

Çemberi Tamamlamak

Hayatta barış ve uyumu bulmak için ampirik olarak kanıtlanmış bir yöntem...

Michael Laitman, Phd

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	3
GİRİŞ	4
BÖLÜM 1	8
Niçin Dünyanın Bütünü Tek Bir Kalemle Çizildi?	8
Doğa Ve Biz.....	13
Pratik Yol	19
Eğitim Veren, Yetiştiren ama Sadece Ders Vermeyen Okullar	26
Sosyal Adalet.....	31
BÖLÜM 2	37
İkinci Bölüme Giriş.....	37
Haydi Oynayalım	39
Çevrenin ve Çemberin İçinde.....	45
Örnek Eksiksiz Çember Sıralaması.....	52
Yuvarlak Masa'da.....	54
SON SÖZ	59

ÖNSÖZ

Dünya oto-pilota yerleşiyor. Sürücüsüz araçlar, robotlar hızla hayatın bir gerçeği hâline geliyor. Her zaman hâyâl ettiğimizden çok daha farklı bir geleceğe hazırlanmak zorundayız. Mutfağa yürümekten, kettle çalıştırmaktan, kahveyi kaşıklamaktan, suyu kaynatmaktan, kupaya dökmekten, tatlandırmak için süt ve şeker eklemekten, masaya servis açmaktan ve onu masaya taşımaktan "Kahve!" diye seslenmek çok daha kolaydır. Trafik ve potansiyel tehlikeler açısından hatasız bir robotik arabanın sizi işinize götürüp geriye getirmesi bunu kendinizin yapmasına nazaran hem çok sakın hem de çok güvenlidir.

Bugün bizim yaptığımız her şeyi sonunda robotlar ve bilgisayarlar mı yapacaklar? Eğer öyleyse biz nasıl yaşayacağız? Bunun gerçekleştiği gün hâlâ sahip olabileceğimiz bir işimiz olacak mı? Eğer işimiz olmayacaksa robotun bize kahve hazırlayıp servis ettiği akıllı ev için ödemeyi nasıl yapacağız? Değişim her yerde oluyor. İnsan doğası araştırmacısı olarak çalışmalarımın en büyüleyici yönlerinden biri bu değişiklikleri tanımlamak ve onlar için nasıl hazırlanacağımızı belirlemektir. Şu an benzeri görülmemiş bir değişimin içerisinden geçtiğimizi düşünüyorum. Dünyayı değiştiren şey sadece teknolojik buluşlar değildir. O içe yerleşmiş olan ve tamamen yeni olan bir algıdır. Bunlar kendimizle ve diğerleriyle olan ilişkimizin nasıl olacağını belirleyecek olan şeydir.

Yeni dünyada düşüncelerimiz "benden" daha çok "biz" üzerine odaklanacak. Küreselleşme ilerledikçe birbirimizin hayatları artan bir şekilde birbirine karışıyor. Daha iyi ya da daha kötü şartlar için her şey birbirine bağlı ve biz de birbirimize bağımlıyız. Bu değişim derin bir sosyal etkiye sahip olmaya bağlı ve biz bu kaymaya hazır değiliz.

Değişime hazırlanmak ve sosyal dönüşümlerle başa çıkmak için bir eylem planı geliştirmeye başladım. Hedefimin iddialı olmasına rağmen bu herkesin uygulayabileceği şaşırtıcı şekilde kolay bir tekniktir. İlk seferki deneyim merak gerektirir; birkaç istekli insan ve bir saatten daha az serbest zaman yeterlidir. Kolay olması en büyük avantajlarından çünkü birçok insanın bunu denemesi, geliştirme ve yaygın bir eğlenceye dönüştürmesine olanak sağlar. Bu yolla yeni çağdaki hayatımıza kolaylıkla ve hoşça adapte olabiliyoruz. Bu kitap metodun temellerini ve herkesin kullanabileceği bazı basit egzersizler sunar.

GİRİŞ

"Uzun zamandır karşılıklı bağımlılığın içinde yaşadığımız yeni dünyayı tanımladığıma inanıyorum."

Tony BLAIR

İngiltere Eski Başbakanı

Yıllar önce genç olduğum zamanlarda Woodstock festivali vardı. Saçlarında çiçekler olan güzel kızlar Jimmy Hendrix, Joan Baez kalplerinde, daha barışçıl bir Amerika ve dünya hâyâl ederdi. Martin Luther KING bir hâyâlim var dediğinde bizler ona ve onun hâyâline inandık. Tüm protestolar barışçıl değildi, tüm yürüyüşler sessiz değildi yine de birçok nesil gözlerinde 1960'ların nostaljik parlaklığını yansıtıyordu. Protestolara rağmen bizlere "çiçek çocuklar" adı verildi, bugünün bazı muhaliflerine olduğu gibi, haklı olsun ya da olmasın haydutlar adı verilmedi. 1960'lı yıllar ve 70'lerin başında yıllar geçti fakat bizler geleceğe inanmıştık, umutluyduk. Bir şeyleri daha iyi yapabileceğimize inanmıştık.

2011 yılında "Wall Street'i İşgal Et" hareketi ilk ortaya çıktığı zaman önce yine değişim hissi ve havada bir iyimserlik vardı. Sonrasında büyük durgunluk ortaya çıktı ve finansal kriz ABD ekonomisini neredeyse yıkıma uğrattı. Sosyal hareket, eşitlik ve ekonomik adalet talep etti. Medyanın ilgisini çeken her şeyde olduğu gibi hareket hızla dünyaya yayıldı. İşgal çadır kampları Londra, Madrid, Sidney, Tel Aviv ve daha birçok şehirde ortaya çıktı. Aynı zamanlarda Arap dünyasında çok daha az iyicil olan protestolar patlak verdi. Arap Baharı geldiğinde Mısır, Suriye, Libya, Yemen ve diğer pek çok ülkedeki milyonlarca insan için devam eden şiddetli devrimler ve karşı mücadeleler milyonlarca insan için kâbus hâline geldi. Bu işgal hareketi, Avrupa ve Amerika'da sessiz durumda ama problemi ortaya çıkartan nedenler hâlâ cevap bekliyor. Çiçek çocukların iyimserliği, ilgisizlik ve engellenmiş hâyâl kırıklığı ile değiştirildi. Bununla birlikte artık insanların güvenlik, güven, kendini ifade etme ihtiyaçlarına cevap yoktur. Eylemciler bunları ihtiyaçları olarak talep ettiklerinde daha agresif olacaklar.

Bugün ABD, sosyal dokusu sonucunda herkes tarafından tahmin edilen bir imtihanın içinden geçiyor. 1960'larla karşılaştırıldığında bazı Amerikan şehirlerinde patlak verdiğini gördüğümüz kargaşalarla ilgili kötü hatta kavgacı bir şey olduğu görünüyor. Bu protestolarda ifade edilen acı ve hâyâl kırıklığı gezegendeki ilgili her insanın aklında büyük bir kırmızı ışık yakmaktadır. Fakat Amerika'da insanların taşımak zorunda oldukları zaten ağır olan yüke daha ağır bir yük eklendi. Burada her acı ve zorluk "Amerikan Rüyası"nın karşısında duruyor. Sonuç olarak insanlar sadece uğraşmak zorunda oldukları günlük zorluklarıyla uğraşmakla kalmıyor nereye giderlerse gitsinler sıkça onları içinde tutan imkânsız bir hâyâle yetiştirildiler. Her zaman başardıklarını düşündüklerinde bir şey gizlice yaklaşır ve kulaklarına fısıldar "Jones'a bak! Sen uyurken onlar 'Amerikan Rüyası'nı yaşıyorlar. Çocuk, uyan ve git biraz daha kazan!"

1931 yılındaki "Amerika'nın Destanı" adlı kitabında Amerikan Rüyasını tanımlayan James Truslow Adams bunu "Bir ülke hâyâl edin. Yaşamın herkes için daha iyi, daha zengin ve daha dolgun olması gereken bir ülke. Her bir vatandaşı için yetenek ve başarısına göre fırsat sağlayan bir ülke."

Ancak yine de pek çok Amerikalı bu hâyâllerini yaşamaya çabalayarak büyürken hayatın gerçeklerine karşı sert bir ulusal travma yarattı. O zamanlar bile Adams "Bizlerin birçoğu yorgun hâle geldi ve güvensizleşti" itirafında bulundu. Eğer kitabın ilk yayımlandığı zaman olan 1931'de bu doğruysa bizler bugün insanların hissettiği ve dile getirdiği hayal kırıklığına ne diyoruz?

Jones'lara ayak uydurmak ve hâyâl peşinden koşmak sadece yorucu ve sinir bozucu değildir. Aynı zamanda düşüncelerimizi tamamen çözdükten sonra bizi tüm dünyayla sonsuz ve gereksiz bir mücadeleye mahkûm ettiler.

Ellerinizin aniden vücudunuzun bir parçası olduğunu unuttuklarını ve kendilerini sağa ve sola adli ayrı insanlar olarak düşünmeye başladığını hâyâl edin. Vücudun bir uzvu olduklarını bilmeden serbest konuşma adına birbirine iftira atıyorlar, eşit fırsat adına birbirleriyle yarışıyorlar, serbest rekabet adına vücudun enerjisini ve oksijenini istismar ediyorlar. Peki ya vücudumuzun geri kalanına yani bize ne olacak? Ve sonunda sola ve sağa ne olacak? Onlar veya vücut her ikisi de kazanır mı?

Eğer sağ ve sol el ele verir ve birlikte çalışırsa herkes yararlanır. Sadece onların gelişmesiyle kalmaz tüm beden sağlıklı ve güçlü olur. Geri kalan organlar ortak bir amacı olan bedeni sürdürmek için ortak başarının payına neşeyle katkıda bulunurlardı.

Amerikan toplumu da tıpkı bu vücut gibidir ve her kişi de, tıpkı bahsettiğimiz eller gibidir. Sağ ve sol elin yaptığı gibi biz de gerçekte olan temasınızı kaybettik. Kendimizi yalnız olarak, yabancılaşmış ve müstakil olarak düşünüyoruz. Fakat gerçek şu ki sadece düşünmek ile Amerika'daki sosyal dokuyu çöküşe daha yakın hâle getiriyoruz. John Donne 1624'te "Hiç kimse kendi başına bir ada değildir. Her insan ana kıtanın bir parçasıdır." diye yazdı. Eğer biz sağ ve sol ele aynı beden parçaları olduklarını hatırlatırsak her şey yoluna girecektir. Benzer şekilde "Kimsenin bir ada olmadığını" anımsatırsak dünyadaki her şey daha iyi olacaktır.

Adams Amerikan Destanı'nda Amerikan Rüyası'nın sadece motorlu araçların ve yüksek ücretlerin hâyâlini değil aynı zamanda her erkek ve kadının doğuştan yetenekli oldukları konulara en üst düzeyde erişebilecekleri ve bununla diğerleri tarafından tanınacakları bir toplumsal düzen riyası olduğunu yazmıştır.

Amerika'nın yarattığı maddi bolluk ve kişisel gerçekleştirme için sunduğu sınırsız fırsatlarla herkesin mutlu olması için ihtiyacımız olan tek şey aynı vücudun organları olduğumuzu hatırlamaktır, bir vücudun tüm organları mutlu değilse hiçbir organ gerçekten mutlu olamaz.

Örneğin ayak parmağınıza küçük bir diken batmışsa onu çekip dışarı çıkarana kadar rahat olamazsınız. Sadece bu yüzden hepimiz mutlu olmadıkça biz mutlu olamayız. Bu belki şu anda hissedilebilir bir sansasyon olmayabilir fakat hızla "bir" koşuluna yaklaşıyoruz. Ya bir gemide olduğumuzun bilinçli olarak farkında oluruz ve birlikte yelken açarız ya da hepimiz boğuluruz.

Bütüncül yaklaşımın apaçık faydalarına rağmen biz h hâlen hepimizin bağlanmış olduğunu unutmaya yatkınız. Bu bilinçli bir karar değil ancak doğal düşünce şeklimiz olarak kendimizi ayrı bireyler olarak algıladığımız görülüyor. Gerçek bunun tam zıttı olmasaydı bu problem teşkil etmeyebilirdi. Masamızdaki yemekler dünyanın her yerinden geliyor; aynı şey vücudumuza giydiğimiz giysiler ve iletişim ve eğlencede kullandığımız araçlar için de geçerlidir. Kendimizi yönettiğimiz fikri muhtemelen hayattaki en saçma şey olmasına karşın hâlâ hepimiz öyle düşünüyoruz. Bir bebek ilk adımlarını attığında herkes onu alkışlar ve o kendisini dünyanın tepesinde gibi hisseder. Ama bebek bağımsız hale geldiğinde kendi başına hayatta kalabilir mi?

Bizler birbirimizden çok farklı değiliz. Gerçek şu ki süpermarkete gidebiliyor ve yiyeceklerimizi satın alabiliyor olmamız bunları kendi başımıza sağlayabileceğimiz anlamına gelmez. Bazı "hayali ebeveynler" marketteki tüm ürünleri oraya getirdi ve biz onları almaya gidiyoruz! Doğrudur; bakkaliye ürünleri satın alabilecek parayı kazanmak için çalışmamıza rağmen sahip

olduğumuz işimiz bile bizim özgür seçimimiz değil. Lakin bu durum "hayat" adını verdiğimiz bu benzersiz şey tarafından bize verilen bir koşuldur.

Bağımlılığımız ve birbirimize bağlılığımız açısından benzersiz değiliz. Her canlı yaşamı için kendi çevresine bağımlıdır. Benzersiz olduğumuz yerlerde bağımlılığımıza direnişimiz var. Her hayvan karşılıklı bağımlılık gerçeğini kabul eder ve onunla yaşar. Bizler diğer insanların hayatımıza olan etkisini kabul etme gerekliliğine kaşlarımızı çatıyor ve kayıtsızca direniyoruz. Sonuç olarak doğanın geri kalanında olduğu gibi bizler aynı karşılıklı bağımlılık ilkeleri çerçevesinde yaşıyoruz . Tüm diğer canlılar verileni verildiği gibi alırlar, bizlerse onu belli seviyelerde geri gönderiyoruz. Yaşamımızı karmaşıklaştıran ve zorlaştıran şey budur .

Karşılıklı bağımlılık kendi içinde zor değildir ancak biz öyle deneyim yaşıyoruz. Çünkü bağımsızlığı arzuluyoruz ve kendi zihinlerimizi oluşturmak istiyoruz. Karşılıklı bağımlı olmayışımız bize eziyet ediyor. Fakat bizim buna kızgınlığımız söz konusu olamaz ve herkesten ayrı yola gidişimiz imkânsızdır.

Görünüşte sanki bizler sonsuza dek acıya mahkumuz ama gerçekte öyle değildir. Her sistemin kendi kanunları vardır. Kanunlar olmasaydı hiçbir sistem olmazdı, kaos olurdu. Buradaki hüner yahut hile, bu kanunları nasıl avantajımıza kullanacağımızı öğrenmektir. NASA uzaya araç fırlattığında kabul edilen prensip; minimum miktarda yakıt kullanan uzay araçlarını hızlandırmak için kullanılan "çekimsel sapan" olarak adlandırılan bir manevraya dayanır. Uzay aracının yolu üstündeki gezegenlerin yerçekiminden ve hareketlerinden avantaj elde ederek bunu yapar. Aynı şekilde eğer biz karşılıklı bağımlılığın doğal bir yasa olduğunu kabul edersek onu avantajımıza göre kullanabileceğiz.

Bununla birlikte insanlar sıradan hayvanlar değil, egosu olan hayvanlardır. Egolarımız bize benzersiz olduğumuzu hissettiriyor ve bu nedenle başkalarıyla bağlantılı olmaktan ötürü acı çekiyorlar.

Birbirimize bağımlılığın sağlıklı olduğunu göstermenin tek yolu, egolarımıza ondan fayda sağlandığını göstermektir. Vücudumuzdaki tüm organlar benzersiz ve daha büyük bir bütünün parçasıdır. Parçaların hepsi birlikte bütünün yaşaması ve refahta olması için gereklidir. Benzer şekilde gezegendeki her insan eşsizdir ancak insan toplumunun bütünlüğü için gereklidir. İnsan toplumu hayatta kalmak ve kendi kendine yetebilmek için gereken ne varsa, bunu her birimize sağlar. Bu kavram önsözde bahsettiğim eylem planının özüdür.

Aramızdaki iç bağlantımızın karmaşıklıklarını tamamen kavradığımız zaman nasıl çalışmak zorunda olduğumuzu bileceğiz. Böylece hayatlarımızı tamamen kontrol altına alabileceğiz. Bunu yapmak için öncelikle sistemin parçalarının hepsinin birbirine bağlı olduğunu ve hiçbir parçanın daha önemli ya da daha önemsiz olmadığını fark etmeliyiz. Her bölüm eşsiz bir role sahiptir ve her bölüm diğer tüm parçaların başarısı için eşit seviyede öneme ve gerekliliğe sahiptir. Bu doğanın eşsizliğidir.

Eylem planı eşitliğe dayanır. Bu yüzden onu "integral eğitim" olarak adlandırdım. İntegralin anlamı bütünü kapsayan ve eğitimin anlamı da şu andaki ben merkezli düşüncemiz yerine kendimize bütünsel düşünceyi öğretmektir. Bu eşsiz eşitlik aynı zamanda, "bağlantı çemberi"nin integral eğitimdeki birinci unsur olmasındandır. Burada baş yoktur, herhangi bir parça daha önemli değildir. Her biri çemberin bütünlüğünü tamamlamak için eşit derecede gerekli ve önemlidir yine de çemberin içindeki her bir nokta farklıdır.

Açıklamayı daha net yapmak için kitabı iki kısma ayırdım. Birinci kısım integral eğitimin arkasındaki fikirlerin üstünde detayları verir. Bizim kendi merkezli düşüncelerimizi aşmamıza izin

verecek ilkeler yahut çerçeve ne olmalıdır? Bu izinler bağlantı kanununun faydalarının tadını çıkarmamızı sağlar. İkinci bölüm bu yeni bağlilik biçimi konusunda bize yardım etmek için hepimizin deneyebileceği pratik örnekler ve alıştırmalar sunar. Bu yüzden daha fazla telaşlanıp gürültü patırtı olmadan haydi başlayalım.

BÖLÜM 1

Hepimiz Aynı Geminin İçindeyiz

Niçin Dünyanın Bütünü Tek Bir Kalemle Çizildi?

"Hepimiz bir küresel ekonominin içinde aynı gemideyiz. Servetlerimiz birlikte yükselir ve birlikte düşerler. Dünyayı daha istikrarlı ve daha müreffeh hâle getirmek, dünyanın tüm ülkelerindeki her insanın kendi potansiyellerine tümüyle ulaşmasını sağlamak için toplu bir sorumluluğa sahibiz."

Christine Lagarde

Uluslararası Para Fonu Genel Müdürü (IMF)

Eğer çocuklarınız varsa çok zor nefes alarak, hıçkırıp koşturarak size doğru kendi kendine konuşarak geldiğinde muhtemelen ne hissettiğini anlarsınız. Ne olduğunu bilmek için can atıyorsunuz fakat ilk yaptığımız ağlayan çocuğa sarılmak ve öyle olmadığını bilmenize rağmen yumuşak bir şekilde "sakin sakın bebeğim, tamam" demektir. Sonunda ağlamayı durdurduğunda yumuşak sesle sorarsınız. "Şimdi neler olduğunu bana anlatabilir misin?"

2011'de insanlık bu ağlayan çocuğa benziyordu. Dünya çapındaki 2011 yılı huzursuzluğu dünyayı sonsuza kadar değiştirdi. Ortadoğu'daki Arap Baharından ABD ve Avrupa işgal hareketine (Wall Street'i İşgal Et) kadar pek çok ülkede milyonlarca insan sokakları ele geçirdi. Sosyal fırtına her yeri vurdu. Kalabalıklardan sosyal adalet ve eşitlik talepleri geldi. İnsanlar sorunlarına çözüm talep etmeye başladı; onlar değişim istediler. Taleplerini sözlerle ifade edemiyorlardı ancak kötü muamele gördükleri derin bir sansasyon (güçlü heyecan) onların harekete geçmesine, sokaklara çıkmasına ve protestoya, hatta bazen süreç içinde hayatlarını tehlikeye atmalarına neden oldu. Bu protestolara ne sebep oldu? Niçin zamanın aynı noktasında patlak verdiler? Niçin neredeyse eşzamanlı olarak sanki birbirine yakıt ikmalî yaparcasına pek çok şehirde meydana geldi?

Sınırların hâyâli figür olduğu zamanda yaşıyoruz. İnternet sınır tanımıyor, bilgi ve fikirler dünyayı hemen hemen düşünce hızıyla dolaşılıyor. Böyle bağlantılı bir çağda işlerin nasıl yürüdüğünü anlamak ve mevcut küresel krize neyin yol açtığını anlamak için insanlığa kuşbakışı bakmak yerine insanlığın her bir bölümüne ayrı ayrı odaklanmaya ihtiyacımız var.

Kriz Nedir?

Merriam-Webster sözlüğüne göre kriz terimi, "Daha iyi veya daha kötüsü için dönüm noktası" olarak tanımlanıyor. Aynı zamanda "Belirleyici an, kararsız, kritik bir zaman veya ilişki durumunu belirleyici bir değişikliğin yaklaştığı ya da kritik bir aşamaya gelmiş olan bir durum" olarak tanımlanır.

Yunanca'da kriz, kelimenin tam manasıyla Krinein'den gelir ve "karar, karar vermek" demektir. 2008 yılındaki global finansal krizin yayılmasından sonra, tarihi bir dönüm noktasında olduğumuz giderek daha açık hâle geldi. Boşanma oranları yükseliyor, birçok insan evlenme yahut aile kurma arzusuna sahip değil, onu yitirdi, madde bağımlılığı artıyor, Amerikan hapisanelerinin mahkum sayısı son 15 yılda iki katına çıkmasına rağmen şiddet ve suç devam ediyor, eğitim sistemi sayısız zorlukla karşı karşıyadır. Excelsior Koleji yöneticisi John Ebersole'un tarifindeki gibi "Değişim akımları, sektörü birbiri ardına bir kayaya doğru itti."

Kişisel güvensizlik ayrıca bir sorundur. Bu bilinen bir gerçek fakat bugün Amerikan vatandaşlarının elinde Amerikan vatandaş sayısından daha fazla silah var ve hâlâ daha kendilerini

silahlandırmaya devam ediyorlar. Tüm bu bilgileri göz önüne aldığımızda halkın yüzde kırkının zihinsel hastalıklardan muzdarip olduğunu söylemesi şaşırtıcı değil.

Yakın zamana kadar insanlık nesilden nesle çocuklarımızın bizimkinden daha iyi bir yaşamları olacağına inanarak kademeli biçimde ilerledi. Bu bize rahatlık ve umut verdi. Fakat bugün gelecek parlak görünmüyor... Birçok ebeveyn çocukların aslında onların hayatlarından daha kötü bir hayat yaşayabileceğinin hayret verici biçimde farkına varmıştır. Öyle görünüyor ki insanlık kriz durumuna kaymıştır.

Küresel Zincirler ve Zincir Reaksiyonlar

"Sizin içinizde diğerlerinin eylemlerinin üzerinde etkisi olmayan birisi yoktur. Kendiniz için yaşayamazsınız; binlerce fiber sizi aynı tür adamlarla bağlar ve bu fiberler boyunca ortak fiberlerde olduğu gibi sizin eylemlerinizin nedeni olarak çalışır ve sonuç olarak size geri döner."

Henry Melvill, Doğu Hindistan Şirketi Genel Müdürü

Son birkaç on yılda insanlık giderek birbirine dağlı hâle geldi. Küresel ekonomimiz sayesinde diğer ülkelerden ucuz mal ve hizmet alabiliyoruz veya bunları kendi başlarına üretemeyen ülkelere satabiliriz. Bugün kıyafetlerden, küçük araçlara kadar her şeyi alabilirsiniz. Örneğin çocuğunuza okul için yeni bir kurşun kalem lâzım oldu, siz belki farkında değilsiniz ama bütün dünya bunu yapmanın bir parçası olarak yer aldı.

İlk bakışta böyle görünmeyebilir fakat sadece grafitin üretim sürecini ele alırsak (kurşun kalemin gövdesinin içindeki gri malzeme) ne anlatmaya çalıştığımızı göreceksiniz. Grafit genellikle Çin'de yahut Hindistan'da veya Brezilya'daki kazılarda dışarı çıkarılır. Ardından işlendiği yere gönderilir orada kil ile karıştırılır ve gövdenin içine yerleştirilir. Üretim sürecinin kendisi birçok ülkede yapılan çok sayıda makineyi ihtiva eder. Makinelerin içerdiği malzemeler, bilgisayarlar, programlar, montaj hatları ve nihayetinde makinenin yapılması için gerekli olan her şey sonunda çocuğunuzun elindeki kurşun kalemin ana gövdesi olan grafitin yapılmasını sağlar.

Grafitin kendisi ve onunla karıştırılmış kil gibi malzemelerin nakliyesiyle onun üretiminde kullanılan makinelerin nakliyesini de göz önüne alırsanız sonrasında onları taşımak zorunda olacağımızdan gemilerin ve uçakların inşasını da düşünmek zorundasınız. Kısacası kurşun kalem içindeki gri şey kadar basit bir şey yapmak tüm dünyanın katılımını gerektirir. Bu zincirdeki elemanlardan birinde bile herhangi bir gecikme milyonlarca çocuk için kalem üretimini yavaşlatacak hatta durduracaktır.

Bu durumla ilgili aynı zamanda Dünya Bankası eski Başkan Yardımcısı Oxford Üniversitesinden Prof. Lan Goldin bir konferansta şunları söyledi: "Küreselleşme daha karmaşıklaşıyor ve değişim daha hızlanıyor. Gelecek daha da öngörülemez olacak. Bir yerde olan bitenler diğer her yeri çok hızlı etkiliyor. Bu sistematik bir risktir."

11 Mart 2011 yılında Japonya'yı vuran tsunami ve yıkıcı deprem sistemlerin bir kısmı hasarlı olduğu zaman sistemlere neler olabileceğinin gerçek bir kanıtıdır. Olayı takip eden aylar boyunca tsunami Japonya'dan Amerika'ya araba ve araç parçalarının üretim ve ihracat-ithalat zincirini engelledi.

Yunanistan ve Euro Bölgesi arasındaki devam eden ekonomik çekişme, ekonomik bağımlılığın bir başka örneğidir. Yunan ekonomisini 2008'de vuran finansal krizin etkisiyle az ya da çok yüz yüze geldi. Milyonlarca dolar kredi kullandı ancak onları geriye ödeyemiyor. Sonuç olarak

Yunan hükümeti muhataplarını etkin tahsili umutsuz görünen borçlarını temerrüde düşürmek ve Euro bölgesinden ayrılmakla sıkça tehdit ediyor.

Ne zaman, "Yunanistan Euro Bölgesi'nden ayrıldığı zaman ne olacak?" sorusu sorulsa bu sorunun etrafında duygusal birtakım tartışma başlar. Öyle görünüyor ki, böyle fakir bir ülke yahut bu tür küçük bir ekonominin Avrupa Bloğu'nun geri kalanına dış dokunur bir etkisi yok fakat herkes bir yandan korkuyor. Eğer Yunanistan bu ortak alandan ayrılırsa tüm Euro Bölgesi milyarlarca dolar borcu karşılıksız bırakmak zorunda kalmasının bankalar üzerinde güçlü bir etkisi olacağı su götürmez bir gerçektir. İşin daha da kötüsü eğer Yunanistan Euro Bölgesinden çekilir ve ekonomik olarak iyileşmeyi başarırsa bu vaziyet diğer ülkeler ve benzer fakir ekonomilerin üzerinde aynı şeyi yapmak için teşvik edici olabilir. Böylesine zincirleme bir reaksiyon potansiyel olarak tüm Euro Bölgesini parçalayabilir. Avrupa'nın güçlü ekonomik statüsünü inkâr edebilir.

İşte böyle bir felcin eve daha yakın bir diğer metaforu: Evli bir çiftin evlilik çöküşü yaşadığını düşünün. Krizin zirveye ulaştığı zaman eşler yan yana yaşayamayacak kadar birbirlerine karşı kızgındırlar. Hâlâ aynı evde yaşarlarken eşlerden birisi eşyalarını toplayıp ayrılmadan hemen önce yollarını ayıracakları an için bekleyemezler ikisi de son derece sabırsız olurlar. Bu durumda ev onlara kendi evlerinden çok hapisane gibi görünüyor. Onlardan birisinin diğerini uzağa iterken evlilik birliğini de kilitledikleri görünüyor. İşte bu çift gibi birbirimize karşıt pozisyondayız ancak hem fiziksel hem de duygusal anlamda refahımız açısından birbirimize bağımlıyız. "Tarihçiler geriye dönüp bakacaklar ve bu zamanın sıradan bir zaman olmadığını, aksine belirleyici an olduğu söyleyeceklerdir. Yaşadığımız zaman eşi benzeri görülmemiş bir değişim periyodu, tüm uluslar ile tüm kıtalar ve tüm dünya için bir bölümün sonu ve diğerinin başladığı zaman."

Gordon Brown

Tarihçi, Birleşik Krallık eski Başbakanı (2008)

Geçmişte dünya yalıtılmış parçaların bir toplamıydı fakat küresel bağlantılar ağı olarak sıkışmakta ve daha kompleks hâle gelmektedir. Hâliyle kendimizi yeni bir uçucu öngörülemez dünyada bulmamıza sebep olmaktadır. Ünlü sosyolog Anthony Giddens, dünyanın karmaşıklıklar yönünde gelişimini kısaca ifade etti. "Daha iyi veya daha kötü için kimsenin tam olarak anlayamadığı fakat hepimizin etkilerini üzerinde hissettiği küresel bir düzenin içine itiliyoruz."

Planlamaksızın tıpkı Christine Lagarde'in da işaret ettiği gibi, hayatta kendi küçük tekneimiz için kürek çekmemiz yerini tek bir gemide herkesle beraber olmamıza bıraktı. Çünkü şimdi hepimiz aynı geminin içindeyiz, birbirimize bağımlıyız. Bu karşılıklı bağıllık hepimiz nereye yelken açmak istediğimiz konusunda anlaşmaya varmadıkça hangi yönde olursa olsun sonuç alamayacağımız anlamına geliyor. Sadece arasında mücadele eden iki grubu değil yüzlerce farklı grubun farklı yönlere doğru çektiğini hâyâl edebilir misiniz? Bu durum bu kadar sure görmezlikten gelinen küresel yavaşlama için sıkışmış olan dünya ekonomisine çok benziyor. Tüm ülkelerin dünyanın nereye gitmesi gerektiği üzerinde anlaşabildikleri noktada istenen değişim olacaktır. Sayın Solana diyor ki;

"Eşi görülmemiş küresel krizleri yönetmek aslında insanlığın büyük bir meydan okumasıdır çünkü dünyanın dört bir tarafındaki toplumun tüm kesimleriyle karşılıklı bağımlılık ortaya çıkıyor. Düşünün, iklim değişikliği, nükleer enerji riskleri, terörist tehditler, siyasi istikrarsızlıkların yan etkileri, finansal krizlerin ekonomik yansımaları ve örneğin Avrupa'daki salatalık krizi gibi medya kaynaklı ani panikler... Tüm bu fenomenler küreselleşen dünyanın karanlık parçalarındandır. Kirlenme, istikrarsızlık, bağlantılı olma, türbülans kırılmanın paylaşılması...aslında karşılıklı bağımlılık ortak tehlikelere maruz kalındığında karşılıklı bağımlılıktır. Hiçbir şey tamamen izole

değildir ve dışışleri diye bir şey artık yoktur. Diğer insanların problemleri şimdi bizim problemimiz hâline geldiğinden onlara artık ilgi alâkâ olmaksızın davranamaz yahut onlardan birtakım kişisel kazançlar elde etmeyi umamayız."

Javier Solana

NATO Eski Genel Sekreteri

BİRBİRİNE BAĞLILIĞI BİR KÖTÜLÜKTEN BİR NİMETE DÖNÜŞTÜRMEK

Günümüz dinamiklerini anlamak için dünyanın doğasının bağlılık prensibine göre işlediğini hatırlamalıyız. Burası bilimin çok yardımcı olabileceği bir yer. Bağlı sistemler yeni bir şey değildir; doğanın tamamı o ilkeye göre çalışır. İnsan vücudu daha büyük bağlı sistemin içinde işlev gösteren bağlantılı sistemlere harika bir örnektir.

Sağlıklı bir vücutta her hücre ve organ kendi rolünü bilir ve rolünü kusursuz şekilde gerçekleştirir. Bunu yapmanın tüm vücuda faydaları şunlardır; Kalp vücudun geri kalanına kanı pompalar, akciğerler vücudun geri kalanı için oksijeni emer ve karaciğer tüm vücut için kanı filtre eder. Aynı zamanda vücudun içindeki her organ tüketicidir, kendi yaşamı için gerekli olan her şeyi vücuttan alır. Bununla birlikte hiçbir organın amacı kendi kendisini mutlu etmek değildir. Organların kendisini memnun etmesi için var olmasının nedeni çok tuhaftır. Doğal düşünme biçimi her organın tüm organizmanın refahını iyileştirmek amacıyla var olmasıdır. Başka bir deyişle, sağlıklı bir organ "kendi"si merkezli değildir, kendine faydalı olmayı amaçlamaz, tam tersi organizma merkezli olarak tüm vücudun faydasını amaçlar.

Organlar komple tek bir bütünün kolektif parçaları olarak var olurlar. Birlik bağlamı olmadan hiçbir organın amacını ve fonksiyonunu anlayamayız. Her organ, kendi işlevini ve varlık amacını gerçekleştirilmesi amacıyla ihtiyacı olan tüm besin maddelerini vücuttan alır. Organizmanın geri kalanına ilişkin benzersiz rolünü fark eder ve kendi ürünlerini tüm vücutla paylaşma sayesinde tüm potansiyelini gerçekleştirir. Organizmadaki sistemlerden biri performansını yerine getiremediğinde organizma hastalanır. Hastalık uzun süreli yahut akut olduğunda tüm sistemin çöküşüne, akabinde organizmanın ölümüne sebebiyet verir. Günümüzün uzun süreli en yaygın hastalıklarından birisi kanserdir. Kanser nasıl geliştiğine bakarsanız onun davranışının tıpkı toplumda bencil bir kişi gibi görüldüğünü fark edeceksiniz.

Kanser hücrelerinin büyümesi organların görevlerini yerine getirememesi anlamına geliyor. Daha da kötüsü kan damarlarını kendi kullanımları için kaçırlar ve bu yolla organın ölümüne sebep olurlar. Hastalığın sonlarına doğru kanser vücudun tamamına yayılır, organizmayı öldürür ve kendisi de onunla birlikte ölür. Ancak, yine de egoist dünyası aksi takdirde çalışmasına izin veremez.

İnsanoğlunun tıpkı bir beden gibi olması ve son birkaç on yılda dünyada meydana gelen değişiklikler insanlığın entegre ve bağlı bir sistem olduğunu gösteriyor. Dolayısıyla vücuttaki organlar arasındaki karşılıklı bağlantıyı tanımlayan yasalar insan toplumu için de uygulanabilir.

"21.yy, Viyana Kongresi'nden sonraki dönemin aksine artık oyunu kazanan ve kaybedenlerin toplamının sıfır olduğu zamandır. Daha doğrusu, çoklu ağa bağlantının yüzyılında yaşıyoruz. Bu bağlar birbirine ne kadar iyi bağlanırsa en iyi ideal ve prensipler üstünde çok şey yankılanacaktır."

Profesör Doktor Ludger Kunhardt

Avrupa Entegrasyon Araştırmaları Merkezi Müdürü

Yakın zamana kadar birbirimizden az ya da çok bağımsız birer varlık olduğumuzu hissettik. Herkesin ayrı ayrı başarılı olmasına izin veren bir toplum inşa ettik, üstelik bu başarı diğerlerinin pahasına olsa bile... Şimdiyse gelişmekte olan bağlantı ağı bize artık bu yaklaşımın işe yaramayacağını söylüyor. Eski yol kendisini tüketti ve yükseltilmeye ihtiyacı var. İlerlemek için küreselleşme ile eş zamanlı olarak nasıl çalışacağımızı öğrenmeliyiz çünkü bir diğerine bağlanmak ve birlikte çalışmak zorundayız.

Birçok uzman eski dünyanın parçalanmakta olduğunu açıkladı çünkü onun temeli eskimiş kendisi merkezli yaklaşıma dayanır. Yeni dünya sistemimizi ve süreçlerimizi işbirliği ve karşılıklı garanti yaklaşımına göre yeniden inşa etmemizi gerekli kılıyor. Bunun anlamı hepimiz, birbirimizin refah garantörüyüz. Hayatta kalmamızı sağlamak için birlikte çalışmayı öğrenmek zorundayız. Her kişi, her toplum, her ulus ve her devlet ortak yararlar için işbirliği yapmayı öğrenmek zorunda kalacak.

"Bugün gerçek zorluk sadece sistemlerimizi, kurumlarımızı yahut politikamızı değil düşünce şeklimizi değiştirmektir. Oluşturduğumuz bağlantılı dünyada meydan okuma gibi muazzam sözcüklerin anlamını idrak etmek için hâyâl gücüne ihtiyacımız var. Gelecek daha fazla küreselleşme, daha fazla işbirliği, halklar ve kültürler arasında daha fazla etkileşim ve hatta sorumluluk ve çıkarları daha büyük paylaştırmakta yatmaktadır. Bugün ihtiyacımız olan şey küresel çeşitliliğimizde birliktir."

Pascal Lamy

Dünya Ticaret Örgütü Genel Sekreteri (WTO)

Sorunlarımızın çözümü olarak ilk ve en başta gelen şey, kendimizi değiştirmemiz ve yeni gerçeğe göre ayarlamamızdır. Dünya genelinde insanlar zaten davranışlarını değiştirmeye başlıyorlar. Onlar hükümetlerinin işlevini uygun şekilde yerine getirmiyor olduklarını ve sorunlara gerçeğe uygun çözümler teklif etmediklerini anlamaya başlıyorlar. Sonuç olarak, birçok seçmen sokaklara çıkıp protesto ediyor.

Bununla birlikte insanlar kendi kişisel durumlarını iyileştirmek amacıyla protesto düzenledikleri zaman yaptıkları şeyler, durumu daha da kötüleştiriyor. Bu ilişki sadece baskı grupları arasında zaten var olan güç mücadelelerini yoğunlaştıracaktır. Bu durum toplumun düşüşünü hızlandıracak ve uzun vadede hiç kimseye yarar sağlamayacaktır. Dünyanın yeni durumu sıradan vatandaşlardan karar alıcılara kadar hepimizi sorunlarımızı müzakere, dikkât, saygı ve karşılıklı garanti ruhuyla çözmeye mecbur kılacaktır.

"Bizim refahımız dünyanın dört bir yanından yabancılarla iç içe geçmiş ve ayrılamaz... Bir noktada kavga modunun ötesinde ve bağımlılığımıza adapte olma şeklinde hareket etmek zorunda kalacağız. Clinton da -karşılıklı bağımlılığımız arttıkça, biz daha iyisini yaptığımızda, diğer insanlarda daha iyisini yapacaklar ve en iyisi olacak bu yüzden hepimiz birden kazanmanın bir yolunu bulmalıyız- diye söylemişti."

Gregory Rodriguez

Arizona Eyalet Üniversitesi Sosyal Uyum Merkezi Kurucu Müdürü

Yeni dünya ilişkilerimizi zorla değil, kalplerimizle dönüştürmemizi gerektiriyor. Her birimizin içinde olması gerekir. Bölüm 3 ile 4'te bu dönüşümü nasıl yapacağımızı tartışacağız ve ikinci bölümde bunun bazı pratik örneklerini keşfedeceğiz. Fakat şimdiye dek söylenenlerle takip edecek olanlardan almaya ihtiyacımız olan şey şudur: Kendimizin dar görüşünden çekilip odak noktamızı benden, bize büyük ortak alanımıza kaydırmamız gerektiğidir.

Şüphesiz özel bir zamanda yaşıyoruz. Aramızdaki karşılıklı garanti bağlı dünyamızdaki hayatın kuralları olarak kendisini sunar. Bir sonraki bölümde doğanın tamamının nasıl ve neden tek bir bütün oluşturduğuna genişleyeceğiz.

"Dala Lama'ya barışın anahtarı nedir diye sordum. Beni ya da bana değil bizi düşünmek dedi..."

Kenro Izu, "Sınır Ötesi Arkadaşlar"ın Kurucusu

Doğa ve Biz

"Bizim tarafımızdan evren olarak adlandırılan bütünün bir parçasıdır. Bizim deneyimlerimiz, düşüncelerimiz ve kendimizi ve kendimizi geri kalanlardan ayrı şeyler olarak hissediyor olmamız bir çeşit optik bilinç yanılgısıdır."

Albert Einstein, 1950

Hayat dinamik ve sürekli değişen büyüleyici bir fenomendir. Aktrist Doris DAY bize "Que sera sera," "Gelecekte ne olursa olacak geleceği göremeyeceğiz"i öğretti. O haklıydı ama sadece bir noktada. İnsanlar elektriği almadan önce yıldırımı anlayamadılar bu yüzden onu Tanrı'nın gazabına yorumladılar. Fakat bilim sayesinde sadece yıldırımın gerçekleşmediğini buna belli atmosferik koşulların sebep olduğunu biliyoruz. Bu bizim yıldırımın muhtemel çarpacağı yeri tahmin etmemize izin verir. Bu doğrudan bilim olmamakla beraber bizim göreceli, kesinlikle daha güvenli plan yapmamız için yeterlidir ve nerede daha dikkat etmemiz gerektiğini bilmemizi sağlar. Eğer 18.yy'de yaşamış bir kişinin bir şekilde uyuyakalıp mesela 21.yy.'de uyandığını düşünün. O son uykusundan beri insanlığın gerçekleştirdiği mucizelere tümüyle boğulacaktır. Yine de bunların mucizeler olmadığını daha doğrusu bilim olduğunu biliyoruz. Bilim dünyamızdaki değişikliklerin rastgele olmadığını bize söylüyor değişimin basitten karmaşığa ve ayrılmadan entegrasyona kadar çok açık bir yönde gerçekleştiğini söylüyor. MIT Haystack Gözlemevi tarafından yayımlanan bir makale aşağıdakileri açıklıyor: Big Bang'den hemen sonra evrene radyasyon hakimdi. Kısa süre sonra kuarklar birlikte baronları oluşturular (proton ve nötronlar). Evren üçüncü dakikasındayken proton ve nötronları kombin edip çekirdeğe katılmaları için yeterli derecede soğumuştur.

Süreç olarak entegrasyon büyüdü ve karmaşıklık devam etti, yıldızlar doğdu, gezegenler ortaya çıktı ve tüm galaksi kozmik tozdan ortaya çıktı. Bu gezegenlerin en az bir tanesinde süreç diğerlerinden farklı olarak "hayat" olarak bilinen mineral seviyesinin ötesine, organik seviyenin içine ilerledi. Benzersiz şekilde kendilerini çoğaltma yeteneği verilen organik materyaller bu yolla kombine olduğunda şuan "hayat" adını verdiğimiz şey ortaya çıktı. Bunlar amipler gibi tek hücreli canlılardı. Hücreler karmaşıklığa giden evrimle senkronize olarak birleştiler, onlar bütünün toplamına katkıda bulunan kolonilerde birleştiler ve özel görevlerini benimsemeye başladılar. Her hücre geri kalan hücrelere onun gerekliliklerini sağlamasında güvenmeyi öğrendi. Bu her hücrenin özel zanaat ustası olmasına izin verdi, onun içinde sivrildi ve koloni için çok daha büyük bir değer sağladı. Bunlar doğanın karşılıklı güvencesinin ilk örnekleridir ve buradaki ilkel hücre kolonileri için uygulanmış ilkeler hala yaşayan tüm canlılar için geçerlidir.

Dünya gezegeni oluştuktan sonra yaklaşık 4 milyar yıl sonra insan ırkı ortaya çıktı. Doğanın geri kalanının aksine biz insanlar doğanın geri kalanından ayrı, farklı olduğumuzu, kendimizi bütün sistemin parçası değil üstünde olduğumuzu hissediyoruz. İnsan ırkı doğanın sistemine yeni bir özellik getirdi. Bütün diğer hayvanlar, bitkiler ve mineraller doğanın dikte ettiği gibi içgüdüler ve edinilen davranışlar yoluyla görevlerini yerine getirirler. Fakat kendi çıkarlarımız için veya toplumumuzdaki diğer kişilerin çıkarları için çalışmak özgür seçimine sahibiz.

Eğer doğaya bakarsak gerçekte şunu göreceğiz karşılıklı güvencenin seçilmesi ve kendi çıkarının üstünde toplam çıkarının tercih edilmesi birey için daha yararlıdır. Önceki bölümde hiçbir organizmanın onun hücreleri, kendileri için işlerse var olamayacağını söylemiştik. Aynı şekilde hepimizi kendimiz için çalışırsak hiçbir insan var olamazdı. Dünyadaki 7 milyar insanın kendileri için toprağı işlediğı, kendileri için kuyu kazıp su çıkardıklarını yine kendi giyim ve yiyecekleri için avlandıklarını düşünün. Toplumumuza ne olurdu daha da kötüsü bize ne olurdu? Kişisel çıkarlar birlikte çalışmaktan çıkmayı dikte eder. Eğer öyleyse görünüşte gerçekten karşılıklı bağımlılığımızı gören ama kendimiz için çalışan içimizdeki araç neden var?

Kasım 2005'te Tokyo'da GOI Barış Vakfı tarafından iklim değişikliği ve su kıtlığı ile ilgilenen konferansta davetli olarak yer aldım. Konferansa katılan evrimci biyolog Elizabeth Sahtouris, kendi merkezli elementler arasındaki karşılıklı bağımlılık konseptinin büyüleyici bir şekilde açıklanmasını yaptı. "Bizim vücudumuzdaki her molekül, her hücre ve organ kendi çıkarına sahiptir. Her seviye, kendi öz çıkarlarını gösterdiğinde bu seviyeler arasında bir müzakere yapılmasına zorlar. Bu doğanın sırrıdır. Vücudunuzdaki her an bu müzakereler sizi uyuma götürür."

Eğer biz bugün evrimin "homo sapiens" ortaya çıktığına durmadığımızı ve devam ettiğini görebilseydik basitten karmaşığa ve ayrılıktan entegrasyona doğru gelişimin durmadığını fark edebilirdik. Geçmişle bugün arasındaki tek fark eskiden birleşmek zorunda değildik fakat şu an ayrılığın üzerinde birleşmeye, tamamlanmaya mecburuz. Bunu yaparsak hayatın uyumu, denge ve refah doğar.

Dünyanın küresel bir köy hâline gelmesi benzersiz bir olay olmamakla beraber, Büyük Patlama'dan sonra on dört milyar yıllık evrimin doğal bir uzantısı olarak devam eden bir süreçtir. İnsanlığın bugün yaşadığı krizler, medeniyetin çöküşü olmamakla birlikte yeni bir sahnenin ortaya çıkışıdır. Bu aşamada insanlık, birbirine bağılılığın bilincinde olarak her şeyin gelişimiyle uyum içinde çalışacak ve tek bir bütün hâline gelecektir. Bunun farkındalığını başararsak, organın tüm ihtiyaçlarını organizmanın geri kalanı sağlarken; her organın bütünü kapsamında olarak onun yararına çalıştığı tek bir organizma olacağız. Çünkü evrim durdurulamaz ya da yönlendirilemez. İnsanlığın bütün birliği kesindir. Buradaki tek soru: "Bu koşula nasıl geleceğiz?" sorusudur. Bilinçli, isteyerek ve hoş şekilde mi gelinecek yahut aksi yoldan mı gelinecek?

Eğer Sen Benim Sırtımı Kaşırsan Ben de Seninkini Kaşıyacağım

"Birlik ve tamamlayıcılık gerçeğı oluşturuyor."

Werner Heisenberg, Belirsizlik İlkesini Formüle Eden Fizikçi

Eğer doğanın nasıl çalıştığına bakarsak bir karşılıklı yarar sistemini keşfederiz. Sistemin içindeki her element, diğer elementleri tamamlar ve ona hizmet eder. Karşılık olarak neye ihtiyaç duyarsa onlardan alır. Buna, "Sen benim sırtımı kaşırsan, ben de senin sırtını kaşırım" sistemi diyebilirsiniz. Besin zinciri, bu mütakabiliyetin mükemmel bir örneğidir. Gezegenler minerallerle beslenir, otoburlar bitkilerle beslenirler ve etoburlar da otoburlarla beslenir. Besin zinciri her elementin diğer elementi etkileyip, birlikte örgü oluşturduğu sayısız alt zincir içerir. Sonuç olarak, bir elementteki herhangi bir değişiklik, sistemdeki diğer tüm elementleri etkiler. İşlevlerini yerine getiren her element tüm sistemdeki ekosistemin korunmasına imkân verir. Denge, sistemleri sağlıklı ve sağlam tutan prensiptir ve içinde yaşayan hayvan ve bitkilerin besin sağlmasına olanak verir.

Amerikan Eğitim Bakanlığı'na Irene Sanders ve Judith Mc Cabe tarafından Ekim 2003'te sunulan göz kamaştırıcı ve oldukça eğlenceli bir raporda; doğanın dengesini bozduğumuzda ne

olduğuna dair örnek vardı. "1991'de orka katil balinalarının su samurlarını yediği görüldü. Orkalar ve su samurları genelde huzur içinde birlikte yaşarlardı. Peki ne oldu?

Ekolojistler okyanus levrekleri ve ringa balıklarının nüfuslarının da aynı zamanda azaldığını tespit ettiler. Orkalar o balıkları yemezler fakat fok balıkları ve deniz aslanları bunlarla beslenir. Fok balıkları ve deniz aslanları genelde orkaların yediği şeydir, onların nüfusu da aynı zamanda azalmıştı. Dolayısıyla deniz aslanları ve fok balıklarından mahrum bırakılan orkalar su samurlarını yemeye başlamıştı.

Böylece su samurları ortadan kayboldu çünkü onların ilk etapta hiç yemedikleri balıklar ortadan kaybolmuştu. Şimdi dalgalanmalar yayılıyor. Deniz kestanelerini yemek için su samurları artık yok... Bu yüzden deniz kestanelerinin nüfusu patladı. Ancak deniz kestaneleri, deniz tabanındaki yosun ormanlarında yaşar. Bu yüzden, onlar yosunları öldürüyor. Yosunlar, martılar ve kartalların beslendiği balıkların evidir. Orkalar gibi martılar da diğer yiyecekleri bulabilir fakat kel kartallar bulamaz ve onların başı belaya girebilir.

Bütün bunlar okyanus levreği ve ringa balığının azalmasıyla başladı. Niçin? Japon balina avcıları etçil bir balık türü olan pollok balıklarıyla aynı mikroskobik organizmalarla beslenen balina çeşitlerini öldürüyorlardı. Polloklar daha fazla balık yiyerek gelişir. Buna karşılık onlar deniz aslanları ve fok balıklarının yiyeceği olan levrek ve ringa balığına saldırıyorlardı. Deniz aslanları ve fok balıklarının nüfusunun azalmasıyla orkalar su samurlarına yönelmek zorunda kaldılar.

DOĞA VE EKOLOJİ

Gördüğümüz gibi doğa, denge ve uyum yaratan karşılıklı bağlantılardan oluşur fakat insanlar ne kendi arasında ne de kendisiyle doğa arasında karşılıklı şekilde bağlantı yapamıyor. Biz doğanın bir parçası olmamıza rağmen doğadan üstün hissediyoruz kendimizi. Doğa ve insanlık arasındaki tutarsızlık ve insanlar arasındaki çatışmalar orkaların gösterildiği önceki örnekte olduğu gibi tüm sistemin dengesini bozuyor. Doğanın tümü karşılıklı garanti ilkesini takip ederken -yapabildiğin kadar vermek ve ihtiyacın olan şeyden almak- insanlık bunun tersini işletiyor. Bizler bir şeyler vermek ve bir şeyler almak zorundayız. İnsanlar birbirini sömürüyor ve insanlık doğayı sömürüyor. Gezegenimizin kaynakları neredeyse tükendi...

"Ekolojik ayak izimiz zaten gezegen topraklarının dörtte birinin yenilenebilir kaynaklarını kullanıyor ve 2050 yılına geldiğinde bugünkü gezegen topraklarının iki katını kullanmamız olasıdır. Hiç kimse bu yolda ne kadar devam edebileceğimizi bilmiyor. Sürdürülebilir değil ve çevrenin alarm zilleri çalıyor."

G. Tyler Miller, Scott Spoolman, Çevrenin İçinde Yaşamak: Prensipler, Bağlantılar, Çözümler

İnsanlık doğanın içinde kanser benzeri bir tümör hâline gelmiştir. Çevreden bağımsız olarak her şeyi kendisi için almıştır. Kanser onu barındıran organizmayla birlikte ölür. Eğer insanlık kendisini doğanın organizmasında sağlıklı bir parçaya dönüştürmezse benzer bir kader ile karşılaşacaktır. Biz tamamen yok olmayacağız ama gezegenin besin, su ve sıcaklık kaynaklarını sömürdüğümüz için kesinlikle çok ağır bedel ödeyeceğiz.

İnsanlığın neden böyle sorumsuz ve mantıksız hareket ettiğini anlamak için insan doğasına daha yakından bakmak gerekiyor. Biyolog Sahtouris daha önceden yaptığı Tokyo konuşmasında değindiği gibi "Her molekül, her hücre, her organ kendi öz çıkarına sahiptir. Bununla beraber kendi çıkarına sahip olması, bencil olmak zorunda kalması anlamına gelmez. Aksine hücrelerin kendi çıkarları onları işbirliği yapma noktasında itici güçtür. Bizler organizmanın refahını korumanın

insanlığın en iyi kişisel menfaati görmeye gelmeliyiz. Bizdeki yetki hissiyatı ve narsizm herkese faydalı olduğunda, "bize faydalıdır" gerçeği bizden gizlenmiştir. Psikolog Jean M. Twenge ve Keith Cambell bizim toplumumuzu "artan şekilde narsistleşme" olarak tanımlıyor. Onların narsizm hastalığı salgınını anlatan kitabı "Yetkiler Çağında Yaşamak, Twenge ve Cambell "Bizim kültürümüzde narsizmin acımasız yükselişini ve onun yol açtığı sorunları analiz ediyor. Amerika Birleşik Devletleri şu anda narsizm salgınından acı çekiyor" diye yazıyorlar. Narsistik kişilik özellikleri tıpkı obezite kadar hızlı yükselmiştir. Daha da fenası narsizmin artış ivmesi de hızlanıyor. 2000'li yıllardan önceki yıllara göre puanlar daha hızlı yükseliyor. 2006 yılında dört üniversite öğrencisinden biri narsistik özelliklerin standart ölçülerinde öğelerin çoğunu kabul etti. Bugün şarkıcı Little Jackie birçok insanın hislerini "Evet bayım, bütün dünya benim etrafımda dönmeli" olarak ortaya koydu. Webster sözlüğü, narsizmi egoizm olarak tanımlıyor. Başka bir deyişle hepimiz korkunç derecede bencil hâle geldik. Birleşik Krallık hükümetinin Sürdürülebilir Kalkınma Komisyonu'nda ekonomi komiseri görevindeki Prof. Tim Jackson küreselleşme hakkında şunları söyledi: "Bu hikâyeye insanların hakkındadır. Umrumuzda olmayan insanlara sürdürülemez şekilde gösterimler yaratmak niyetiyle sahip olmadığımız ve ihtiyacımız olmayan şeylere para harcamaya ikna edildik."

Fazla yükseltilmiş egoizmimiz bizi tüketimcilik ve onun agresif üretim korteksi, pazarlama ve malların tüketimini ve servis kültürünü geliştirdi. Aslında gerçekten de onlara ihtiyacımızdan değil ancak onları çevremize göstermeye ihtiyacımızdan gerçekleşti. Biz satın alıyoruz çünkü diğerleri satın alır; yani değersiz yahut eksik olmak istemeyiz.

Tüketimi özendirme her sanayinin kendi üretimini hızlandırmasına sebep olmuş sonuç olarak sürekli artan bir oranda alarm veren üretimde gerek makine gerekse atık olarak bir yığın iş atıkları olmuştur. Şimdi bu ürünler sadece bizim zenginlik ve sosyal statü özlemimizi sağlamak için gezegeni kirletiyor ve doğal kaynaklarını tüketiyor. Dolayısıyla her şey için bir sınır var, biz neredeyse halatın sonuna ulaştık.

2011 yılındaki Uluslararası Enerji Ajansı raporunu takip eden aynı sene Uluslararası Enerji Görünümü'nde ajansın baş ekonomisti Fatih BİROL The Guardian gazetesinden Fiona Harvey'e şöyle söyledi: "Kapı kapanıyor, çok endişeliyim. Şuan eğer enerjiyi nasıl kullandığımızın yönünü değiştiremezsek kendimizi bilim adamlarının bize söylediği minimumum (güvenlik için) ötesinde bulacağız. Kapı ebediyen kapalı olacak."

Benzer şekilde Yale Üniversitesi tarafından yayımlanmış özet raporda, "Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli'nde taslak olarak yayımlanan raporda insanlık kaynaklı sebebiyet verilen aşırı hava olaylarındaki artışın 3'te 2 olduğu söylendi. Taslak özette giderek daha vahşi hâle gelen hava koşullarının maddi hasar ve yaşam kaybının artmasına neden olacağı ve yaşanacak yer olarak bazı yerler giderek marjinal hâle gelecek. Raporda ısınma artışının devam etmesinin sadece aşırı sıcaklık dalgaları ve bazı bölgelerde kuraklığa neden olmakla durmayacağı aynı zamanda daha yoğun yağışlar meydana getirmek suretiyle şiddetli sellere yol açacağı bildiriliyor.

Örneğin Kaliforniya'daki dört yıl süren şiddetli kuraklığa dikkat ediniz. Bu yılın başlarında Kaliforniya Valisi Jerry Brown "kentsel kurumların su kullanımlarını yüzde 25 kısıtladı. Eyaletteki suyun yüzde 80'ini kullanan çiftçiler bu zorunlu uygulamadan muaf. Düşünce Geliştirme Kuruluşu'ndan Natasha Geiling notlarında "2014 yılında Kaliforniya'da 500.000 dönüm tarım arazisi nadasa kaldı, vaziyetin tarım sektörüne maliyeti 1.5 milyar \$ ile 17.000 mevsimlik ve yarı zamanlı iş oldu." Uzmanlar nadasa bırakılmış tarım arazilerinin dönümünün 2015'te iki katına çıkabileceği fikrindedir ve bu sonuçlar ülke genelindeki insanların gıda güvenliği hakkındaki sahip olduğu genel kanıdır.

Lowa Eyalet Üniversitesi'nde Leopold Sürdürülebilir Tarım ve Gıda ile Pazarlama Girişimleri Sistemlerini yöneten Craig Chase düşünce geliştirme kuruluşuna verdiği demeçte şunlara değindi: "Kaliforniya'nın kuraklık haritasına baktığımızda korkunç olduğunu fark edeceksiniz. Yemek istediğimiz yemeğin nereden geleceğini hepimiz merak ediyoruz."

NASA'da yapılan bir araştırma, eğer emisyon artışı devam ederse Güneybatı Amerika'da 2050 yılından yüzyılın sonuna kadarki on yıllarda yüzde 80 mega kuraklıkla karşı karşıya kalma olasılığına sahip olduğunu ortaya koydu.

Cornell Üniversitesi bilim insanı Toby Ault mega kuraklığı iklimin büyük beyaz köpekbalığı olarak adlandırıyor: Güçlü, tehlikeli ve çok geç olmadan tespit edilmesi zor. İklim değişikliği olmadan geçmişte yaşananlarla hâlâ dışarıda devam edenlerin gelecek için mümkün olan yerlerde gizlenmesi olasıdır. Ault mega kuraklığı medeniyete yönelik bir tehdit olarak adlandıracak kadar ileri gidiyor. Çevreye duymamız gereken endişeden yoksun oluşumuz en hayati ihtiyaçlarımız olan su ve gıda kaynaklarının zarar görmesine neden oluyor. Zaten Dünya Doğa'yı Koruma Vakfı'na göre, "Aşırı balık avlama balık nüfusunu tahribata uğrattırıyor. Balıkçılığın %75'inden fazlası zaten tamamen istismar yahut aşırı avlanmadan gerçekleşiyor.

The Guardian gazetesinden Lan Sample, "Dünya tarım arazilerinin yaklaşık yüzde 40'ı ciddi şekilde aşınmaya uğramış" diye yazıyor. BM milenyum çağı ekosistem değerlendirmesinde dünyanın en büyük çevre sorunları arasında toprak bozulması olduğu ve bu yüzden istikrarsızlaşan toplumların gıda güvenliğini tehlikeye attığını ve yoksullaşmayı arttırdığını sıraladı.

Su hakkındaki gerçekler hayatın en gerekli maddesinin alarm verdiğini gösteriyor. Birleşmiş Milletler Çocuk Fonu tarafından yayımlanan resmi bir yayında güvensiz su içmenin zarar ve tehlikelerinin detaylarını şöyle anlatılmaktadır: "Dünyanın gelişmekte olan nüfusunun neredeyse yüzde ellisi -2.5 milyon insan- gelişmiş sağlık hizmetinden yoksun ve 884 milyondan fazla insan hâlen güvensiz su kaynaklarını içmek için kullanmaktadır. Sağlık hizmeti ve güvenli suya erişimdeki eksiklikler hijyenik olmayan uygulamalarla birlikte her gün binlerce çocuğu ölümüne, hastalanmasına neden olurken binlercesi içinde fakirleşme ve fırsatlarının azalması anlamına geliyor.

Kötü sağlık hizmeti, su ve hijyen başka birçok etkiye sahiptir. Çocukları, bilakis kız çocuklarını doğru eğitimden mahrum bırakmakta çünkü gittikleri okullarda yeterli sağlık hizmeti yoktur. Kadınlar, günün büyük kısmını su getirmeye harcamak zorunda kalmakta. Zavallı çiftçiler ve yevmiyeli çalışanlar hastalıktan dolayı daha az üretkenler. Sağlık sistemleri bozulmuş ve ulusal ekonomileri muzdarip hâlde. Su, sağlık hizmeti ve hijyen olmadan sürdürülebilir kalkınma olamaz. Ekonominin doğal desteğinin tahribata uğraması ve iklim sisteminin bozulmasından beri dünya uç noktaya sürükleniyor. Bu eğilim tersine çevrilmek mecburiyetindedir. Bunu gerçekleştirmek olağanüstü zahmetli ve her zamanki gibi iş dünyasında hızlı bir değişimi gerekli kılar.

Gerek su ve toprakta kıtlık olması gerek dünyanın sıcaklığının artması gerekse de dünya gıda güvenliğinin bozulması gibi meseleler besin kıtlığı ortaya çıkaracağından jeopolitik tehlikelere ön ayak olacaktır.

Çevre analisti olan Dünya Politika Enstitüsü Kurucusu ve Başkanı aynı zamanda "Dünya'nın Kıyısı: Çevresel ve Ekonomik Çöküşü Önlemek" kitabının yazarı, Lester R. Brown

Associated Press'ten Matthew Lee 6 Mayıs 2011'de Amerikan Dışişleri Bakanı Hillary Rodham Clinton küresel gıda kıtlığı ve fiyatların sarmal hareket etmesinin genel istikrarı bozan veya tehdit eden bununla beraber dünyanın düzinelerce gelişmekte olan ülkesinde kargaşaya izin veren

2007-2008 krizlerinin tekrar etmesini önleyici davranışları acilen teşvik etmeliyiz şeklinde ikazda bulundu. BM vahim kıtlık ve karışıklıklara öncülük eden gıda fiyatlarının riskinden dolayı geçen Haziran'dan beri 44 milyon insanın yoksulluğa itildiğini açıkladı. Clinton dünyanın artık yara bandı gibi önlemlerle düşüşten geri dönüşü sağlamasının mümkün olmayacağını söyledi.

Ne yazık ki bir hafta sonra "Dünya'daki tüm yiyeceklerin yüzde 30'u boşa harcanıyor" şeklinde cesaret kırıcı bir rapor geldi. Rapora göre, "Dünya'da her yıl üretilen yiyeceğin yüzde 30'u israf edildi ya da kaybedildi." BM Gıda ve Tarım Organizasyonu'nun yeni raporuna göre, yüzde 30 yaklaşık 1.3 milyar ton yiyecek demek oluyor. Sanki 1.3 milyardan fazla insanla dünyanın en büyük nüfusu olan Çin'deki her bir kişinin yalnızca çöp kutusuna atabileceği bir ton yiyeceği varmış gibi. Büyük sayıyı ayırınca, en çok israfı yapanların en fazla paraya sahip insanlar olduğunu buluyoruz. Bu rakamlar geçen hafta bildirdiğimiz dünya genelindeki yükselen gıda fiyatları hakkındaki rapordan geliyor." Rapora değinen CNN muhabiri Ramy İnocencio "Zihniyette büyük bir değişim gerekiyor" diye sözlerini bitirdi.

Doğru, karşılıklı garantiyi destekleyen bir zihniyet değişimine ihtiyacımız var. Böyle bir zihniyetle karnı aç yatağa giden insanlar varken yiyeceklerimizi çöpe atmayacağız. Karşılıklı garantili bir toplumda kendi ailen aklıktan ölürken, kişinin kendisinin tıka basa yiyerek obezite olması gibi düşünülebilir. Ekonomist Michel Camdessus, son üç senedir Uluslararası Para Fonu Genel Müdürü olarak hizmet etti. "Global Finansal Kriz ve Etik" adlı bir videoda ekonominin devletle arasında ve çevrenin devletle arasında olan ilişkiyi açıklığa kavuşturuyor ve her iki krizin merkezi olarak karşılıklı garanti eksikliğini tespit ediyor. "Meydana gelen şey bir çeşit ahlaki, global sorundur. Yıllar yılı tüm gürültüsü duyulan uyarılara izin verdik... Finansal aktörlerin finansal iştahlarını hafifletmek, toplulukla ilgilenmek, komşularıyla ilgilenmek gibi prensipler tamamıyla unutuldu. Bir çeşit global, ahlak, sistemi tekrar kurmanın eksikliğine gelmek zorundayız. Onların ikisinin de (finansal ve ekonomik krizler) kaynağı doğal kaynaklar ve ekonomik mekanizmaları kötüye kullanmaktan geliyor. Bütün bunların anlamı hepimizin, kendi sahip olduğumuz kavrama ve fikir modelimizi tekrar gözden geçirmek zorunda oluşumuzdur. Yıllar içinde daha sorumluluk sahibi hâle geleceğimizden hepimiz daha bilinçli olmak zorundayız.

Dünya'nın kaynaklarının sınırlı olmasına ve neden olduğumuz zararın kanıtları büyümesine rağmen Doğa Ana'yı sağlamaya devam edeceğiz. Gereksizce havayı, suyu ve toprağı kirleterek çocuklarımıza ne yiyecek ne de enerji sağlama imkanına sahip olamayacak bir gezegeni miras bırakıyoruz.

Sınırlı enerji kaynaklarının sürmekte olan tüketimine gelince The Independent'ten Steve Connor Uluslararası Enerji Ajansı baş ekonomisti Fatih BİROL ile görüşme yaptı. Connor'a göre "Dr. Fatih Birol; halk ve birçok hükümetin, modern medeniyetin bağlı olduğu petrolün tahmin edilenden çok daha hızlı tükendiği ve birçok hükümetin tahmininden en az on yıl önce önümüzdeki on yıl içinde global petrol üretiminin zirve yapacağı gerçeğinden habersiz ortaya çıktığını söyledi."

DENGEYİ ESKİ HÂLİNE GETİRMEK

"Şu ana kadar adam doğaya karşı davranmış, bundan sonra adam kendi doğasına karşı direnecek."

Dennis GABOR, Holografya'nın Yaratıcısı, 1971'de Nobel Barış Ödülü'nü kazandı.

Denge doğadaki oyunun adıdır. Doğa onun tüm elementlerini bu duruma getirmek için can atıyor. Bunun nedeni sadece herhangi bir maddenin ya da objenin hareket etmesi ya da değişmesi onun dengeyi geri getirmek için arzusudur.

Hava basıncının yüksek olduğu alanlardan, düşük olduğu alanlara geçmesine rüzgâr deriz. Isı kaloriferden odaya baştan başa yayıldığı zaman yaşanan olay doğanın ısıyı uzayda her tarafa eşit bir şekilde bölüştürme eğiliminden dolayıdır. Aynı prensip suyun akıntı yönünde akmasında da geçerli. Doğanın kurallarının iletişim kanalları su seviyesi eşitlenmediği sürece onun daha düşük havzaya doğru akmaya devam edeceğini ifade eder.

Canlı organizmalarda denge hâline homeostasis denilir (Yunanca homosis yani benzer, ve statis yani hâlâ ayakta). Webster sözlüğü homeostasisi, "Dengenin nispeten kararlı durumu veya bir organizmanın, nüfusun veya gruplar arası unsurların farklı fakat birbirine bağlı elemanları yahut grupları arasındaki böyle bir vaziyete eğilimi" olarak tanımlar.

Doğada birbirine bağlı elementler olarak bedenlerimizdeki "homeostasis" yasasına uyarız. Bununla birlikte eğer toplumumuzda ona uymak istiyorsak yerinde bir karar vermeliyiz. İnsan düzeyinde "homeostasis"i korumak demek; ben merkezli olmaktan toplum merkezli olmaya ve nihayetinde de küresel odaklılığa doğru geniş bir farkındalık anlamına gelir. Bizi içeren sistemin bir parçası olan başkaları ve çevremiz üzerindeki düşünceyle önemi artırmalıyız. Yukarıda sunduğumuz örnekler sayesinde eğer birbirimizle ve tabiatla olan bağlantımızdan habersiz kalmayı seçersek ne olacağını varsayabiliriz.

DOĞUM SANCILARI

"Bireysel endişelerimizin dar sınırlarından yukarıya tüm insanlığın genel endişesine yükselmek zorunda kaldık. Yeni dünya coğrafi birliktelik dünyasıdır. Bu hiçbir ulus yada bireyin yalnız yaşayamayacağı anlamına gelir. Birlikte yaşamayı öğrenmek zorundayız yoksa birlikte ölmeye zorlanacağız."

Martin Luther KİNG Jr. 42

Şu anda insan egoizmi varlığımızı tehdit ediyor, iki seçenekle karşı karşıyayız. Onlara nasıl tavır alacağımızı düşünmeden önce kayıtsız oturabilir ve doğanın kendi rotasını almasına izin verebiliriz veya geleceğimiz için harekete geçebilir ve sorumluluk üstlenebiliriz.

İnsan ırkı hâlâ doğanın denge ve uyumuna bunun yanında kalıcı refaha doğru ilerleyebilir. İhtiyacımız olan tek şey karşılıklı güvence yaklaşımını uygulamak ve böylece kendimizi doğa ile daha senkronize hâle getirmektir. Bu toplumumuzun sürdürülebilir, müreffeh, güvenli ve huzurlu olmasını sağlayacaktır çünkü birbirinin iyiliğine kefil olan insanlar arasında savaş olamaz.

Bütün bunlar ışığında bir sonraki bölümde böyle bir toplumun kurulması için uygulayabileceğimiz pratik önlemler tartışılacaktır.

Pratik Yol

"Yirmi birinci yüzyılın büyük projesi insanlığın bütününün onun parçalarının toplamından nasıl daha büyük, mükemmel hâle geldiği şimdi başlıyor. Bir çocuğun uyanışı gibi insan süper organizması kendini bilen hâle geliyor ve bu farkındalık kesinlikle hedeflerimize ulaşmamıza yardımcı olacaktır."

N. Christakis & J. Fowler

Bağlantı: Sosyal Ağlarımızın Şaşırtıcı Gücü

Önceki bölümlerde dünyayı tek bir ağa ağlayan bağlantılar hakkında konuştuk. Bu ağı basitten komplekse, ayırmadan entegrasyona doğru hareket eden evrimin doğal bir yaratımı olduğunu söyledik. Bu bağlantı aynı zamanda yaşam sisteminin tamamının karşılıklı garanti sayesinde kendini sürdüreceği ve eğer insanlık başarılı olmak ve gelişmek istiyorsa kendisinin bu çalışma modelini uygulamaya ihtiyacı olduğunu belirtir.

Bununla birlikte karşılıklı güvenceye ihtiyacımız olduğunu anlasak dahi onu nasıl oluşturabileceğimiz hala net değildir. Doğanın tam tersi olan bir zihin çerçevesi nasıl kurulur? Başka bir deyişle bir kişi yahut toplum kendi kendisini önemseme zihniyetinden herkesi önemseme aklına nasıl geçirilebilir? Özetle "ben modu"ndan "biz modu"na nasıl geçebiliriz? Kötü alışkanlıkların zor bırakıldığını biliyoruz. Ancak ben merkezli düşünce kötü bir alışkanlıktan daha fazlasıdır, bu değiştirmek zorunda olduğumuz bir zihniyet. Belki de insan doğasının tamamını değiştirmek zorundayız. Bunu nasıl değiştirebiliriz.

Bunun cevabı, yapamayacağımızdır. Yani bunu kendi başımıza yapamayız çünkü değerlerimizi ve tutumlarımızı toplumsal çevremizden emeriz. Dolayısıyla eğer sosyal çevremizi değiştirsek kendimizi değiştireceğiz. Daha da iyisi bizler değişiyorken doğal olarak çevremizden emdiğimiz ve etrafımızdaki değerlere uyumlu olmanın tadını çıkardığımız için değişim hissetmeksizin olacak. Bundan dolayı eğer çevremizdeki değerler verme ve paylaşma değerleri olursa bizler aynı şekilde çok doğal ve rahat bir davranış hissedebiliriz.

Bana Arkadaşının Kim Olduğunu Söyle, Sana Kim olduğunu Söyleyeyim

Eğer bir anlığına düşünürseniz çevrenizdeki kişilerden sosyal onay almanın belirli yollarını sık sık aradığınızı keşfedeceksiniz. Toplumsal çevremizdeki insanlar tarafından takdir edilmek bize güven ve yüksek ruh hâli verir iken sosyal reddedilme bize ıstırap verir. Kim olduğumuz konusunda bizi güvensizlikte ve utangaçlık içerisinde bırakır. Bundan dolayıdır ki bilinçli yahut bilinçsiz olarak toplumun değer ve davranış kodlarına uyma eğilimindeyiz.

Psikolog ve belagat sahibi bir yazar olan Maria Konnikova Scientific Amerikan'daki bloğunda toplumun kodlarına uyma ihtiyacımız hakkında şöyle yazdı: "Gözlemlendiğimiz zamanlarda gözlemlenmediğimiz zamanlara kıyasla egemen sosyal töreler ve toplumsal normlarda akut olarak hassas davranmakla tamamen farklı bir şekilde davranma eğilimindeyiz. Bir şey yapmaya karar verirken öyle yada böyle başkalarının olayı izliyor olması önemli olmalı mı?"

Teorik olarak, pratikte genellikle uygulanan aynı davranış normlarını uygulamanın önemsiz olduğunu savunmak kolaydır (Kamusal alanda burnunuzu karıştıracak mısınız? Eğer sizi kimsenin izlemediğinizden çok eminseniz ne derdiniz?). Bu küçük davranışların yanında daha büyük davranışlar içinde geçerlidir. Başkaları sizin birbirinizle etkileşiminizi gözetlerken birisine fiziksel yada başka türlü zarar verebilecek misiniz (Eğer kötü davranarak ikinizden birinin hiçbir zaman öteye gidemeyeceğine emin olsaydın ne derdin?)?

Dolayısıyla karşılıklı garanti ve birbiri için şefkat en önemli şeydir. Öyle ki toplumumuzu değiştirir değiştirmeyen değerlerimiz buna göre değişecek. Toplum insanları topluma yaptıkları katkılardan dolayı değerlendirecek olursa insanlar takdir edilmek için doğal olarak katkıda bulunmak

isteyecektir. Eğer Şuanda mali sihirbazlıktaki mükemmellik için verilen saygı ve sosyal statüler toplumun genel refahını geliştiren insanlara verilirse herkes topluma katkıda bulunmaya başlar.

Kamunun Söyleminin Değiştirilmesi

2011 yılı bir dönüm noktasıydı. O yıl dünya sosyal medyanın gücünü öğrendi. Arap dünyasında başlayıp Avrupa'ya yayılan küresel huzursuzluk, haberlere engel olmanın ne kadar zor olduğunu gösterdi. Herkesin binlerce kilometre uzaklıktaki insanların ne konuştuklarını belirleyebildiğini kanıtladı. Tek gereken basit bir akıllı telefon ve bir internet bağlantısı.

Eğer yüzde 1 ve yüzde 99 arasındaki konsepte bakarsanız "Wall Street'i İŞgal Et!" hareketi protesto gösterilerinin 17 Eylül 2011'de başlamasından evvel neredeyse hiç böyle bir Şeyden bahsedilmediğini göreceksiniz. Daha yakın zamanlarda polis vahŐetinin hadiselerini, sivillere yönelik askeri mücadele çanlarının çalmasını, iç savaŐlardaki vahŐetleri ve belgelenmiş doğal felaketleri sosyal medya sitelerine yüklediklerinde gördük. Onların hızla virüs hâline geldikleri bu tipteki olayların birikmiŐ etkisi, ana akım medya organlarının onları görmezden gelmelerini imkansız hâle getirmekte ve onları dahi kapsamaya başlamaktadır. Bu Şekilde her birimiz kamusal söylemi etkileyen anlamlı bir "haber ajansı" hâline gelebiliriz.

Toplumunu geliştirmek için genel görüş ve sosyal söylevin gücünün alınmasının bir diğer kabulü Dünya Bankası'ndan yapılan "Kamu Söyleminin Gücü" başlıklı yazılı bir açıklamayla geldi. "Açık Kalkınma" kavramı (herkese eşit ticaret imkanı verilmesi) vatandaşlara bilgi sağlanması büyük ölçüde artmasına hazır olan bir sistem varsayımı yapıyor.

"Norveçli perakendeci saldırıyı canlandıran Şiddet oyunlarını çekiyor" gibi baŐlıklar insanların Şiddet ve agresiflik içeren medyanın birçok zarar verebileceğinin gayet farkında olduğuna işaret ediyor. Yine de meselenin farkındalığına sahip olmamıza rağmen medya sadece bu rahatsız edici görüntüleri göstermekle kalmaz ek olarak anlaşılabilirliğiyle yayım sıklığını da artırır.

18 yaŐına kadar çocukluk çağının biçimlendirici ve yaratıcı bölümünde ne kadar Şiddet yuttuğumuzu görmek için Michigan Üniversitesi Sağlık Sistemi yayınlarının bir kısmını düşünün. "Televizyon ve Çocuklar" başlıklı yayın ortalama bir Amerikan çocuğu 18 yaŐına gelene kadar televizyonda 200.000 Şiddet eylemi ve 16.000 cinayet görür dedi. Eğer 18 yılda 6570 gün olduğunu düşünürsek bu durum genç yaŐta kadın veya erkeğin televizyonda 30'dan fazla Şiddet eylemi izlediği ve bunun 2.4'ünün cinayet olduğu anlamına gelir. Ortalama 18 yaŐındaki bir çocuk her gün bu tür medyanın tüketicisidir.

"İstediğimiz tarafsızlık değil daha ziyade birlik, ortak garantinin birliği, karşılıklı sorumluluk ile karŐılıklıdır. Burası gençlerimiz arasında eğitim çalıŐmalarımızın amaçlandığı yerdir hatta yetişkinlerle de ilgilidir."

Martin Buber, "Bir Ulus Bir Dünya: Güncel Olaylar Üzerine Denemeler"

Şu ana kadar söylediğimiz her Şeyden ötürü çevrenin kim olduğumuzu veya en azından kim olacağımızı belirlediği açıktır. Toplumsal ve sosyal çevre bizi insan olarak inşa eder. Çevremizin bir ürünü olduğumuz için kendimize yüklemek istediğimiz her değişimi ilk önce çevremize yerleŐtirmek zorundayız. Dolayısıyla karşılıklı güvencenin onaylandığı bir ortam oluŐturduęumuzda ve övülmeye değer olarak kabul edildiğinde orası bizim gözümüzde de övgüye değer olacak.

ÖNEMSEME VE SEMPATİ ORTAMI OLUŞTURMAK

Çevreye pro-sosyal değerler yüklemenin en etkin ve hızlı yolu görüşümüzü etkileyen temel unsurlar olan medya ve internetten geçmektedir. Sosyal zihniyeti değiştirmek için medyadaki zihniyeti değiştirmeliyiz. Şimdilik medya agresif davranış kurallarını, aşırı bireyciliği ve kendini merkezleştirmeye göz yumuyor hatta destekliyor. Genellikle bizi anti-sosyal olma yoluna doğru itiyor. Bunlar aynı zamanda çocuklarımızda ve bizde ortaya çıktığını gördüğümüz değerlerdir. Bu nedenle medyanın teşvik ettiği değerleri tersine çevirmek kritik öneme sahiptir. Eğer medyanın verdikleri, paylaştıkları ve işbirliği yapabilmeleri iyi olsaydı biz kabul ederdik ve memnuniyetle buna uyardık.

Fakat günümüzde kendine hak kazanma adına manipülatif davranan, yolunun üstündeki diğer insanları çiğneyen insanlara olumlu anlamda lakaplar takıldı. Bu tür bencil kişilerin okulda ezik yahut zayıf olarak etiketlenmesi sürpriz değildir. Böyle negatif ve anti-sosyal mesajların hakim olduğu bir medyaya izin verdiğimizde misalen Teksas şehrinde her ilkokulda polis memurları bulundurulması zorunluluğunda kalacağımıza şaşmamalıyız. Tehlikeli yetişkinleri dışarıda bırakmamak için yerleştirilirler ama tehlikeli çocukları dışarıda bırakmazlar hatta bazen 6 yaşında bile tutuklayabilirler. Yalnızca bir iki değil sadece 2010 yılında 300.000 çocuk üstelik sadece o ülkede.

Eğlence televizyonculuğunun şiddet ya da kendi kendine yeterliliği destekleme şovu anlamına gelmesi gerekmez. Profesyonel sosyal mesajlar içeren, eğlenceli, yüksek kaliteli televizyon programı üretme yeteneğine tamamen sahibiz. Araştırmacı gazetecilik sadece çürüme ve ahlâksızlığı değil aynı zamanda birbirimize nasıl bağımlı olduğumuzu ve beraber çalıştığımız zaman nasıl başarılı olabildiğimizi gösterebilir. Medya, New York Times'ın taktim ettiği "Bir İspanyol Kentinde Herkese Göre Bir İş Yahut İpotek Yok" öyküsüne ilham veren İspanyol Kasabası, Marinaleda gibi yerlerin topluluklara tanıtılmasına önayak olabilir.

Medya aynı zamanda bu tür çabaların ne ölçüde başarılı olduğunu, hayatımızı geliştirdiğini ve bu tür girişimlerin dünyanın farklı yerlerinde ne derecede uygulanabilir olduğunu tartışabilir. Aşağıda göreceğimiz üzere konu medyanın onlara pek sık göstermediği iyi örneklerin eksikliği değildir aksine böyle yapacak teşvik ediciliğin olmadığıdır. Medya hissedarlara kâr getiren şeyleri gösteriyor ve medyanın tüketicileri olan bizler bunu belirliyoruz.

Sonuçta kamu söyleminin değişmesi gerekiyor. Bunu yaptığında insanlar fikirlerini değiştirecek ve medya içeriğini kamu söylemine uygun şekilde değiştirecektir. Ancak değişim bilinçli bir çabayla başlamak zorundadır çünkü mevcut medya akımı toplum yanlısı olmaktan ziyade anti-sosyaldır.

Ayrıca günümüzde en popüler kanallarda sosyal değişimin tepede, birinci sınıf bir zaman aralığında ve yüksek profilli bir televizyon şovunda başlaması gerekmiyor. İnternet aracılığıyla desteklenecek bir toplumsal hareket oluşturmak için bir araya gelerek birkaç meraklısı olan bir taban eylemi olarak başarıyla uygulanabilir. Wall Street Hareketi'nin nasıl başladığı işte tam olarak budur.

Örneğin Facebook, Twitter ve Youtube gibi sosyal medya organları onları yalnızca biraz kullanabilen iyi yada kötü bir herhangi bir fikri teşvik etme girişkenliğinde olan herkese izin verir. Toplumsal fikirlerin etrafında onun kritik kitlesini toplamak için yeterli vızıltıyı oluşturmasına imkan sağlar. Aşağıda göreceğimiz gibi hızlı, büyük ve belirleyici bir değişim yapmak için küçük, kararlı bir azınlık gerekir.

Çeşitli medya organlarının yanında iyi bilinen ağız yoluyla dolaşım var. Fikirler en iyi evde, işyerinde, arkadaşlarımızda çevrimiçi forumlarda yahut sosyal ağlar vasıtasıyla sadece onlardan bahsederek yayılmıştır. İnsanlara doğru olduğunu düşündüğünü söylemek onları düşünmeye zorlar.

Pazarlama danışmanı Andy Sernovitz "Kulaktan Kulağa Pazarlama" adlı kitabında, "İnsanlar hakkında konuşmayı durduramayacak kadar ilginç bir ürüne rastlamıyor. Müşterilerin sevdikleri bir işi üzerlerine almasından daha iyi bir şey yok" diye yazıyor

"Akıllı Şirketlerin İnsanları Nasıl Konuşur?"

Fikirlerin yayılması için daha da gizli bir taraf vardır. Onlar basitçe şeyler hakkında düşünen ve belirli şeyler isteyen insanlar tarafından uzağa ve geniş kesimlere yayılabilir. The New York Times'ta 10 Eylül 2009'da Clive Thompson tarafından "Arkadaşların sana yağ yapıyor mu?" başlıklı bir hikaye yayımlandı. Thompson onun hikayesinde Framingham Massachusetts'de gerçekleştirilen büyüleyici bir deneyi anlatıyor. Deneyde 15.000 insanın hayatının ayrıntıları belgelenmiş ve elli yıl boyunca periyodik olarak kayıt altına alınmıştır. Profesörler Nicholas Christakis ve James Fowler'in verileri analiz etmesi, birbirimize olan fiziksel, duygusal ve zihinsel tüm seviyelerdeki etkimizin bir virüs gibi bulaşıcı olduğunu sürpriz keşiflerle ortaya çıkardı.

Onların ünlü kitabı, "Bağlantı: Sosyal Ağlarımızın Şaşırtıcı Gücü Yaşamımızı Nasıl Şekillendiriyor? Arkadaşlarımızın Arkadaşlarının Arkadaşının Yaptıkları, Düşündükleri ve Hissettiği Her şey Sizi Nasıl Etkiler?" Christakis ve Fowler 5000'den fazla katılımcı arasında bir ilişki ağının yerleşmiş olduğunu belirlediler. Christakis ve Fowler ağda insanların birbirini etkilediğini keşfetti. Birbirlerinden sadece sosyal konularda değil fiziksel konularda da etkileniyorlardı.

Thompson-Framingham verilerini analiz ederek, Christakis ve Fowler epidemiyolojide potansiyel olarak güçlü bir teori için ilk kez sağlam bir temel bulunduğunu söylüyor. Örnek olarak sigarayı bırakmak, ince kalmak yada mutlu olmak gibi davranışların hemen hemen bulaşıcı virüsler gibi arkadaştan arkadaşına geçmesi. Tavsiye edilen veriler olan Framingham katılımcıları yalnızca sosyalleşerek bir diğerinin sağlığını etkiledi. Aynı şey kötü davranışlar içinde geçerlidir. Arkadaş kümelerinin birbirlerine obezite, mutsuzluk ve sigara aşladıkları görüldü. Öyle görünüyor ki Sağlıklı kalmak yalnızca genlerimizin ve diyetimizin bir birleşimi değildir. İyi sağlık aynı zamanda diğer sağlıklı insanlara çok yakın olabilmemizin bir ürünüdür.

Araştırmacıların bu enfeksiyonların bağlantılar boyunca sıçrayabileceğini keşfetmesi daha da şaşırtıcıydı. İnsanlar birbirlerini tanımıyor olsa bile birbirlerini etkileyebilecekleri görünüyor. Dahası Christakis ve Fowler bu etkilerin ayrı ayrı üç aşamalı kanıtını bile buldu (Arkadaşının arkadaşının arkadaşı). Thompson'un deyişiyle "Bir Framingham sakini obez hâle geldiğinde onun arkadaşlarının büyük olasılıkla (yaklaşık yüzde 57) daha fazla obez hâline geldiği görüldü. Daha da şaşırtıcısı bağlantıları atladığı görüldü. Bir Framingham sakininin eğer bir arkadaşının arkadaşının obez olması durumunda birbirini görmeseler bile, yüzde 20 daha fazla obez olma ihtimali vardı. Gerçekten de bir kişinin arkadaşının bir arkadaşının kilo almasıyla beraber obezite riski yüzde 10 arttı. Thompson Profesör Christakis'i şöyle yazdı: "Bazı durumlarda mutluluğun yolu bufaloları ürküterek kaçırmaya çalışmak benzeri olan insan duygularını anlamaya başlayabiliriz. Mandaya bireysel olarak neden sola doğru koşuyorsun" diye soramazsın. Cevap sürünün tümünün sola doğru koşmasıdır.

Ancak sosyal yayılmanın birisinin ağırlığını izlemekten daha fazla şeyi var. Televizyonda yayınlanan bir konuşmada Profesör Christakis sosyal hayatlarımız (bu nedenle de fiziksel hayatlarımızın çoğunun geçmiş paragraflar yoluyla muhakeme edilerek) ve sosyal ağlarımızın kalitesi ve gücüyle bu ağın damarlarının baştan başa çalışmasına bağlıdır. Onun sözleriyle "Sosyal ağlar

kuruyoruz çünkü bir hayatın faydaları maliyetten daha ağır basmaktadır. Eğer her zaman sana karşı şiddet uygularsam veya seni üzersem sen benimle bağlarını ve ağı parçalayabilirsin. Bu yüzden iyi ve değerli şeylerin yayılması sosyal paylaşım ağlarının sürdürülmesi ve beslenmesi için gereklidir. Benzer şekilde sevgi, şefkât, mutluluk, fedakârlık ve düşünceler gibi iyi ve değerli şeylerin yayılması için sosyal ağlar gereklidir. Bence sosyal ağlar esasen iyilikle ilgilidir ve şuanda dünyanın daha fazla bağlantıya ihtiyaç duyduğunu düşünüyorum" dedi.

Medyanın Değiştirilmesi & Zihinlerin Değiştirilmesi

Karşılıklı garantinin değerini düşünmek çok güzel ve bunu yapmak onun popülaritesini artıracaktır. Bununla birlikte eylemler yoluyla topluma yüklenmesi için yollar aramak daha da önemlidir.

Hepimiz farklı türde medya, eğlence ve bilgi tüketiyoruz. İnsanlar neyi izlemeyi, neyi okumayı beğeneceklerini ve nerelere gitmeyi seveceklerini biliyorlar. Bazıları bar taburesinde oturup barmenle sohbet etmeyi, bazıları evinde TV seyretmeyi, bazıları da sporda olmayı seviyor. Bazıları TV sevmez ancak internet yoluyla bilgi ve eğlencelerini tüketirler. Bunun değiştirilmesine gerek yoktur. Değişmesi gereken şey bu mekanların sunduğu içerik türüdür.

Yeni değerler tanıtmanın aşamalı bir süreci boyunca kendimizi ayrımcılık ve yabancılaşmadan daha fazla işbirliği ve yardımseverliğe doğru alıştırmaya ihtiyacımız var. Çok daha az stres ve şüpheyle yaşadığımızı ve aile ile arkadaşların çevresinde çok daha sosyal açıdan tatmin edici uygulamaları keşfetmiş olarak çok daha hızlı bir şekilde tamamen dönüşmemizi göreceğiz. Yine de şuanda medya çoğunu tükettiğimiz farkında bile olmadığımız bilgi hazinesi sunar. Basitçe emici olduğumuz mesajlara çok fazla dikkat etmeden okumaktan ve izlemekten hoşlanıyoruz.

Medya içinde reklam verenler gibi kesimler fikirlerini aklımıza ustalıkla yerleştirirler. Onlar bir şirketin geri kalan her şeyden önemli olduğunu yada piyasadaki en yeni araç olmaksızın yaşama bir hayat denilemeyeceğine bizi ikna etmeye çalışırlar. Az sonra biz şirketten "yeni sezon"da çıkan ıvır zıvrını satın almaya ikna ediliyoruz. Bu yolla tüketimi özendirme sığın yarışı bizi sık sık memnuniyetsiz ve sürekli olarak arayış içinde bırakıyor. Zihinlerimizin birbirimize bağlı olduğumuz düşüncesiyle doldurulduğunu düşünün başkalarını incitmek sanki kendimizi incitmek gibi olur. Eğer dünya "Başkalarına karşı iyi değilsen hiç iyi değilsin" parolasını takip etseydi ne olabilirdi?

Daha Az Çalışmak ve Daha Fazla Kazanç

"İletişim, insan bağlantısı ,kişisel kariyer ve başarının anahtarıdır."

Paul J. Meyer

Yeni bağlantılar geliştirmek toplumdaki en patlayıcı konulardan biri olarak ortaya çıkan bir zorlukla bile baş etmemizde bize yardım edecektir. Mesela işsizlik...Robotik ve otomasyonun ilerlemesiyle üretim ve servis hizmetleri için gerekli olan personel sayısı dramatik olarak azalmış ve azalmaya devam edecektir. Zaten robotlar yakın zamana kadar kaçınılmaz olarak insanların yerini almaktadırlar. Montaj hattı işçilerinden, otel resepsiyonistlere ve cerrahlara kadar birçok şirket sahibi ve sanayicinin tercih ettiği operatörler robotlardan oluşur hale geldi.

İşsizlik yeni bin yıl geldiği zaman özellikle zor hâle geldi. Genç eğitimli insanlar artık var olmayan bir dünyaya hak kazanmak için en iyi yıllarını ve onların (ve ailelerinin) en iyi kaynaklarını harcadıklarını hissediyorlar. Avrupa'nın önde gelen toplum bilimcilerinden Profesör Ulrich Beck "Cesur Yeni Dünya " kitabında şunu açıklıyor: "Giderek daha fazla akıllı teknolojiler tarafından

insanların yerinden edilmesiyle birlikte çalışma toplumu sona ermektedir. "21. yüzyılın sonundaki meslektaşlarımıza günümüzdeki işler üzerine boğuşmaları Titanik'teki şezlonglar üzerinde kavga etmek gibi görünüyor." Hayat için iş kayboldu ve tüm maaşlı işler değiştirme tehdidine (yerine başkasını getirme) tabii oldu.

Bir şekilde iş dönüşümü gereksiz sanayilerin ortadan kaldırılmasına yol açacaktır. Bu da insanların çoğunun basitçe iş pazarında kendilerine ihtiyaç duyulmadığının farkına varmasına yol açacaktır. Ancak eğer insanlar şimdi çalışmıyor ve gelecekte çalışmayacaksa ne yapacaklar? Nasıl yaşayacaklar? Eğer hükümet yada başka bir ajans tarafından destekleniyorsa bütün gün başta kalıp kendisini zihinsel yada duygusal açıdan mahvetmeyecektir. Bu durum herhangi bir toplum için patlayıcı bir durum olabilir. Sürekli bir huzursuzluk nedeni, bozukluk ve suç nedeni olabilir.

İşsizliğe çözüm insanları okula geri göndermek olacaktır. Ancak bunun anlamı tekrar liseye gitmek olmayacak. Ayrıca şuanda bildiğimiz her çeşit bir üniversite ya da yetişkin eğitimi olmayacaktır. Birbirine bağlı dünya vatandaşları için bir okul olacak. Okulda okumak ücretsiz olacak ve devlet, sivil hizmet iş gücünü kesip kurtaracağı parayla onu finanse edecek. İşsizlik ödeneği devlete gizli işsizlik içindeki insanlara iş vermektten daha az maliyetli olduğu için devletin toplumsal nedenli yatırım yapabileceği fazlalıklar artacaktır.

Ayrıca birbirimize bağlılığımızın artan farkındalığı sahip oldukları bazı şeyleri sahip olmayanlarla paylaşmanın gerekmesinin daha kolay olduğu bir atmosfer yaratacaktır. Vergilendirmedeki bazı düzenlemeler basitçe gerçek vergi toplama biçiminde olsalar dahi bilakis zenginlerin muhasebe sihribazları sayesinde kaçınmaları muhtemeldir. Bununla birlikte bir kere toplumdaki büyük bir çoğunluk bizim birbirimize bağlılığımızı ve bağımlılığımızı tanımış ve bu tür reformları desteklemişse bu değişimler zorunlu olarak isteyerek gerçekleşir. Geçiş yukarıdan dikte edilmekten ziyade doğal olarak ve kendiliğinden gerçekleşmelidir. Ayrıca daha az şanslı kişi ile paylaşmanın para biçiminde gelmesi gerekmez. Konut üzerindeki kira bedelleri azaltılabilir, mali olarak meydan okumaya yardımcı olmak için temel ürünlerde kar marjı daraltılabilir veya toplumu desteklemenin çok sayıda başka yolları olabilir. Birbirine bağlı dünya vatandaşları için okul katılımcılarına tıpkı üniversite öğrencilerinin okul yardımı ve burs alması gibi burs imkanı verilecek. Küreselleşme okuluna katılanlar için verilen burs işsizlik ödeneği olarak değil bir hibe olarak düşünülecek çünkü işsizlik ödeneği negatif sosyal etiket taşıırken burs ve hibeler taşımıyor. Yeni okuldaki öğrencilerin kendilerini güvende hissetmeleri ve orada olmaktan gurur duymaları çok önemlidir. Bu onlara öğretilen kavramı daha çabuk kavramalarını sağlayacaktır.

Küreselleşme okulunda insanlar birbiriyle bağlantılı ve onların yaşamı için diğerlerine bağımlı hale gelen dünyada kendilerini nasıl idare edeceklerini öğrenecekler.

Kitapta daha önce tanımlandığı gibi evrimin rotasını, toplumumuzu bu rota yönünde düzeltmenin gereği, bu şekilde ayarlamının yararları ve ayarlamayı geciktirmenin zararlarını öğrenecekler. İnsanlar aynı zamanda iletişimin değeri, haberleşmenin yeni yolları ve ev ekonomisi gibi günlük beceriler, kişilerarası haberleşme (iletişim) ve temel bilgilerin birbirine bağlı dünyada işleyişi örneğin toplumsal dayanışma, başkalarının düşünülmesi ve çevre güvenliğinin korunmasını öğreneceklerdir.

Çünkü insanlar daha fazla boş zamana sahip olacağından onu yeni beceriler öğrenmek, iş ararken onlara yeni seçeneklerin açılması yada yeni insanlarla sosyalleşme fırsatı olarak veya topluma katkıda bulunmak için yeni yollar açarak kullanabilirler. Yine de işsizlik standart hale geleceğinden insanlar öğrenim konusunda ciddi olmaları şartıyla okulda kalabilirler.

Gerçek bir fazilete sahip olan herhangi bir beceri örneğın iyi tarım yada bilgisayar programcılığı bugün olduğu gibi gelecekte de işe yarar olacaktır. Çünkü insanların geçimini sağlaması onların ürünlerini satma yeteneklerine bağlı olmayıp sadece ihtiyaç duyulan ve yararlı olanı geliştirmeye odaklanacaklardır. İnsanları olması gereken yahut arzu ettiklerinden daha fazla harcamak zorunda bırakmak için tasarlanmış, modası geçmiş planlama ve ürünlerden ziyade uzun süre dayanacak şekilde tasarlanan ürünler üreteceklerdir.

İnsanlar sosyalleşmek için zaman sahibi olacak. Hâlâ okula veya işe devam edecekler fakat bugün olduğundan çok daha fazla serbest zaman olacak. Yukarıda bahsettiğimiz gibi insanlar bunu sosyalleşmek için kullanacak. Bununla birlikte, sosyalleşmek kendi içinde bir amaç değildir ancak zenginleştirme, öğrenme yardımı, bilginin yeni alanlarına dair anlayış kazanma şansı, yeni düşünce derinliği veya basitçe daha fazla arkadaş edinerek kişisel güvenini artırma fırsatı anlamına gelir (Gerçek arkadaşlar sosyal medya arkadaşları değil).

İleriye bakarsak bundan birkaç yıl sonra hayat çok farklı olacak. Bugün insanlar nefes alacak kadar zaman bulamadıklarından çok stresli davranıyorlar. Bizler sürekli dönen ve sürekli hızlanan bir tekerlek üzerinde daimi bir sıçan yarışında yaşıyoruz. Ancak endüstri daraldığında ve saatlerce çalışmamıza gerek kalmadığında çıkarlarımızı ve sosyal bağlarımızı geliştirmek için gerekli zamana sahip olacağız. Bu gerçek kişisel gelişim ve gerçek mutluluğu yaşamak için bizim şansımız olacak. "Dünya Doludur" un yazarı Thomas Friedman The New York Times'daki makalesinde şöyle yazıyor:

21. yüzyılın özet tarihi, Paul Gilding'in "Büyük Kesinti" adlı kitabını tartışıyor: İklim krizi neden alışverişin sonunu ve yeni bir dünyanın doğuşunu getirecek? Friedman Gilding'in söylediği gibi "Eğer büyüttüğünden daha fazla ağaç kesersen ormanı kurutursun." Gilding, yakında gerçekleşecek büyük kesinti etkisini gösterdiğinde "Dramatik şekilde savaşta yaptığımız gibi tepkilerimiz orantılı olarak harekete geçecek. Enerji ve ulaştırma endüstrilerimizde tamamen dahil ekonomimizde birkaç kısa on yıl içerisinde bugün hayal bile edemeyeceğimiz bir ölçekte ve hızda değişeceğiz" dedi.

Friedman Gilding, tüketici odaklı büyüme modelinin bozulduğunu ve insan merkezli çalışan ve daha az sahibi olan daha çok mutluluk odaklı bir büyüme modeline geçilmesi gerektiğini idrak edeceğimizi yazıyor. Gilding, "Kaç insan ölüm döşesinde yatarken keşke daha çok çalışsaydım veya daha fazla hisse değeri inşa etseydim ve kaçınıyor keşke daha çok top oynamaya gitseydim, daha çok çocuklarıma kitap okusaydım, daha fazla yürüyüşe çıksaydım..." diye soruyor. Bunu yapmak için insanlar hayatın tadına varmak için daha fazla zaman veren ve daha az şey kullanma merkezli bir büyüme modeline ihtiyacımız vardır. Gilding'in mutluluk odaklı büyüme modeli konusundaki güzel konsepti halihazırda çocuklarımıza verdiğimizden çok farklı bir eğitimi gerektiriyor. Bu eğitim "şeyler ve eşyalardan" ziyade değerler üzerine odaklanmalı, insanlar arasındaki bağlantıyı beslemeli, güçlendirmeli ve sağlıklı, destekleyici bir sosyal çevreyi insan mutluluğunun ana unsuru olarak görmelidir.

Böyle bir eğitim mümkündür ve yöntemler mevcuttur ancak bunları henüz uygulamamız gerekmiyor. Bir sonraki bölümde birey olarak bizi destekleyen ve katkıda bulunduğumuz, karşılığında ondan yararlandığımız bir toplumu inşa etmek amacıyla uygulayabileceğimiz bazı yolları sunacağız.

Eğitim veren, Yetiştiren Ama Sadece Ders Vermeyen Okullar

"Dünyayı onarmak, eğitimin onarılması anlamına geliyor."

Janusz Korczak, Eğitimiçi

Şimdiye dek genel olarak yetişkin toplumu ve yetişkin eğitimi üzerine yoğunlaştık. Bununla birlikte geleceğimiz, çocuklarımızı nasıl eğittiğimize bağlıdır, kendimizi değil. Bu nedenle yeni dünyada çocukların eğitiminin bazı temellerini yeni dünyaya tanıtmak mantıklı.

Okulda Birleşmeyi Öğrenmek

Okullarda "Bağlanabilirlik Sınıfları" dersi verilse, üniversitede "pratik bağlantı" konusunda uzmanlaşabilseydiniz bireylere ve şirket çalışanlarına profesyonel sosyal ağları öğretebilirdiniz ve böylece bütünüyle yeni bir sosyal atmosfer ve birbirine bağlılığın yeni bir vızıltısı ortaya çıkabilirdi. Birkaç ay içinde insanlar kendi merkezliliğe karşı gerçek bir alternatif olduğuna yani daha küçük maliyetle daha fazla değer sunduğunu hissetmeye gelirdi.

Her şey değişecekti. Etrafındaki diğerlerine emir vermek yerine fikir paylaşımı, iş arkadaşları ve okuldaki akranlarla bağlantı kurmanın, haberleşmenin yolu olurdu. Okullardaki ve üniversitelerdeki kişisel testlerin modası geçmiş olurdu çünkü insanların becerileri cevapları ezberlemenin derecesiyle ölçülmezdi. Bunun yerine, testler bireyin bağlanma düzeyini yada bilgi kanallarını geliştirdikleri seviyeyi yansıtacaktır. Böyle bir durumda kişisel bir sınava tabii tutma alakasız olacaktır.

İnternet sitesi IPBIZ, sorunları bireyselci yaklaşımla açıkça ve güzel bir şekilde ifade eden bir işveren tarafından aktarıldığında, başkaları ile iletişim kurmak konusunda bize çok şey öğretecek. Hiçbir endüstride işbirliği hile olarak değerlendirilemez. Sadece okulda bu bir problem. Çocuklarımıza ne öğretiyoruz? Ben bir işverenim. Çalışanlarımızın onlara yardım edebilecek insanların ağını inşa etmelerini istiyorum. Bu toplu hile tutumuyla mücadele ediyorum.

Bu çalışanlarıma öğretmem gereken bir şey. Eğer bir şeyi nasıl yapacağını biliyorsan bunun benim için önemi yok, bunun nasıl yapıldığını halletmeniz ve sorunu aşmanız benim için önemlidir. Çoğu işletme bilginin nasıl bulunacağını ve uygulanacağını bilen çalışanlara ihtiyaç duyar, onların kafasında gerçekler deposu bulunmaktadır.

Yazar, okul sisteminin hatalı yaklaşımıyla ilgili şikayetinin ardından arzu edilen yaklaşımı şöyle anlatıyor: Okulun, ezberleyici ve tek başına çalışmanın nasıl düşünülmesini öğrettiği argümanı kesinlikle yanlıştır. İnsanlara nasıl düşündüklerini öğretmek istersek "Nasıl Düşünülür?" adlı bir sınıfa sahip olmalıyız, eski Yunan tarihiyle ilgili değil. 30 kişiye aynı isimleri, tarihleri ve olayları ezberlemeyi zorunlu tutarsanız düşünme becerileri öğretemezsiniz. İlkeleri öğreterek ve eğitim sisteminin yaratmak istediği iddia ettiği gerçek becerileri doğrudan öğreterek bunu yapabilirsiniz? Daha fazla Nasıl Düşünülür?, İşbirliği Nasıl Yapılır?, Müzakere Nasıl Yapılır? Çatışma Nasıl Çözülür? 'e ihtiyacımız varken daha az Test İçin Bir Sürü Şeyi Ezberle' ye ihtiyacımız vardır.

Eğer öğrenme şeklimizi değiştirirsek, sosyal hayatlarımız daha da iyiye dönüşmüş olacaktır. Bağlılık, başarı ve mutluluğun anahtarı olduğunda geliştirdiğimiz şey bizim bağlantımızdır. Bağlantılar sadece işyerinde değil aynı zamanda büyük ölçüde "görev dışı" saatlerimiz boyunca da yapılmaktadır. Sonuç olarak gezintiye çıkmak, sosyalleşmek, oyun oynamak ve konuşmak çok daha popüler hale gelecek çünkü onları sırf eğlendirici, dinlendirici bir değere sahip olarak değerlendirmeyecek aynı zamanda tümüyle hayatımıza katkıda bulunuyor olarak hesaba katacağız.

Çocukların bu zihniyeti uygularken ve aynı anda, kişisel ve mesleki ilerleme için bir araç olarak sosyalleşme sayesinde gelecekte ortam çok daha sosyal ve toplumsal olacaktır. Dahası, karşılıklı bağımlılığımızın idraki ve değerlendirmesiyle ve pozitif sosyal bağlantıların önemi, işyerindeki haksız veya adaletsiz davranışların sıklığını azaltacaktır. Christakis, daha önce bahsettiğimiz konferansta belirtildiği gibi "Eğer sana karşı hep sert olsaydım yada seni üzseydim, sen

benimle olan bağlarını kesebilirdin ve şebeke parçalanırdı" dedi. Bu kişisel ve mesleki ilerlememize ters etki yapacaktır.

Temel kavram basit: Hepimiz birbirimize bağlıyız ve bundan ötürü birbirimize bağımlıyız. Bu sorunlarımızla başa çıkmayı başarmak istiyorsak, karşılıklı güvence ruhu içinde onları çözmek zorunda olduğumuz anlamına gelir, burada hepimiz bir diğerinin refahının garantörüdür. Mesela eğer bir şirket kendisinin iş performansını iyileştirmek ve küreselleşmiş dünyaya uygun hale getirme ihtiyacı olduğuna karar verirse, şirket karşılıklı garanti koçundan işverenleri ve çalışanları birbirine bağlı bir dünyada "bir şirket olarak" çalışma ve düşüncelerini sağlamak üzere yetiştirmesini rica edecektir. Sonuçlar; insan ilişkilerinin geliştirilmesi, şirket genelinde daha iyi bilgi akışı, her seviyede daha büyük bir güven derecesi ve ürün tasarımında ve üretiminde her aşamada daha kapsamlı bir inceleme yapılması, daha iyi ürünler üretilmesi ve müşteri ilişkilerinin geliştirilmesi anlamına gelir.

Bölüm 4: Okul, Sadece Öğretim Değildir, Eğitimidir.

Yeni Dünya Okulu

Okulun yeni dünyadaki amacı sırf derslerini geçecekler diye beyinlerine bilgi taşımak değil. Daha ziyade okul, çocukları yetiştirmeli ve onları arındırmalı, insana ve daha insancıl insana dönüştürmelidir. Çocuklar büyüdüklerinde yaşayacakları dünya hakkında eğitilmelidir. Yetişkinlere karşılıklı garantinin gerçek ve kalıcı ilişkilerini inşa edebilmeyi öğretmeyi amaçlayan bağlı ve iletişimsel kişiler olmak için araçlar verilmelidir.

Bunu yapmak için okulda bir sosyal çevre hazırlamamız ve özellikle de önemli olarak evde okul öncesi eğitim için bir çevre kurmamız gerekecek. Sınıflarındaki en iyi nasıl olacaklarının öğretilmesinin yerine atmosferin dostluk ve eşitlik olduğu hepsinin birbirine bağlı olduğu bir toplumu nasıl inşa edeceklerinin öğretilmesi gerekiyor. Başlangıç olarak, ayrı masaların yanındaki sıralar yerine daireler halinde oturabilirler. İletişim ve sosyal bağlantı becerileri geliştiren çeşitli oyunları sayesinde öğretilbilirler ve bu çalışma biçiminin yarattığı gücü ve aidiyet duygusunu ortaya çıkarabilirler. Bireysel öğrenmeden ziyade sosyal öğrenme kavramı teorik bir kavram değildir. Tekrar tekrar başarılı bir şekilde denendi. Aslında bu kadar çok araştırma bireysel öğrenmenin sosyal öğrenmeye kıyasla faydalarını kanıtlamıştır. Bu daha önce besbelli avantajlarını nasıl fark etmediğimiz merakını uyandırır.

"Eğitim Psikolojisi Başarı Ödülleri" adlı bir makalede: Sosyal Bağlılık (Dayanışma) Teorisi ve Kooperatif Öğrenimi konusunda Minnesota Üniversitesi profesörlerinden David W. Johnson ve Roger T. Johnson toplumsal dayanışma teorisi için cazip bir örnek sunuyor. Elde ettiği sonuçlar son on yılda kooperatif, rekabetçi ve bireysel çabalar konulu 1200'den fazla araştırma çalışmasına dayanmaktadır.

Johnson ve Johnson, kooperatif öğrenmenin etkililiğini bireysel ve rekabetçi öğrenme ile karşılaştırdı. Sonuçlar açık ve anlaşılırdı. Bireysel hesap verebilirlik ve kişisel sorumluluk açısından grup üyelerini birbirine bağlayan olumlu karşılıklı bağımlılığın a) İşinin kendine düşen payını tamamlaması b) Diğer grup üyelerinin çalışmalarını kolaylaştırmak adına sorumluluk hissi içinde sonuçlandığına karar verdiler. Dahası bir kişinin performansı diğer işbirlikçilerin sonuçlarını etkilediğinde kişi kendisinininkinin yanı sıra işbirliği yaptığı kişilerin refahından da sorumlu hissediyor. Başarısız olmak kötüdür ancak kendisinin yanı sıra başkalarını da başarısızlığa uğratmak daha da kötüydü.

Başka bir deyişle olumlu karşılıklı bağıllık bireycileri aşırı bireyciliğin narsizm düzeyine ulaştığı mevcut kültürün tam tersi ve işbirlikçi insanlar hâline getirir. Araştırmacılar işbirliğinin faydalarını göstermek için işbirliği yapan öğrencilerin başarılarını birbiriyle yarışan öğrencilere kıyasla ölçtü. Ortak çalışan ortalama kişinin rekabetçi ya da bireysel bir durum çerçevesinde performans sergileyen ortalama bir kişinin üzerinde standart sapmanın yaklaşık üçte ikisini elde ettiği bulundu. Böyle bir iyileşmenin anlamını idrak etmek için bir çocuk D ortalamalı bir öğrenciyse işbirliği yaptığında onun notlarının ortalamasının A+ seviyesine sıçrayacağını düşünün. Ayrıca işbirliği, rekabetçi ve bireysel çabalara kıyasla daha uzun süreli muhafaza etme, daha yüksek içsel motivasyon ve başarı beklentileri, daha yaratıcı düşünmek, görev ve okul için daha olumlu davranışlar/tutumlar oluşturma eğilimindedir.

İşbirlikçi öğrenmede, öğretmenin rolü materyali dikte etmek değil her şeyden önce çocuklara rehberlik etmektir. Öğretmenler ve öğrenciler, eşit yükseklikte bir daha içerisinde bir araya gelip eşit olarak görüşmelidir. Burada üstünlük ve kontrol çocukların kendileri için görüşmeler yoluyla ya da grup çabaları yoluyla keşfetmelerine yardımcı olacak ince bir rehberliğe yol açar.

Çocuklar iletişim kurmayı, görüş paylaşmayı ve tartışmayı öğrenirken hâlâ karşılıklı olarak kişisel başarıları ve eşsizliklerinden ötürü birbirlerine saygı duyarlar. Bu her birinin düşüncelerini özgürce ifade etmesini ve her öğrencinin özel niteliklerini ortaya koymasını sağlar. Böylece çocuklar dünya görüşlerini genişletecek ve yeni fikir ve perspektifleri alacaklardır.

Bu öğrenme modunu tekrar ederek, çocuklar aralarındaki bağları en değerli varlıkları olarak takdir etmeyi öğrenirler zira sahip oldukları tüm bilgi ve gücü veren bu olduğu için. Başkaları ile başarılı olmaya başlarlar ve her insanın değeri bireysel olarak mükemmellik değil kişinin nitelikleri ve çabalarının grubun başarısına katkısı ile ölçülür.

Çalışma grupları küçük olacak ve her gruba iki ya da üç yaş büyüklerinden biri olan bir veya iki çocuk katılacaktır. Bir çocuğun büyük çocuklardan örnek almaya meyilli olması nedeniyle bu çocuk öğretmenleri potansiyel potansiyel olarak en iyi öğretmen olabilirler. zira öğrenciler doğal olarak onları taklit edip onlardan öğreneceklerdir. Çocuk öğretmenlerin materyal hakkında derinlemesine bilgi sahibi olma, kendilerini derinleştirme ve topluma katkıda bulunma ve onun onayını kazanmanın fırsatını bulacak çok şeyleri olacaktır.

Disipline Yeni Bir Yaklaşım

Çocukları disipline etmekte bugünün okullarından çok daha farklı davranılacaktır. Hatalı davranış durumu olduğunda çocukların kendileri, yetişkinler ve profesyoneller ile birlikte durumu nasıl ele alacaklarına karar vereceklerdir. Çocuklara yapıcı eleştirel düşünme öğretilmelidir ve küçük krizlerin anlarını analiz etmek böyle düşünmeyi öğretmek için büyük fırsatlardır. Bir çocuk yanlış davranırsa, sınıf birlikte oturur ve nasıl başa çıkılacağını ve tekrar oluşmasının nasıl önleneceğini tartışır.

Tartışma teorik değil pratik olacak: Çocuklar durumu taklit eder (olayda yer alanlar değil) ve sınıfa nasıl hissettiklerini, onların yaptıkları gibi davranmaya itenin ne olduğunu ve olayla ilgili diğer bilgileri sınıfa rapor edecektir. Sonra bir grup tartışması yapacaklar böylece bir karar verildikten sonra tüm çocuklar gerçekten tüm tarafların "ayakkabıları içinde" tecrübeli olacaklar. Bu şekilde daha adil ama merhametli ve anlayışlı bir tavırla sonuca varabilirler.

Bu tür tartışmalar, çocuklara sorunları farklı açılardan düşünmelerini ve aynı konuda birçok görüş sahibi olmalarının sorun değil hatta normal olduğunu fark etmelerini öğretir. Diğer taraftan

tekrarlanan simülasyon ve fikirlerin farklı bakış açılarının incelenmesi yoluyla, çocuklar zihinlerini değiştirmeyi, pişman olmayı, hatalarını kabul etmeyi, kendi görüşleri yerine arkadaşlarının görüşlerini haklı çıkaracak güveni geliştireceklerini öğrenirler.

Sık Sık Keşifler

Okullarda resmî müfredatın ötesinde konuları ve yerleri keşfetmek yaygın bir uygulamadır, bu gezileri rutinin bir parçası haline getirmek önemlidir. Haftada en az bir kez çocuklara yaşadıkları dünyayı yakından tanımalarına yardımcı olmak için çeşitli geziler ve turlar düzenlenmelidir. Önerilen geziler bankalar, polis merkezi, her tür müze, fabrika, ve mahkeme gibi normalde göremediği veya öğrenemeyeceği yerleri içermelidir.

Doğal olarak her gezi öncesinde ziyaret edecekleri yer, orada neleri bulmayı bekleyebilirler, o yer hakkında zaten bildikleri şeyler, bunu hayatımızdaki rolü ve onu ne kadar iyi gerçekleştirdiği hakkında bir tartışma yapılmalıdır. Çocuklar ziyaret etmek üzere oldukları yeri, bu yeri ziyaretlerinin topluma nasıl fayda sağlayacağını, orada ne tür insanlar çalıştığını ve orada çalışmak için ne tür bir eğitim ve öğretim gerektiği hakkında tartışacaktır. Turdan sonra çocuklar geziden izlenimlerini ve derslerini paylaşacaklar ve bu yolla birbirini anlayışlarıyla zenginleştireceklerdir.

Bu keşifler sayesinde çocuklar dünyayı sadece televizyonda gördüklerine göre çok daha kişisel bir şekilde öğrenecekler, burada yöneticinin göstermeyi arzuladığı perspektif onların aldıkları bilgiyi ve onu yorumlamalarını etkiliyor. Bazen müzelerdeki gibi çocuklar okul için değilse bu yerleri hiç bilmeyecektir. Ziyaret ettikleri yeri öğrenmenin ötesinde insan topluluğunu birbirine bağlayan örgüyü ilk elden hissettiren unsurları bilecekler. Basitçe farklı yerleri, hayatlarımızdaki rollerini ve bizi etkileyen diğer yerlere olan bağlantılarını görerek dünyanın deneyimli ellerle bir uçtan bir uca bağlanmış ve entegre olduğunu öğrenecekler. Bu bilgi bir çocuğun kendine güven ve okul ötesi yaşamına hazırlığı için hayati önem taşımaktadır.

Bir diğer önemli öğrenme yardımcısı ise, video kameradır. Tüm derslerin video ile belgelendirilmesi önerilir. Aslında bunlar ders değil daha ziyade tartışmalar ve grup çalışmalarıdır. Çocuklar fotoğraf makinesinin varlığına çabucak alışır ve doğal davranacaklar buda özel dikkat gerektiren olayları tekrarlayarak kendilerini bir kenara bırakmalarını sağlayacaktır. Bu durumun videosuna bakarsak grup halinde nasıl çalıştıklarını, parazitleri nasıl ele aldıklarını ve birbiriyle nasıl ilişkili olduklarını daha net bir biçimde analiz edebiliriz. Bu onlara ilişkilerini geliştirmedeki ilerlemelerinin iyi bir ölçümünü verecek ve onlara iyileştirilmesi gereken yerleri gösterecektir.

ÇEMBERİ TAMAMLAMAK

DEĞİŞİM İÇİN BİRLİKTE İTMEK

"Hiçbirimiz yabancı değiliz, ortak bir kaderle bağlantı kuruyoruz. Ve bu çalkantılı zamanlar bizi giderek daha yakın bağlamalı."

Christine Lagarde

Uluslararası Para Fonu Direktörü

Yetişkin ve çocuk toplumlarında tanımladığımız değişiklikler toplumumuzda yeni bir atmosfer yaratacaktır. Bu değişiklikler iş, aile, arkadaşlar, okul, yargı sistemi, medya, kişilerarası ilişkiler, uluslararası ilişkiler vesaire hayatımızın her bölümünü etkileyecektir.

İlginçtir ki bu dönüşümü harekete geçirmek için toplumun tamamına ihtiyacımız yok, nispeten daha az sayıda insan yeterli olur. Prestijli Rensselaer Politeknik Enstitüsündeki (RPI) bilim insanları, nüfusun sadece yüzde onunun bir kanaati veya inancı paylaştığında bile toplumun geri kalanının bunu benimsediğini keşfettiler. Matematiksel modeller onaylamada ani bir sıçrama olduğunu gösteriyor. Yüzde ondan az olsa etki zor fark edilir: Ama yüzde on işaretine bir kere ulaştığında düşünce bir fırça ateşi gibi yayılır.

Genel olarak internetin ve özellikle sosyal ağların fikirlerin hızla yayılmasına olanak sağladığını düşünürsek, geleceğimizi güvence altına almak için tüm farklılıkların üzerinde bağlantı kurma ihtiyacı hakkında konuşmaya başlamak ve fikri olabildiğince çok insana tanıtmak yeterlidir. RPI'daki bilim insanları böyle bir süreç için örnek olarak Mısır ve Tunus'u verdiler. "Bu ülkelerde onlarca yıldır iktidarda olan diktatörlerin aniden birkaç hafta içinde devrildiğini" belirttiler.

Düşündüğümüz zaman, nüfusun yüzde onundan çok daha fazlası dostça ve güvenli bir dünyaya sahip olmak istiyor, bu yüzden nüfusun yüzde onunu bu konuda kendisinden yana tutma şansı ilk bakışta görüldüğünden çok daha yüksektir.

Yaşamlarımız İçin Kampanya Yapma

Karşılıklı garanti, karşıtları birbirine bağlayarak büyüyen bir alan gibidir. Doğru düşüncelerimiz, alışkanlıklarımız, karakterlerimiz ve bedenlerimizle her yönden farklıyız. Aynı zamanda birlik olmamızı ve birlikte çalışmamızı gerçeğin belirlediğini de anlıyoruz. Karşılıklı güvencenin temel yaşam hukuku olduğuna dair mesajı veren bir toplum, bu kavramı sadece entelektüel olarak anlamamızı değil onu günlük yaşantımızda da uygulamamızı gayret edecek. Tıpkı iyi bir reklamcılığın yeni bir ürün veya hizmet etrafında bizi onu satın almaya mecbur etmesi bir vızıltı yaratması gibi karşılıklı garanti kavramı etrafında bir vızıltı yaratmak bizleri bu şekilde yaşamının nasıl bir his olduğunu hissetmeye zorunlu hale getirecek.

Küresel düşünceye sahip bir toplumun sistematik ve tutarlı bir şekilde oluşturulması her birimizin dünyayı kapsayan bir algı geliştirilmesini sağlayacaktır. Gerçekliği ben veya onlara yerine biz veya bize olarak görmeye başlayacağız. Kişisel memnuniyet istemekten genel halka memnuniyet istemeye kayıyoruz. Görüşümüz kişiselden toplu hale genişleyecek ve yeni görüşler bizim içimizde ortaya çıkacaktır.

"Çeşitlilik yalnızca ortadadır. Gerçekte yalnızca bir zihin var."

Ervin Schödinger, Kuantum mekaniğinin kurucularından birisi olan fizikçi.

Sosyal Adalet

"Batı sadece büyümeyi değil, en önemlisi daha fazla sosyal adaleti gerektiren kapsamlı bir büyüme sağlamak için meydan okuyor."

PIMCO CEO'su Mohammed A. El- Erian, "When Marketets Collide" adlı kitabın yazarı.

2011'in dünya çapındaki sosyal huzursuzluğu ciddi bir sorun oluşturdu. Bir taraftan şimdiye kadar herkes için iyi bir yaşam standardına sahip olma talebi anlaşılabilir ve adil öte yandan, hükümetlerin eğer fonksiyonel ekonomilerini koruyorsa bütçelerini uzatabilirler. Hemen hemen tüm dünyada uzun süren bir ekonomik kriz yaşandığı günlerde bazı ülkeler yakın iflas tehlikesindeyken zaten derin hesap açığında olan bütçelerini artırmak sorumsuzluk. Oysa haklı olarak insanlar sosyal adaleti talep ediyor. Öyleyse hükümetler ne yapmalı? Hem vatandaşlara hem de ülkeye fayda sağlayarak nasıl ilerlemeliler?

Öncelikle "Eleştiri yaptığımız önemli sorunların, onları yarattığımızda kullandığımız aynı düşünce düzeyinde çözülemeyeceğini akılda tutmak önemlidir" diye aktarıyor Einstein.

Deutsche Bank'ın İsrail'deki delegasyonunun CEO'su Boaz Schwartz, İsrail finans gazetesi Globes tarafından yapılan özel bir panelde "Gördüğümüz yoğun sosyal duyguları hafife almamalıyız." Bu duygular önümüzdeki yıllarda büyük etkilere sahip olacak. Sosyal konseptler, eşit gelir paylaşımı ve farklı fiyatlandırma dünyasına hazırlanmalıyız. Kendilerini buna göre ayarlayamayan ülkeler zor bir noktada bulunacak; ekonomileri acı çekecek" dedi. Ayrıca ekonominin birbiriyle olan ilişkilerimizin doğasını yansıttığını ve daha sonra parasal ilişkilere tercüme edildiğini akılda tutmalıyız. Toplumdaki kaynakların bölünmesi ve temelindeki sosyo-ekonomik ideoloji, toplumun değerlerinden ve üyeleri arasındaki ilişkilerden kaynaklanmaktadır. İşte bu yüzden ekonomi fizik veya kimya gibi sıkı bir bilim veya doğanın kanunları değildir.

Ekonomideki Nobel Ödülünü kazanan Joseph Stiglitz, 2011 Ekonomik Bilimlerdeki Lindau Nobel Ödülü toplantısındaki bir konferansta şunları söyledi: "Herhangi bir bilimin testi tahmindir. Ve eğer küresel bir finansal kriz kadar önemli bir şeyi yada geçeceğimiz krizin boyutlarını tahmin edemiyorsanız açıklaması modelinizde bir sorun var" dedi.

Aynı şekilde Stanley Fischer; İsrail Bankası eski yöneticisi ve Uluslararası Para Fonu (IMF) eski birinci direktör yardımcısı olan şu anki ABD Federal Rezerv Sisteminden Sorumlu Başkan Yardımcısı, CNBC'nin Kıdemli Ekonomi Raportörü Steve Liesman ile yaptığı bir video röportajında; "Çok zor topraklardayız" dedi. Bu beş yıl önceki ders kitaplarının olmasını istediği yer değil... Aşırı koşullar altında çalışıyorsunuz ve bu durumda ne yapılacağından tamamen emin değilim.

Bir önceki bölümde sosyal, iletişimsel ve eğitsel değişikliklere doğru hareket ettiğimiz zaman sosyal endişeler üzerine kurulan ve yeni dünyanın yasalarıyla senkronize yeni, kapsayıcı bir ekonomik kavramı inşa edebileceğiz.

Karar verme süreçleri ve yürütmeleri, sosyo-ekonomik sistemin yapısı, karar vericiler ile bu kararları alanlar arasından bağlantılar karşılıklı garanti anlayışıyla yapılacaktır.

Başka bir deyişle, sürdürülebilir refahımızı garanti altına alacak doğru operasyon düzeni, yeni dünyada yaşamak için eğitim için karşılıklı güvence gerekliliğinin bir açıklaması ile başlar. Sosyal ve ekonomik sistemler bu ihtiyaca dayanılarak yeniden tanımlanacak ve yeniden oluşturulacaktır. Bu arada, bu tanımlar sağlanıp yeniden yapılandırılıncaya kadar tüm

katılımcıların eşit statüye sahip olduğu "yuvarlak masa" tipi tartışmalar yapmalı ve daha az varlıklı olanların temel geçimi için gereken yardım türüne birlikte karar vermeliyiz.

Bir an önce bu sözleşmeyi nasıl gerçekleştireceğimizi ayrıntılı olarak ele alacağız ancak önce bu tür bir fon dağıtımının kendi ferahımızı korumak için kendi başına yeterli olmayacağını belirtmek önemlidir. Başkalarının refahı için endişe tüm insanlara saygın bir yaşam sürdürmek için asgari bir yeteneği vermemizi emreder. Bu kaynaklar kişisel finans eğitimiyle (ev ekonomisi) birlikte toplumun iyileşme sürecine devam etmemizi sağlayacaktır.

Kabul Etmeyi Öğrenmek

Sözleşmeyi ve sosyal adaleti gerçekleştirmek için toplumun her kesiminden temsilciler yuvarlak masa tartışmalarında bir araya gelmelidir. Bu temsilciler, insanlık ailesinin "kafaları olarak faaliyet gösteren" ağır bir sorumluluk taşıyacaktır. Bütün insanlığın tek bir aile olduğu duygusu olmaksızın masadaki temsilciler yerinde bir karar vermeyi kıvıramayacaklardır.

Tartışmaların başarısı için gerekli şart şeffaflıktır. Bütün görüşmeler canlı olarak yayımlanmalıdır. Kavgalar, uyuşmazlıklar ve zor karar alma süreçleri gerçekleştikçe hepsi yayımlanmalıdır. Her şey bütün dünyanın gözlerinin önüne serilmelidir. Bir anlamda gerçekliğin yeni bir tür şovu olacak, sonuçların her biri her birimizi ve insanlık ailesinin her üyesini etkileyecek. Ve bir gerçeklik şovu gibi izleyiciler nihai kararlarda söz sahibi olacaklar.

Bu gerçeklik gösterisinde hepimizi ifade eden izleyiciler masada oturacak; seçimler yapmak, açıklamak ve üzerinde düşünmek zorunda kalacağız. İnsanlar öncelikler üzerinde karar vermek zorunda kalacaklar. Bu herkesin iştirakini ve ilgisini gerektiren uzun bir süreç olacaktır çünkü hep birlikte insanlık denilen bu bulmacanın parçalarıyız.

Açıkçası basit bir uygulama değil ama toplumumuzu sıfırdan yeniden inşa etmekten başka bir çıkış yolu kalmayacak. Ancak be ancak tüm insanlık ailesini kararlara dahil edersek kendimizi gerçek bir aile olarak göz önüne alabiliriz.

İncelemeler, insanlar karar alma süreçlerine katıldıkları zaman varılan kararlar ne olursa olsun sürece karşı duruşları yardımsever, ilişkileri olumlu olmaktadır. Diğer bir deyişle nihai karar kendilerinden önce toplumun diğer kesimlerine yararlı olsa bile bu kararın alınmasında yer alan insanlar başlangıçta onu uygun görmemiş olsa bile nihai kararı destekleme olasılıkları daha yüksektir.

Böylece, Lobcilerin baskısına tabi olan karar vericiler tarafından vatandaşların ihmal edilip önemsenmediği duygusu, sosyal dayanışma ve itimat duygusuna dönüşecektir. Aslında yuvarlak masa tüm kararlarımızda hareket tarzımız olmalıdır. Toplumun ve devletin yönetim paradigmasının bir parçası haline gelmelidir. Hayat sık sık bizimle tartışmalar yapma, sorunları çözme, onları tartma, derecelendirme ve öncelik verme ihtiyacı duyuyor. Yuvarlak masa, bize nasıl doğru olarak çalışacağımızı ve tek bir aile gibi hissedeceğimizi öğreten mükemmel bir araçtır. Bununla birlikte herkesi (şehir, eyalet veya dünya düzeyinde) tek bir aile olarak görmenin bireysel görüşlerimizden vazgeçmemiz gerektiği anlamına gelmemesi önemlidir. Aksine tüm görüş ve yaklaşımlar meziyete sahiptir. Hepimizin tek bir aile

olduğunu fark etmeye mecbur kalırız. Ancak daha da önemlisi farklı görüşleri zenginleştirme kaynağı olarak dikkate almalıyız. Böyle fikirler yeni perspektifler, sorunları çözmeye yönelik yeni yaklaşımlar ve bizimkinden farklı görüşler için hakkında kanaat sahibi olmadığımız yeni bilgiler sağlar.

Kamu yararının yükseltilmesi her birimiz kendi görüşlerini gerektiğinde terk ettiğinde yardımcı olacaktır. Bir kere görüşlerimizi sunduğumuzda ve sonra başka bir fikrin kamu çıkarına daha iyi hizmet ettiğini kabul ettiğimizde bir ailede olduğu gibi kolektif çıkar başka hepsini hükümsüz kılar.

Aslında neden dünya bir aile gibi olamıyor? Bu sosyal adaletin gerçek anlamı değil mi? Bunu başarmak ve sürdürmek için bir yol var mı?

Bu yeni dünya görüşünün başlangıcı büyük ihtimalle yumuşacık bir yolculuk olmayacak ve farklılıklarla engeller bekleyebiliriz. Yine de bu sürecin gerçek bir fikir birliği elde etmek için geçtiğini gördüğümüzde, açık bir tartışmanın bize farklılıklarımızı çözmek ve geniş bir anlaşma sağlamak için olanak tanıdığını öğreneceğiz.

Aslında yuvarlak masa sadece eşit eşler arasında açık bir tartışma kavramı değildir. Ayrıca benzeri görülmemiş bir alanda ulusal ve uluslararası düzeyde eğitimsel bir süreçtir. Ben merkezliliğin ve aramızdaki farklılıkların üzerinde birleşmeyi öğrenmek gibi ortak bir hedef izlediğimizde onu daha hızlı gerçekleştirmemize yardımcı olduğunu bize öğretir.

Ayrıca bir engeli veya ihtilafı üstümüzden attığımız her seferde aramızdaki bağ sıkılaştır ve toplumun yeni yapısını daha sağlam hale getirir. Herhangi bir sorunla yüzyüze gelebilir ve toplumun onunla başa çıkamayacağı korkusu olmaksızın onu yapıcı şekilde ele alabiliriz, bu bize güven verecektir.

Karşılıklı Garantinin Faydaları

"Şu anda başarıyı beş veya on yıl öncesinden daha farklı olarak tanımlıyorum. Bugün başarı bizim dünyanın geri kalanı ile başkalarına yardım etmek için yapabileceklerimizin bir fonksiyonu haline gelmiştir."

Bill Gross, Ünlü tahvil yatırımcısı ve gezegendeki en varlıklı insanlardan biri.

Yukarıda açıklandığı gibi yeni dünya karşılıklı garanti yaklaşımını benimsediğimizi belirtir. İlk bakışta karşılıklı garanti, gerçek hayatta pratik olmayan saf bir kavram gibi görünebilir. Bununla birlikte karşılıklı güvence yaklaşımının uygulanması toplumda ve ekonomide çok hakiki etkilere sahiptir. Aşağıda en belirgin etkilerin üçünü not alacağız: Pozitif sosyal atmosfer, artan sermaye fazlası ve düşük yaşam maliyeti.

1. Olumlu sosyal iklim: Olumlu sosyal değerlere taahhüt, herhangi bir büyüme/gelişim için zorunlu olan pozitif sosyal atmosfer yaratacaktır. Havayı yeni bir ruh hali dolduracak ve insanlar gelecek hakkında umutlu olacaklar. Dayanışma ve karşılıklı düşünmeyi teşvik eden bir toplumda gerçek bir güven duygusu kademeli olarak aramızda şekillenecektir. Bu his kişisel servete bağlı değildir ancak başkalarının bizi önemsemesi ve topluma karşı dikkâtliliği

davrandığını bilmeye bağlıdır. Ancak böyle destekleyici bir çerçevede kullanılmadığımızdan veya bazılarının bizi elde etmekte olmadığından emin olabiliriz.

2. Artan Fazlalıklar: Karşılıklı garanti fazlalıkları artıracaktır. Evde ihtiyaç duymadığımız ne kadar şeye sahip olduğumuzu düşünün. Her kişi iş/işyeri, belediye meclisi ve hükümet ortak bir ailenin gibi hissedildiğinde gıda, mal ve hizmetlerde muazzam fazlalıklar gün ışığına çıkacaktır. Bunlar başkalarının kullanımı için aktarılabilir ve mevcut taleplerin bazılarını karşılamak için parasal fazlalıklar kullanılacaktır. Bu durum bütçeleri veya vergileri artırma ihtiyacını önemli ölçüde hafifletecektir.

3. Yaşam Maliyetlerini Azaltma: Bugün malların ve hizmetlerin fiyatı karlarını en üst düzeye çıkarmayı çok isteyen işletmeler tarafından belirlenir. Kamusal söylemde karşılıklı güvencenin önemini artırmak bu işletmelerin herkes için daha düşük fiyatlara izin verecek olan kamu yararına daha saygılı olmalarını sağlayacaktır.

4. Eğer halk en çok para kazananları takdir etmeyi durdurur bunun yerine topluma en çok katkıda bulunanları takdir ederse takdir edilme onayı için doğal fonksiyon işletmeleri daha toplum yanlısı davranışlara yönlendirecektir.

CNN Money'e yazar olarak katkıda bulunan Richard McGill Murphy ilaç devi Pfizer'in haybeye ilaç verme davasından bahsetti. Onun hikayesinin özeti "Bu yaptığımız şey neden iyi mi? İyi iş için"dir. Bu hikaye kamuoyunun onama yada ihtar etmesinin işlevselliğinin olumlu etkisini kanıtlar. McGill Murphy, "2009'da işsizlik %10'a doğru emeklerken" diye yazdı: İlaç devi Pfizer, iyi bir şey yapmaya karar verdi. 2009'da işini kaybetmiş ve sigorta kapsamındaki reçeteden yoksun olan müşteriler için Pfizer, kendi ilaç envanterindeki ilaçlardan 70 tanesini bir yıla kadar ücretsiz tedarik edebilecek. Doktorlara pazarlamadan 2.3 milyar dolar para cezası da dâhil olmak üzere bazı hatalarının acısını çeken şirket için serbest reçete programı epey değerli bir maliyetti. Pfizer CEO'su Jeffrey Kindler, "Yaptık çünkü bunu yapmanın doğru şey olduğunu düşündüğümüz için yaptık. Ancak uzun vadede çalışanlarımız için motivasyon sağladı ve müşterilerimizden muazzam yanıt aldık. Uzun vadede işimize yardımcı olacak" diyor.

Yukarıda söylenenlerin hepsi karşılıklı güvencenin soyut bir kavram olmadığını ancak herkes için önemli kazanç üreten pratik bir şey olduğunu göstermektedir. Karşılıklı garanti sosyal ve ekonomik değer yaratır; sosyal, ekonomik ve politik düzeylerde problemlerimizin çözüm anahtarı bundadır.

Eşitsizlik olduğu zaman sosyal adalet için talep vardır. Egolarımı asla başkalarına göre daha aşağı, saygı gösterilmeyen, küçük düşmüş veya karaktersiz hissetmemize müsaade etmeyecektir. Bu tür sıkıntı yalnızca para tarafından çözülemez daha kapsayıcı bir yaklaşım gerektirir. Eğer herkesin eşit derecede önemli olduğu, herkesin gerçekten birbirini dinlediği, herkesin onurlu yaşam için eşit fırsatlara sahip olduğu bir toplum kuramazsak birçok ülkede örnekle açıklanan hâlâ yayılan kanlı kaoslar olarak içindeki acı patlayacak.

Geleceğimiz tehlikede ve çözüm toplumsal değerlerimizi değiştirmek. Hem birbirimizle olan hem de kişisel olarak ve vatandaşlar ve devletler düzeyinde ilişkilerimizi

iyileştirmeden geçiyor. Karşılıklı garanti yaklaşımı bizi gerçek sosyal adalete götürür ve bu nedenle sürdürülebilirliğimiz ve refahımızın anahtarını elinde tutuyor. Karşılıklı garanti bizlere yalnızca ekonomik ve mali güven sağlamaz aynı zamanda yaşamımızdaki güvenimizi ve on yıllardır dünyamızda bulunmayan huzur ve mutlulukları da geri getirecektir.

BÖLÜM 2

Çemberde İleriye Doğru Hareket Etmek

İkinci Bölüme Giriş

"Senin hayatın ve benim hayatım dalga dalga akar gibi birbirinin içine süzülür, senin için barış, özgürlük ve neşe olmadıkça benim içinde gerçek barış, neşe veya özgürlük olmayacaktır."

Amerikalı yazar Frederick Buecher

Birinci bölümde, insan doğası hakkında çok şey konuştuk. Ben merkezli olmaya yatkın olduğumuzu, aşırı miktardaki egoizmin toplumun her yönünü dengesizliğe attığını dünyanın her tarafındaki karışıklık ve anlaşmazlıklardan gördüğümüzü söyledik. Ayrıca doğanın başka her bir parçasının öz merkezliliği ile çevrenin gereksinimlerini nasıl dengelediğini ve bizler onu dengeleyemediğimiz için dünyadaki problemlerin birinci faili olduğumuzu tartıştık.

Birinci bölümde, insan vücudunun bütün hücre ve organlarının mükemmel senkronize şekilde çalıştığını söyledik. Vücudumuzdaki her bölüm vücudun refahına katkıda bulunurken vücut içindeki her hücre ve organın ihtiyacını gözetir. Ayrıca hücreler, vücut için değil kendileri için çalışmaya başladığında vücudun kanser olarak bilinen uç bir durum geliştirdiği gösterilmiştir. En sonunda bugün insanlığın birbirini düşünmeme yoluyla kanser benzeri bir davranış sergilediğini ama bizler sadece gezegenimize, diğer insanlara ve sonuçta kendimize ağır zararlara girilmesine neden oluyoruz.

Kitaba girişte, birbirimize bağlılığımızın farkında olmamıza yardımcı olarak, kişisel becerilerimizi nasıl geliştireceğimiz ve onları toplum yararına kullanmayı bize öğretecek bir yöntem hakkında konuştuk. Buna İntegral Eğitim adı verildi. Temelde İntegral Eğitim (İE) birey olarak daha az, bir grup olarak daha çok çalışmamıza yardımcı oluyor böylelikle birliğin bize getirdiği faydalara temas ediyor. İE, çeşitli sosyal ortamlarda yetişkinlere hem de okullara uygulanabilir. Psikolog Dr. Antony Ulianov ve ben Bütünsel Toplum Psikolojisi adlı kitapta İE'nin uygulanmasını ele aldık. Bu kitapta biz yetişkinlerin günlük olarak karşılaştıkları daha sıradan ve gayri resmi ortamlara odaklanmak isterim.

Yetişkinler için İE, birliği sağlamak için üç basit araç kullanır: Oyunlar, bağlantı çemberleri ve yuvarlak masalar. Esasen hem bağlantı çemberleri hem de yuvarlak masa özel atölye şeklindedir ve oyunlar atölye için zihniyet oluşturmaya yardımcı olan giriş derecesindedir.

Bu bölümde biz de bu araçların tadını çıkarabilmemiz için kullandığımız eğlenceli yöntemlerden bazılarını sizinle paylaşmak isteriz. Onları anlaşılması net ve kullanılması kolay hale getirmek için elimizden gelenin en iyisini yapacağız öyle ki bu kitabı okuyan herkes arkadaşlarıyla, ailesiyle, parkta veya insanların bir araya geldiği her yerde İE'yi deneyebilecek.

Kullandığımız üç temel ögenin arkasındaki temel ilkeler şunlardır:

Oyunlar

Oyunlar eğlencelidir. İnsanları sunduğumuz bir fikirle alakadar olması için çekici kılmamız gerekir. İnsanlar oyun kelimesini duyduğunda ya da okuduğunda zevk almak için hemen bir beklentiye sahip olurlar. Diğer bir deyişle basitçe oyun yada oynamak kelimesinden bahsetmek " işte tadını çıkarabileceğim ilginç bir şey düşüncesini çağırıyor. Bu yüzden onlar hemen "bunu denemek istiyorum" diye düşünüyorlar.

Bu kitapta oturumlarımızda genellikle insanlar ile oynadığımız çeşitli oyunlar sunuyoruz. Eğer isterseniz onları kullanabilirsiniz ancak rekabet çağrısı yapmaksızın beraberlik ve işbirliği ruhunu teşvik eden başka her oyunu da kullanabilirsiniz. Kitapta sonraki kavramları açıklarken kendi oyunlarınızı bile nasıl hazırlayabileceğinizi ve onları belirli mahallere ve hikayenin geçtiği yerlere göre uyarlayabileceğinizi göreceksiniz. İE'de oyunları öncelikli olarak buz kırıcı olarak kullanırız, birliğimizi ve bağlarımızı güçlendiririz. Tipik olarak takım kurma maksadındaki bu oyunlar mükemmeldir.

Bağlantı Çemberleri (BÇ)

Bir Bağlantı Çemberi (BÇ), insanlar arasında sıcaklık, ilişkiler ve uyum hissi yaratmak için basit ve etkili bir araçtır. Hem yabancılarda hem de birbirini yıllardır tanıyan insanlarda eşit derecede işe yarar. BÇ tartışmaları olumlu bir atmosfer yaratmaya yardımcı olan basit birkaç tartışma kuralını takip etmektedir. Katılımcılara yardım eden bu kurallar uzun zamanlı arkadaş ve eşlerde yeni ve olumlu açılar keşfedilmesine destek olur. Hatta bazen tanımadığımız kişilerden bir saatten daha az sürede iyi arkadaşlar edinebilmemize yardım ediyorlar.

BÇ tartışmalarının başka artısı müdahaleci olmamaları ve katılımcıların kendilerini korumayı tercih ettikleri konulara açılmasına gerek olmamasıdır. Çemberler grup terapisi değildir, hepimizin insan olarak paylaştığı ortaklığı bulmanın, çeşitliliğin yararlarını keşfetmenin insanlara dostluğunu kazanmanın bir aracıdır.

Yuvarlak Masalar (YM)

Yuvarlak masa, tartışma biçimi özellikle çatışmaları çözmek için bir araç olarak tasarlanmış daha özelleştirilmiş bir bağlantı çemberi şeklindedir. Diğer uzlaşma veya anlaşmazlık azaltma yöntemlerinin aksine YM herkesin birlikte yaşayabileceği bir uzlaşma bulmaya çalışmaz. Bunun yerine insanları birbirlerine yakın hale getirmeye ve anlaşmazlık içinde olanların sık sık birbirlerine karşı olan husumeti eritmeye yardımcı olur. Bu bir kere gerçekleştiğinde ilk etapta anlaşmazlığa neden olan sorun anlaşmazlıkla beraber yok olur. Bu benzersiz yaklaşımla çözülen anlaşmazlıkların sayısı ve çeşitliliği, etnik gruplarla çatışanlardan bölgede yaşayanlara, kent sakinleri vasıtasıyla kent konseyi politikalarına yapılan itirazlara, kişisel çatışmalara kadar hakikaten hayret vericidir. YM'ler New York, Moskova, Tel Aviv, Toronto ve dünyadaki birçok yerde başarıyla uygulanmış olması bu yöntemin tüm kültürlerde geçerli olduğunu işaret etmektedir. Tartışmaların başarısı insan ilişkileri ile ana sorunun her şeyden daha fazla birbirimizin bakış açısını göremek değil birbirimizin kalplerini göremek

olduğunu kanıtlıyor. Yakın ilgi eksikliği bizi ayırır ve sonuç olarak birbirimize karşı düşmanca ve özen göstermez davranışlı hale geliriz. YM tartışma formatının başarısını ilk elden izlemek için lütfen bu referansları izleyin: <http://bit.ly/1KokFq4>

Yuvarlak Masa (YM) çok etkili bir araçtır ancak çatışan tarafları bir araya getirirken duyulan hassasiyetten ötürü tipik bir "kendi enstrümanını yap" demek değildir. Eğer bir anlaşmazlığı çözümlene yardımcıya ihtiyacınız varsa ve YM biçimini denemek isterseniz lütfen kitabın sonunda verilen iletişim bilgileri yoluyla bize yazın gönüllü ekibimiz size yardımcı olmak için ellerinden gelenin en iyisini yapacaktır. Şimdi daha fazla uzatmadan sosyal ortamlara bağlı olarak tümüyle arkadaşlarla, aileyle ve hatta yabancılarla deneyebileceğimiz oyunlar ve çemberler için bazı fikirleri keşfedelim.

Haydi Oynayalım

"Oyunlar en keyifli gözlem biçimidir."

Albert Einstein

Bu bölümün giriş bölümünde belirttiğimiz gibi oyunlar bağlantı çemberi veya yuvarlak masa ayarında daha sonra atölye haline gelen mükemmel bir ısınmadır. Burada önerilen oyunlar herhangi bir atölye çalışmasına veya sahiden herhangi bir sosyal toplantıya başlamamıza yardımcı olacaktır. Oyunlar eğlencelidir bu da onları insanlar karşılıklı olarak birbiriyle garip hissettiklerinde veya atölyede yeni bir aşamaya daha kolayca geçmek istediklerinde ortamdaki buzu kırmak için mükemmel bir araç yapar. Bazen oyunlar çok eğlencelidir insanlar atölyeye geçmeden önce hiç değilse bir süre daha oynamaya devam etmeyi tercih ederler. Bu iyi ancak insanların aksiliklerine karşı hassas olmak gerekir çünkü herkes sosyal oyunlarla rahat hissetmez. ARI eğitmenleri birçok farklı yerde düzenli olarak bağlantı çemberlerini yönetirler. Eğitmen bir oyun önerdiği zaman bir çember çok iyi hissedecektir, bu sık sık olur. Ancak aynı eğitmen aynı oyunu bir saat sonra farklı bir gruba önerdiğinde onlar basitçe kalkar ve ayrılırlar.

Eğer emin değilseniz "Haydi isimlerimizi tanıtalım (büyük gülümseme). Benim adım Michael (ve onun adını söylemesi için yanında oturan kişiye cesaret verici bir gülümseme)" ile giriş yapın. Bu tanıtım ya size onların bazı oyunlara hazır olup olmadıklarını hissetmek için bir şans verecek yada diğeri atölye ile devam etmeniz gerekecek.

Not: İnsanlar isimlerinden bahsetmekten bile içerlediler bize oldu. Yürekten almayın herkes Bağlantı Çemberi için bir aday değildir.

Genellikle oyunları iki kategoriye ayırırız: Buz Kırıcılar ve Takım İnşa Ediciler. Adlarından da anlaşılacağı gibi insanlar birbirini tanımazken buz kırıcılar en başındadır. Bunlardan bir yada ikisi sıcak bir çember başlatmak ve buzu kırmak için rol üstlenecekler. Takım yapıcılar başlangıçta değil atölye çalışması sırasında kullanılır ve katılımcılar arasında inşa edilecek ekip ruhunu sağlamlaştırmaya yardımcı olur. Takım yapıcılar yabancıların çemberiyle nadiren kullanılır ancak onların aralarındaki sosyal bağları iyileştirmek ve

kuvvetlendirmek istiyorsanız insanların birbirlerini tanıdıkları ve düzenli olarak toplandıkları çemberler için mükemmeldir.

Haydi Oynayalım:

BUZ KIRICILAR

"Dürüst bir gülümseme bir buz kırandır."

Toba Beta, yazar ve ekonomist

***Pazar Alanı**

Neye İhtiyacın var?

- . Eğlenceli ruh hâli
- . Kağıt parçaları
- . Kalem/Kurşun Kalem

Nerede Oynuyorsun?

- . Oda
- . Çimen
- . Küçük salon veya sınıf

Nasıl Oynuyorsun?

- . Her katılımcı katılımcılar hakkında bilmek istediği şeyleri bir kağıda not alır.
- . Katılımcılar bir sinyal duyuluncaya kadar odanın etrafında yürürler sonra onlarla yüzleşen kişi ile eşleşirler, notları değiş tokuş ederler ve notta yazılı soruyu cevaplarlar.
- . Bunu birkaç kez tekrarlayın.

Nerede Oynuyorsun?

- . Her yerde ancak daha küçük ve daha yakın/ samimi ayarlarındaki ortamlar için uygundur. Bunu 10 kişiden daha fazla kişiyle oynamamaya çalışın çünkü çok uzun süre sürüklenebilir.

Nasıl Oynuyorsun?

- . Her katılımcı giyindiği bir şeyin ardındaki bir hikayeyi anlatabilir. Örneğin bir kadın kızının ona doğum gününde verdiği, takmakta olduğu bir kolye hakkında konuşabilir.

***Ona Kadar Say**

Neye İhtiyacın Var?

- . Eğlenceli bir ruh hâli

. Sandalyeler, getirdiğiniz koltuklar veya insanların oturabileceği her şey. Kaşıntı olmadığı sürece bir çim bile iyidir.

Nerede Oynuyorsun?

. Daha küçük ve daha samimi ortamlar için uygundur genellikle 10-12 katılımcıya kadar.

Nasıl Oynuyorsun?

. Katılımcılar bir çember içinde ayakta durur veya oturtulurlar.

. Şimdi herhangi birileri planlama olmaksızın her biri sadece bir numara söyleyerek 1'den 10'a kadar saymalıdır.

. İlk katılımcı " bir" diyor bir sonraki "iki" diyor...

. Onlara her birinin bir sonraki konuşmalarını planlama veya ima etme konusunda izin verilmiyor fakat eğer iki kişi birlikte bir numara söylerlerse en baştan saymaya başlamak zorundalar.

. Katılımcılar eğer 10'a ulaşırlarsa gözleri kapalı tekrar deniyoruz.

. Fikir görsel bir şekilde iletişim kurmak yerine birbirini hissetmeyi öğrenmeye çalışmaktır.

. Başka bir model: Oyun sözlerle de oynanabilir. Grup A'dan Z'ye kelimeleri alfabetik olarak eklemeye çalışıyor. Eğer iki kişi aynı anda konuşursa tekrar başlarlar.

***Yağmur- Rüzgar- Fırtına**

Neye İhtiyacın Var?

. Eğlenceli bir ruh hâlî

Nerede Oynuyorsun?

. Her yerde ama büyük bir grup insana daha uygundur çünkü küçük gruplarda insanlar böyle bir oyun oynarken biraz garip hissedebilirler.

Nasıl Oynuyorsun?

. Bir kolaylaştırıcı hareketlerini takiben katılımcılar avuç içlerini sürterek rüzgar sesi çıkartıyorlar.

. Sonra kolaylaştırıcıyı takip ediyorlar ve hafif yağmur sesi çıkararak parmaklarını hafifçe şaklatmaya başlıyorlar.

. Ellerini çırptıkları zaman dolu sesi gibi gelir ve ayakları yere vurduklarında gök gürültüsü gibi çıkar.

. Daha sonra dizini ters sırada tekrarlarlar.

. Önce gözleri açıkken yaparlar sonra kapalı gözlerle birbirini dinliyor ve duruyorlar, sessizliğini koruyorlar.

Takım Yapıcılar

"Bir grup çalışmasına bireysel bağlılık yani bir ekip çalışması, bir şirket çalışması, bir toplum çalışması, bir uygarlık çalışması yapar."

Vinent Thomas " Vince" Lombardi

Ayna & Yansıtma & Aksettirmek

Neye İhtiyacın Var?

. Eğlenceli bir ruh hâli

Nerede Oynuyorsun?

. Oda

. Çimenlik

. Küçük salon veya sınıf

. 10 kişi veya daha fazla olan gruplar için uygundur.

Nasıl Oynuyorsun?

. Katılımcılar çiftlere bölünür ve birbirine bakar.

. Yavaş hareket etmeye başlarlar e birbirlerinin hareketlerini "yansıtmaları" gerekir.

. Sonra her iki eş dörtlü oluşturur ve bütün dörtlülerle oyunu tekrarlarlar.

. Daha sonra onlar sekizli oluştururlar ve nihayet herkes büyük bir daireye katılır.

***Dolaşma:**

Neye İhtiyacın var?

. Eğlenceli ruh hâli

Nerede Oynarsın?

. Oda

. Çim

. Küçük salon veya sınıf

. 10 kişiye kadar olan gruplar için

Nasıl Oynuyorsun?

- . Katılımcılar bir daire içinde durur ve ellerini çemberin merkezine kadar uzatır.
- . Her katılımcı birinin sağ elini sol eliyle ve birisinin sol elini sağ eline alır/tutar.
- . Önemli: Katılımcılar yan tarafta duran birisinin elini her iki taraftan da alamazlar/tutamazlar.
- . Artık birbirine tamamen dolaşmışlardır ve ellerini çözmek zorundalar birbirinin ellerini bırakmadan ve bir çemberde oturana dek.
- . Not: Büyük grupları daha kolay hale getirebilmek için 5-6 kişilik gruplar haline ayırabilirsiniz ancak büyük gruplarda da yapılabilir de yalnızca biraz daha uzun sürer.

***Karşılıklı Sorumluluk**

Neye İhtiyacın Var?

- . Eğlenceli ruh hâli

Nerede Oynuyorsun?

- . Oda
- . Çim
- . Küçük salon veya sınıf
- . 8 kişiye kadar gruplar için

Nasıl Oynuyorsun?

- . Katılımcılar bir daire içerisinde durur. Kollar öne doğru gerilir ve omuzlar dokunur (bu önemlidir).
- . Bir katılımcı çemberin ortasına adım atar, gözlerini kapatır ve kolların gevşekçe düşmesine izin verir.
- . Bütün katılımcılar hazır olduğunda gözleri kapalı olan çemberin ortasındaki katılımcı her iki ayağını da çemberin merkezinde zeminde sabit kalmayı sürdürürken kendisinin bir tarafa düşmesine izin verir.
- . Diğer katılımcılar merkezdeki katılımcıyı sık sık nazikçe çemberi merkezine doğru iterek düşmesini önlerler.

***Dengeyi Kurmak**

Neye İhtiyacın Var?

- . Eğlenceli ruh hâli
- . Plastik bardak

. Bilye

. Kumaş Parçası

Nerede Oynarsın?

. Oda

. Çim

. Küçük bir salon veya sınıf

Nasıl Oynarsın?

. Odadaki belirli bir noktayı başlangıç olarak ve başka bir noktayı (başlangıçtan çok uzakta olmayan) bitiş olarak işaretleyin.

. Misketleri baş aşağı plastik bir fincan içine koyun ve fincanı bir parça koyun ve fincanı bir parça bezin üzerine koyun.

. Katılımcılar bezin kenarlarını tutacak ve misketi fincanın üzerinden düşürmeden kumaşın üzerindeki fincanla misketi baştan başlayıp sondan almaya çalışacak.

***Komplimanlar (Övgüler) Oyunu**

Neye İhtiyacın Var?

. Eğlenceli ruh hâli

Nerede oynarsın?

. Oda

. Çim

. Küçük salon veya sınıf

. Önceden bilen 10-12 kişilik sınıflar için

Nasıl Oynuyorsun?

. Katılımcılar nispeten birbirine yakın bir çevrede oturur veya dururlar ancak tercihen önceden iyi tanıdıkları kişilerle değil

. Kolaylaştırıcı övgülerin yönünü deklare eder (saatin yönünü veya saatin tersi yönde) ve katılımcılar kolaylaştırıcının talimatlarına göre sağındaki veya solundaki kişiye iltifat ederler. Eğer kolaylaştırıcı komplimanların saatin tersi yönde gitmesi gerektiğini belirtmişse katılımcılar sağlarındaki kişiye iltifat edeceklerdir.

Önemli Noktalar:

1-) Her seferinde yalnızca bir kişi konuşur böylece herkes övgüleri duyabilir.

2-) Katılımcıların herhangi bir şekilde eleştirici olmalarına izin verilmiyor. O bir övgü oyunudur bu yüzden eğer katılımcılar sevmedikleri birine övgü yapmak zorunda kalsa bile tamamen oyunun bir noktası olarak çaba harcamalıdır.

3-) İşe yaramasa bile oyuna hala devam edebileceğinden eminsen sadece oyna. Bununla birlikte işe yaradığı zaman cazibesi vardır.

***Bağlı/Birleşik Öyküler**

Neye İhtiyacın Var?

- . Eğlenceli ruh hâli
- . Kalem/ Kurşun kalem
- . Dikdörtgen kağıt parçaları veya yapışkan not kağıdı

Nerede Oynarsın?

- . Oda
- . Küçük salon veya sınıf
- . 10 kişiye kadar gruplar

Nasıl Oynuyorsun?

- . Katılımcılar bir daire içinde oturur veya dururlar
- . Katılımcılardan biri yaşadığı bir olayı veya durumu anlatan cümleyi bir not kağıdına yazar ve notu çemberin ortasına koyar. Cümle kısa ve basit olmalıdır bunun gibi "İki hafta önce mahalleimde elektrik kesintisi vardı, evde hiçbir şey yapamadım tüm günü sahilde geçirdim."
- . Sonra bir bakışta katılımcı kendisinin yaşadığı bir olayı yada durumu anlatan fakat bir önceki cümleyle bağlantılı olan bir cümleyi nota yazacaktır.
- . Örneğin "Sahil (önceki cümleyle bağlantı noktası) benim favori meşgale yerimdir. Eğer yapabilirsem evimi tam sahilde inşa ederim." Ondan sonra katılımcı notu bir önceki notun yanına yerleştirecektir.
- . Katılımcılar başka katılımcılardan her biri tüm katılımcıların cümlelerini yazana kadar cümleler ve notları bağlamayı sürdürecektir.
- . Sonunda onlar tüm notları beraber okurlar ve onların bağlı deneyimlerinden ne ortaya çıktığını görürler.

Çevrenin ve Çemberin İçinde

"Sonunda hepimizin dahil olduğu ve hepimizin eşit olarak görüldüğü bir çember oluşturmaya ihtiyacımız var."

Barbara Deming

Bağlantı Çemberi (BÇ) yetişkinler için İntegral Eğitim'de (İE) en yaygın araçtır. O birbirini tanıyan yada yeni tanışmış olsun insanlar arasında sıcaklığı ve uyumu yaratan basit ve etkin bir tartışma biçimidir. Çember benzersiz bir şekildir. Hiçbir açısı, başlangıç veya sonu yoktur. Yuvarlak bir masanın başında oturamazsınız çünkü çemberin bir başı yoktur, onun bütün noktaları merkezden eşit uzaklıktadır. Kral Arthur'un yuvarlak masalı şövalyeleri bunu biliyordu ve herhangi biri diğerlerine kendi görüşünü empoze etmeden birlikte kararlarına vardıklarını vurgulamak amacıyla kesin olarak böyle bir yuvarlak masa etrafında tartışmalarını yönettiler.

Eşsiz niteliklerinden dolayı çember eşitliği simgelemektedir. Bir çembere oturan insanlar aynı ölçüde değerli hissetmeye eğilim gösterirler. Bu hem halkın geri kalanına katkıda bulunmalarını hem de kendilerini başka insanların eleştirilerinden korumaya ihtiyaç duymadan onlardan almalarına müsaade eder. Bu atmosferi korumak için BÇ'lerini yöneten birçok insan birisini aşağı pozisyona düşürmenin kesin olarak yasaklandığını bir kural hâline getirmişlerdir. Eleştiri çemberin içine girer girmez, uyum ve sıcaklık camdan dışarı fırlayıp çıkar.

Çember Akışı

Empedokles, "Onlar sırayla etkili olurlar çünkü çemberler yuvarlak hale gelirken birbirinin içine geçer ve belirlenmiş dönüşlerinde mükemmel şekilde büyüler" dedi.

Yunan filozofu, Arthur Fairbanks tarafından çevrildi.

Bağlantı Çemberleri basit bir akışa sahiptir:

1. Bir oyun oyna (isteğe bağlı)
2. Bir atölye çalışması, yönetim/rehberlik edin.
3. İzlenimleri paylaşın (isteğe bağlı ancak şiddetle tavsiye edilir)

1) Oynadığımız Oyunlar

Oyunlar genellikle insanları gülümseten ve birbirini daha yakın hissetmesini sağlayan harika bir yoldur. Eğer çemberdeki insanlar bazı nedenler sebebiyle rahatsızsa oyunlarda harika buz kırıcılarıdır. Bu yüzden her zaman birkaç kısa, eğlenceli oyun oynadığımızda anın farkına varmaya hazır olmak istersiniz.

Bir önceki bölümde bazı buz kırıcılar ve takım inşa etme oyunları sunduk fakat özellikle bunlardan bir tanesini seçmeniz gerekmiyor. Entegre bir toplumda çok daha fazlasını sunuyoruz. Her zaman kendi oyunlarınızı seçebilir veya bazılarınız kendi oyunlarını bile oluşturabilirsiniz.

Aslında eğer böyle oyunlar biliyorsanız ve eğer onları bizimle integralsociety.com adresinde paylaşırsanız size minnettar kalacağız. Unutmayın ki oyunlar rekabetçi olmamalı, kısa olmalı ve tercihen küçük veya hiç sahne gerektirmemelidir. İşaretleyiciler, not kağıtları ve kalemler iyidir. Eğer yakında bir tane varsa bir plaj topu yada halat parçası bile işe yarayacaktır. Ancak genel olarak basit tutun.

Eğer birbirini tanımayan insanlarla bağlantı çemberi yapıyorsanız bir veya iki tanıtıcı oyun ile başlamak genellikle iyi bir fikirdir. Eğer oyun kelimesinden bahseder bahsetmez insanların garip hissettiğini ve sıvışabileceğini (bu yaşandı) düşünüyorsanız ismi ve belki memleketi yoluyla kısa başlangıç gibi daha az zorlayıcı bir şeylerle başlamayı tercih edin. Katılımcılar adlarını belirtirler ve gerçekten sevdikleri aktivite, spor, yemek, renk gibi şeyleri "Benim adım Michael ve favori spor dalım yüzmedir" gibi söylerler.

Bağlantı çemberleri belirli tartışma kurallarını takip ederler. Eğer buz kırıcılar ve/veya tanıtıcı oyunlar boyunca onların herhangi birini tanıtılabilseniz daha sonra atölye akışının daha yumuşak olmasına yardımcı olacaktır. Örneğin kendimizi tanıtırken birer birer saat yönünde veya saatin tersi yönde yapacağımızı önerebilirsiniz. Bu kurala göre konuşma olduğundan atölye kurallarını açıklamak zamanı geldiğinde katılımcılardan birkaç kendini insanlara tanıtmış olacaktır.

2) Çalıştay & Atölye & Bağlantı Çemberlerinin Kalbi ve Ruhü

Oyun olsun yada olmasın Bağlantı Çemberi'nin kalbi ve ruhu atölyedir. Bağlandığımız yer burasıdır. İnsanlar bir kere biraz kalplerini açmaya hazır olduklarında atölye moduna geçebilir ve ilk sorunuzu sorabilirsiniz.

Unutmayın, atölye çalışmasının amacı insanlarla bağlantının tadını çıkarmaktır. Arkadaşlarınız ile hepinizin sevdiği şeyleri yaparak iyi zaman geçirmek harika. Fakat burada başka bir mutluluk seviyesinden bahsediyoruz. İnsanlar bağlı hissettiklerinde güvenli, rahatlamış ve iyimser hissederler. Bunları hissediyorlar çünkü birinci bölümde bahsettiğimiz temel bağlantı kalitesine bağlanıyorlar. Onları deneyimlemek istiyoruz ve ona nasıl bağlanacağımızı öğreneceğiz. Yani atölye çalışması sırasında soracağımız soruların tümü bağlanmak e birliğin sadece iyi olmadığını aynı zamanda herkesin mutluluğu için yaşamsal öneme sahip olduğu farkındalığını yükseltmeyi hedeflemelidir. İnsanlar ilk kez Bağlantı Çemberi deneyimi yaşarken her zaman böyle derin bir izlenim meydana gelmez ancak bir miktar meydana gelir. Eğer insanlar tekrar tekrar Bağlantı Çemberine bağlanırsa onu kesinlikle yaşayacaklar bu yüzden sadece denemeye devam edin, o gelecek. Bu bölümde atölye sorularının birkaç örnek dizinini sunacağız fakat kendiniz inşa etmeyi seviyorsanız sizi istediğiniz bağlantı noktasına getirmek için iyi atölye soruları inşa etmek amaçlı kuralları aklınızda tutun.

Çalıştay & Atölye Sorularını Oluştururken Yapılması ve Yapılmaması Gerekenler:

Yapılması icap edenler:

1) Genel sorularla başlayın ve beraber ilerlediğinizde daha özgün olursunuz. Eğer atölyeyi ebeveynlik hakkında düzenliyorsanız şöyle bir şeyle başlayabilirsiniz. "İdeal aileyi nasıl

gözünüzün önüne getirirsiniz?" İnsanların büyük çoğunluğu ideal bir ailede en önemli öge olarak aile üyelerinin arasındaki ilişkilerin kalitesi hakkında konuşacaktır. Karşılıklı olarak birbirini tamamlarken ve bu pastoral sahneye anlayışlar eklerken onlar fikre doğru ısınmaya başlayacak ve onu uygulamak isteyeceklerdir. Ardından onu uygulama yollarını sorabilirsiniz.

2) Her soru olumlu bağlantıları yakalamak maksadında olmalıdır. Örneğin "Niçin arkadaşlarımız bizim için önemlidir veya İşbirliği yapan insanların mücadele eden insanlardan işlerini daha iyi yaptıkları bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Bunun neden böyle olduğunu sanıyorsun? "

3) Olumlu duygular uyandırmaya çalışın. Örneğin eğer atölyeniz topluluktaki insanların arasındaki ilişkiler hakkındaysa "Bizim topluluğumuzun benzemesini istediğin bir topluluk düşünüyor musun? Toplumdan ne alabiliriz?" İnsanların toplumdaki bireylerin birbirleriyle ilişkileri ve karşılıklı olarak sorumlulukları hakkında konuşacak olması olasıdır. Unutmayın, insanlara mutlulukların olumlu bağlantılarda olduğunu hissettirmek istiyorsunuz.

Yapmayacağım şeyler:

1) Atölyeyi çok fazla soruyla yüklemeyin. Yarım saat veya daha da uzun atölye çalışması için 5-6 soru yapılacak.

2) Olumsuz yorumlanabilecek sorular sormayın. Örneğin "Başkalarının bize karşı tepkileri hakkında neden çok endişeliyiz?" gibi bir soru muhtemelen tatsız duyguları hatırlatacaktır. Bu konu üzerine temasta doğru yol "Kendinizi iyi hissettiren ve kalbinizi insanlara açan tepkileri tarif edin" olabilir.

3) Hem olumlu hem de olumsuz tepkileri teşvik etmek de zayıf düşürücü olabilir. İnsanların tepkileri hakkındaki soruya geri dönersek bu tür bir soru şöyle olabilir. "Bir insandan aldığımız olumlu bir tepkiyi betimleyin ve olumsuz bir tepkiyi de tarif edin. Onların her birini yaparken nasıl hissettin?" Doğal olarak herkes iyi olan ile daha iyi hissediyor ancak olumsuz tepkiden bahsetmek muhtemelen konuşmacının zihninde hem de diğer katılımcıların zihninde sadece hoş olmayan hatıraları ve görüntüleri besliyor.

Oyunun Kuralları

"Kabile ilk kez bir çemberde oturup sadece bir kişinin aynı anda konuşmasına izin verilmesini kabul ettiği zaman hukuk tarihinde en ileri atılan adımdı."

William Curtis Bok

Yüce Mahkeme Yargıcı ve Yazar

Bağlantı çemberi tartışmalarının kuralları az miktarda, basit ve mantıklıdır. Katılımcılar arasında birlik ve sıcaklığı teşvik etmeyi hedefler.

1. Eşitlik: Çemberde hiç kimse daha fazla veya daha az önemli değildir; herkes eşittir ve herkes önemlidir. Yanınızda oturan kişiyle tartışmaya başlayın ve çemberin etrafında sırayla devam edin.

2. Konuda kalın: Herkes elindeki konu üzerinde odaklanmaya gayret etmelidir.

3. Çemberdeki diğer kişileri dinleyin: Başka katılımcıların sözünü kesmeksizin kendi sıramızda konuşuyoruz. Sırasında kendi görüşümüzü ekleyeceğiz. Tartışmayı ormanda soğuk bir geceyi ısıtan bir ateş olarak düşünün. Bütün katılımcılar hararetli alevi korumak için çalışıyor ve her biri ateşe bir parça odun ekliyor. Parçalar çok farklı olabilir ama hepsi alevin ısısının beslenmesi ortak amacına katkıda bulunurlar.

4. Bir süre sınırı ayarlayın: İdeal olarak bir konuşmacı peşi sıra gelen konuşmacının meşalesine geçişten önce bir dakikadan daha fazla almamalıdır. Atölyenin kuralları genel kurallardır, en sert anlamda kurallar değildirler. Her şeyin üstünde sizin amacınız ilişki kurmayı, sıcaklığı ve bir anlamda birliği özendirme. Sıkı talimatlara bağlılığı değil. Çemberdeki bir sonraki kişiye geçmeniz gerektiği zaman eğer bir katılımcı çok uzun süre konuştuysa onu yumuşakça yapın. Bu anın çok duygusal paylaşımının çok vakit aldığı muhtemelen farkında olmadığını dikkate alın. Başka bir deyişle insanlara kendilerini ifade etme zamanı verin ancak onların tartışmayı kontrol edecek ve hatta bu nedenle tartışmanın akıcılığının yumuşaklığına engel olacak konuşmalar yapmasına izin vermeyin. Ayrıca katılımcıların birer birer konuşmalarını devam ettirmelerine yardımcı olmak için bir "dikkât nesnesi" kullanmak isteyebilirsiniz. Dikkât nesnesi katlanmış kağıt parçasından bir çiçeğe ya da bir kalemde her şeye kadar olabilir yeter ki herkes onun dikkat nesnesi olduğunu bilsin. Onu tutan kişi yalnızca konuşmacı olsun ve başka herkes dikkâtle dinlesin.

Genel olarak tartışma kurallarını tutamayan birisini düzeltirken en iyi strateji konuya dolaylı yaklaşımdır. Söyleşi esnasında bazı anlarda katılımcılara atölyenin kurallarını hatırlatmak isteyebilirsiniz. Eğer bunu katılımcılar içinde herhangi birini parmağınla işaret etmeden yaparsan hiç kimse darılmayacaktır. Veya katılımcılar bir çemberi tamamladığında fırsattan yararlanmak isterler. Eğer "Haydi her birimiz bir kural hatırlatalım" dersiniz o zaman muhtemelen yoğun bir tartışmanın ortasında güzel bir rahatlatıcı teneffüs yaratabilirsiniz. Kısacası atölye çalışması hakkında en başta gelen kural nazik, hassas ama iddialı olmaktır.

Birkaç Soru ve Olası Birçok Cevap

Bir veya iki oyun oynar oynamaz (eğer yapmadıysanız sorun değil) çemberdeki insanlar gülümserler ve daha fazlası için hazır olurlar. Onlara gerçek bir bağlantı tadı vermenin zamanıdır. Atölyede (çalıştay) 5-6 sorudan daha fazlasına ihtiyaç yoktur, onların tamamını sormaya bile ihtiyaç yoktur. Eğer insanlar arasında içe işleyen yakınlık noktasına ulaştıysanız sadece 30 dakika ve 4 soru sonra paylaşım aşamasına geçiniz, tamamını sormamanız problem değildir. Eğer insanlarda bağlantı çemberinin sunduğu her şeyi deneyimledikleri duygusu anlaşılıyorsa daha fazla zevk alarak ayrılırsa bu en iyisidir.

Burada farklı hikayenin geçtiği yerler (ayarlar) için olması muhtemel soru dizeleri bulacaksınız. Daha genelden daha kişisele nasıl gittiğini not edin. Bu dizeler ihtiyacımız olandan daha fazla soru ihtiva eder böylece onları sorarken mecburiyet hissetmezsiniz yalnızca sizi en çok tatminkar hissettireni seçebilirsiniz. Ayrıca her zaman kendi sorularınızı hazırlayabileceğinizi yalnızca bu bölümde hakkında mütalaa ettiğimiz "İyi atölye soruları

harzırlarken yapacaklarım ve yapmayacaklarım" kısmına sadık kalmanız lâzım geldiğini hatırlınızdan çıkartmayın.

Integral-society.com adresinde farklı hikayenin geçtiği yerler, olaylar yani farklı ayar vaziyetleri için çok daha fazla dizin bulabilirsiniz. Mesela ilişkiler, eğitim vesaire hakkındaki çemberler için sorular gibi daha hedefe odaklı dizinleri de bulacaksınız. Aşağıdaki dizinler hepimizin yaşadığı günlük olaylar ve sahnelere uygulanan model bağlantı çemberi sorularıdır.

Parkta ya da Plajda:

Bu sıra parkta bir gün ile ilişkilidir ancak birkaç düzenleme yaparsanız bir plaj çemberi için eşit derecede işe yarayacaktır.

1. Parktaki insanlar birbirlerini tanımadıklarında bile birbirlerine karşı daha arkadaşça ve rahat görünüyorlar. Bunu neden böyle olduğunu düşünüyorsunuz?
2. (İsteğe bağlı) Doğada her şey birbirine bağlı ve tamamlanmıştır. Biz parktayken bu bütünlüğün bir parçası hâline geliriz ve bu nedenle iyi hissederiz. Tabiatın bütünlüğü bizi nasıl iyi hissettiriyor?
3. Parktayken size mutluluk veren insan etkileşimini anımsıyor musunuz?
4. (İsteğe bağlı) Aranızdaki olumlu etkileşimlerin evde değil de parkta olması etkileşimimize nasıl bir katkısı oldu?
5. Parkta herkesle böyle anlara sahip olsaydınız ne hissederdiniz?
6. Hayatınızda herkesle böyle anlara sahip olsaydınız ne hissederdiniz?
7. Bu olumlu hisleri hayatınıza daha sıklıkla getirmenin bir yada daha fazla yolunu düşünebilir misiniz?
8. Atölye başlamadan önce insanlar hakkında hissettiklerinize kıyasla şuanda onlar hakkında nasıl hissediyorsun (Çemberin başarılı olduğunu varsayarak)?

Barda:

1. Alkolün açık sebebinin yanı sıra insanların niçin bara gittiğini düşünüyorsunuz?
2. Neden büyük bir gece kulübüne kıyasla yerel bir barda daha sıcak ve dostça hissederler?
3. Katılımcıların alkol hakkında insanların açılmalarını ve daha yakın hissetmelerini sağladığımı konuştuklarını varsayarak...

Alkol ile yapabildiğimiz kapsamda alkol olmadan kalbimizi birbirimize açmamızın sebebinin ne olduğunu düşünüyorsunuz?

4. Eğer her zaman birbirimize karşı tamamen güvenli ve açık hissedebilirsek şimdi yaptığımız kadar alkollü içecekleri tüketir miyiz?

5. Bu olumlu hissi hayatımıza daha sık getirmenin bir yada daha fazla yolunu düşünebilir misiniz?

6. Atölye başlamadan evvel buradakiler hakkında hissettiklerimize kıyasla şuanda çemberdeki insanlar hakkında nasıl hissediyorsunuz (Çemberi başarılı olduğunu farz ederek)?

Yemek Masasında:

Aileniz veya misafirlerinizle eşit derecede çalışır. Yalnızca gerektiğinde ayarlama- düzenleme yapmanız yeterlidir.

1. Kutlamaya uygun her ortamda masada biraz yiyecek var olması ve bunun tercihen bayram yemeği olması neredeyse zorunludur. Hayatımızdaki en önemli olaylarda bu kadar önemli kılınan yiyecek hakkında ne düşünüyorsunuz?

2. Amerikalı insan hakları aktivisti Cesar Chavez: "Eğer gerçekten bir arkadaş edinmek istiyorsan birinin evine git ve onunla yemek ye.... sonra yiyeceğini veren insan sana kalbini de verir" dedi. Peki neden yiyecek bizi birbirimize daha yakın hâle getiriyor?

3. İnsanlar yemek yapmak için çok uğraşırlar. Ancak eğer bir yemeği paylaşan insanlar birbirlerinin ortak alanında iyi hissetmezlerse yemek başarılı olabilir mi? Eğer değilse biçin değil?

4. Bilim adamı, direktör ve yazar Louise Fresco yiyecek hakkında "Besinler ve kalorilerle ilgili değil paylaşım ile ilgili" dedi. İnsanlar neden paylaşım yapmaya ihtiyaç hissediyorlar? Niçin her şeyi kendileri için saklamıyorlar ve sahip oldukları şeylerden tek başlarına tat alamıyorlar?

5. Eğer sadece akşam yemeğinde değil hayatımızda var olan herkesle paylaşmak için böyle anlara sahip olabilseydik ne hissederdik?

6. Hayatımızın içerisine bu olumlu duyguyu daha sık getirmenin bir veya daha fazla yolunu düşünebilir misiniz?

7. Atölyeye başlamadan önce çemberdeki insanlarla ilgili hissettiklerinizle karşılaştırıldığında şuan kendileriyle ilgili nasıl hissediyorsunuz (Çemberi başarılı olduğunu varsayarak)?

Ne zaman İlgilenirseniz & Beğenirseniz & Hoşlanırsanız - Paylaşın

Birkaç tur soru ve cevaptan sonra atmosfer genellikle çok sıcak ve samimi olur. Şimdiye kadar insanlar çemberdeki diğer insanları çok yakın hissettiklerinin farkına vardılar. Başarılı bir çemberden sonra tamamen yabancıların harika arkadaş haline gelmeleri sıklıkla gerçekleşir.

Güney İsrail'de bir tatil kasabası olan Eilat'ta düzenli bir şekilde bağlantı çemberleri yürütülür. Arap ve Yahudi katılımcıların çemberde bir araya geldikleri ve arkadaş olarak sonuçlandığı, karşılıklı olarak birbirlerinin telefon numarası ve e-posta adresini aldıkları ve oranın etrafındaki her şeyi, politikaları tamamen unuttukları sıklıkla gerçekleşir. Çünkü onlar hepsinin üzerinde bağ kurmayı öğrendiler. Katılımcılardan bazılarından çember öncesi sonrası

ve çember esnasında nasıl hissettiklerini paylaşmalarını rica ettik ve bu çemberleri belgeledik. Yahudileri ve Arapları bir araya getirmenin yankılarının başarısı sadece kendi çıkarlarımızın üzerine yükselir ve birleşik şekilde ortak bir bağ bulursak herhangi bir çatışmanın & anlaşmazlığın çözülebileceğini ispatlıyor. Buradaki ifadeleri bulabileceğimiz yer : <http://bit.ly/1LQ30Kn>.

Çemberin sonunda izlenimleri paylaşmak şiddetle önerilir çünkü şimdiye kadar insanlar çok yakın hissedebilir fakat sıklıkla onu açığa vurmayı zor buluyorlar. Kompliman, şükran ve mutluluğu kararlaştırmışlarsa, başkalarını dinlemek onların kalplerini açmalarını çok kolaylaştırır. Bu noktada kurallara uymak da kolay. Son kişi son soruyu cevapladıktan sonra her kişi içinden geçenleri ifade eder. Önerdiğimiz tüm dizinlerdeki en son soru şu şekilde "Atölye başlamadan önce çemberdeki insanlara karşı hissettiklerinize kıyasla şuan çemberdeki aynı kişilere olan hisleriniz nasıldır?" Onların içine dokunabilir ve eğer hoşlarına giderse rastgele sırayla birbiri hakkında bu tartışmanın şekli hakkında (unutmayın artık kurallar gevşiyor) veya burada hissettiklerini nasıl alıp günlük hayatlarında tekrarlayabilecekleri hakkında paylaşımda bulunmalarını önerebilirsin.

Bu aşamaya birkaç dakika verin çünkü olumlu bir atmosfer çok akılda kalıcıdır. İnsanlar bu aşamadan önce kendini iyi hissettiyse ondan sonra hava da yürüyebileceklerdir. Bu daha önceden yaşadıkları bağlanmanın çok daha fazlasıyla kucaklaşma ve yolları ayırma zamanıdır.

ÖZETLE :

Bağlantı çemberi integral eğitimin kilit unsurudur. Bağlanma ve eşitlik ruhunu bir bütün halinde ihtiva eder, tüm insanların saygıya değer, güvenli ve en önemlisi bağlı & birleşik hissetmesine izin veren bir yöntem sunar.

Bağlantı & ilişki çemberinin amacı bağ kurmaktır çünkü realitenin tamamı birleşiktir & bağlanmışdır. Sadece insan ayrı olduğunu hisseder. Bütün üzüntü, eziyet ve acılarımızın sebebi bu ayrılmadır. Bağlantı çemberi bağlılığımızı & bağlantılılığımızı keşfetmek ve bu keşifle gelen mükemmel yararları hedefleyen bir yöntemdir.

Bu bölüm ilişki çemberi hakkında her şeyi içerebilmektedir fakat bu metodun sunduğu şeyleri sunar. Eğer düzenli olarak bağlantı çemberi tecrübe etmek isterseniz integral-society.com u ziyaret edebilir ücretsiz atölyelerimizde yer alabilirsiniz. Bu özel ilişkiyi hayatınızın bir parçası haline getirebilirsiniz.

Örnek Eksiksiz Çember Sıralaması

Artık çemberin tüm unsurlarını inceledik, arkadaşlarımız veya ailelerimizle veya her ikisiyle de beraber bir ilişki çemberi için eksiksiz bir sıralanma oluşturmaya hazırız. Aşağıdaki çizgi koşullara göre uygun gördüğünüz gibi değiştirebileceğiniz bir kalıptır. Ancak aynı zamanda uygun bir ortamla karşılaştığınızda kullanabileceğiniz eksiksiz bir seridir.

Isınma:

Kolaylaştırıcıya: Isınma işleminin amacı sıcaklık oluşturmak ve buzları kırmaktır. Yukarıda önerdiğimiz bu seride sunulan oyunları veya rekabeti uyandırmadan insanları yakın hale getiren diğer başka etkinlik ve oyunları kullanabilirsiniz.

Olası Isınma Oyunları :

1. Parmaklara dokunmak: Katılımcılar bir çemberde oturur, gözlerini kapatır ve işaret parmaklarıyla ortaya ulaşmaya çalışırlar. Gözlerini açmadan tüm işaret parmaklarını çemberin merkezinde buluşturmaya çalışıyorlar.

2. 10'a kadar sayım yapın: Kimin hangi sayıyı söyleyeceği kararlaştırılmadan ve görsel işaretlerle telkin etmeden 1'den 10'a kadar sayım yapın. Sadece bir kişi bir numara seslendirebilir eğer iki kişi aynı anda bir numarayı seslendirirse sayım tekrarlanır. Daha güçlü versiyon olarak gözler kapatılabilir.

Çember Kurallarının Tanıtımı:

Oyunlardan sonra hissettiğimiz sıcaklığı korumak ve hatta artırmak amacıyla tartışmanın belirlenmiş ilkeleri takip edeceğini açıklayın.

İşte ilkeler:

1. Eşitlik: Çemberde hiç kimse daha önemli veya daha az önemli değildir. Herkes eşit ve çok önemlidir. Tartışmaya başlarken yanınızda oturan bir kişiyle başlayın ve çember etrafında sırayla devam edin.

2. Konuda kalın: Herkes elindeki konuya odaklanmış kalmaya çalışmalıdır.

3. Dinleme: Diğer katılımcıların sözünü kesmeksizin kendi sıramızda konuşuyoruz. Konuşma sırası olan kişinin söylediklerini dikkatle dinliyoruz ve sanki o kişiymişsiniz gibi görüşünü hissetmeye ve anlamaya çalışıyoruz. Bunu herkese karşı yapıyoruz!

4. Kabul etmiyor olsak bile münakaşa, eleştiri veya yaralayıcı ifade yoktur : Bizim sıramızda kendi görüşümüzü ekleyeceğiz. Tartışmayı ormandaki soğuk gecede ısıtan bir ateş olarak düşünün. Bütün katılımcılar alevlerin yanmasını devam ettirmeye çalışıyor ve her biri ateşe bir odun parçası ekliyor. Parçalar belki çok farklı ama bütün hepsi de alevin ısıtmasını sürdürme ortak amacına katkıda bulunurlar.

5. Zaman sınırı: İdeal olarak bir konuşmacı meşaleyi ardışık konuşmacıya geçirmeden önce bir dakika sürede daha fazla zaman almamalıdır.

Soruların Sorulması:

Bu noktada muhtemelen herkesin ilişkisi olabilecek bir konu hakkında birkaç soru sormak için bir açıklama yaparsınız. Aşağıdaki örnekte olduğu gibi daha genel sorularla başlamak ve bireyle ilgili daha spesifik sorulara ilerlemek en iyi yöntemdir.

Açıklama : Dünyamızdaki hiçbir şey bir kişi tarafından yaratılmamıştır. Arkadaşlarımız ve ailemizle birlikte bizimde ihtiyacımız olan kullandığımız her ürün yada hizmet birçok kişi tarafından inşa edilmiştir.

Sorular :

1. İnsanlar eğer kişisel başarı ve mutluluklarının tamamen diğer insanlara bağımlı & bağılı olduğunu anladıklarında başkalarına karşı ne hissedecekler?
2. Herkesin karşılıklı bağımlılığı kabul ettiği bir toplumda insanlar birbirlerine nasıl davranırlar?
3. Hayatınızı sanki herkesin karşılıklı sorumluluk uyguladığı bir dünyada yaşıyor gibi tasvir edin ve tarif edin.
4. Bu pozitif hissi hayatınıza daha sık getirebilmenin bir yada daha fazla yolunu düşünebilir misiniz?
5. Atölyeye başlamadan önce çemberdeki insanlarla ilgili hissettiklerinizle karşılaştırıldığında şuan kendileriyle ilgili nasıl hissediyorsunuz (Çemberi başarılı olduğunu varsayarak)?

Çemberi Sona Erdirilmesi:

İnsanların duygularını paylaştıkları bölümdür. Çemberdeki son soruya nasıl bağlandığına dikkat edin. Eğer her şey doğal olarak akarsa, bu paylaşımın son sorunun doğal bir uzantısı olarak yapılmasına izin verin.

Katılımcıların her birinin "Bu gün bu çemberden düşünce, izlenim veya duygusal açıdan ne alabilirim? Kendim için ve hepimiz için ne arzı ederim? (Konuyla ilgili ekleme örneğin yeni yıl gibi)" gibi bir veya iki soruya cevap vermeleri sağlayarak, istenilen oyunu önererek bu bölümü oynayabilirsiniz.

Sonunda arkadaşlarınızı sizinle bu çemberi yaşadıkları için teşekkür etmeyi ve onlara daha birçok çember, ilişkili materyal ve katılmak için canlı- kanlı çevre bulabilecekleri integral-society.com'a bakmalarını söylemeyi unutmayın.

Yuvarlak Masa'da

"Yuvarlak masada her koltuk baş makamdır."

Alman Atasözü

Yetişkinler için integral eğitimde kullanılan üçüncü ve en karmaşık araç yuvarlak masa tartışma formatıdır. İlişki & bağlantı çemberinde ele alınanlardan daha sistematik problemlerden ortaya çıkan sorunların çözümüne ihtiyacınız olduğunda Örneğin belediye meclisi ve semt sakinleri arasındaki anlaşmazlıklar farklı etnik kesimler arasındaki yada yan yana yaşayan farklı mezheptekiler arasındaki ayrılığa düşüren anlaşmazlıklar da size yuvarlak masa tartışma formatı gereklidir. Kuşkusuz çatışan taraflar üzerinde bu durumlarda iyi niyet

işer yarar ancak yuvarlak masa en çok gönüllü şekilde işleri halletmek için mükemmel bir yoldur.

Temel olarak yuvarlak masa formatı bağlantı çemberlerinin daha özelleştirilmiş biçimidir. Bağlantı çemberi gibi herkesin birlikte yaşayabileceği bir uzlaşma bulmaya çalışmamakla beraber önceden gelen çatışmanın üzerinde yeni bir bağlantı bulmak vasıtasıyla insanların yakınlaşmasına yardım eder. Bu araç insanlar arasında yeni bir bağ oluşturmaya çatışmalarını & anlaşmazlıklarını onlara çözümü kolay bir perspektifte ortaya koyar veya hatta artık onu çözme mecburiyeti olmaksızın basitçe sanki yokmuş gibi hissetmemize yardımcı olur.

Ne demek istediğimize dair daha iyi bir fikir edinmek için ben bir şeylerin üzerinde bağlantı kurmaktan bahsederken 20 yıldır mutlu bir evlilik sürdüren bir çift düşünün. Yirmi yıl birlikte yaşadktan sonra onlar birbirlerinin güçlü ve zayıf yanlarını kendi bildiklerinden daha iyi bilirler. Ve henüz eğer her ikisi de onların hayat arkadaşının güçlü yönlerinin zayıf yönlerine ezici çoğunlukla ağır bastığını hissediyorsa birlikte yaşamaya devam etmeye çok mutlu oluyorlar. Böyle bir durumda hayat arkadaşının hatalarına onların evliliklerinin lezzetli yemeğine eklenen baharat olarak bakıyorlar. Aynı şekilde yuvarlak masalar düşünce ayrılıklarımızdan çok daha önemli bir şeyler paylaştığımız yer olarak geçmişte düşman ve rakip gördüklerimizi dost ve arkadaş olarak görmemize yardımcı olur.

Yuvarlak Masa & Bir Barış, Eşitlik ve Özgecil Sevgi Mirası :

Eşitliğin ve dostluğun sembolü olarak yuvarlak masa çok uzun yüzyıllar boyunca var olmuştur. Wace'nin Romande Brut'unda sözü geçen Kral Artur'un yuvarlak masa şövalyeleridir (1155). Wace'ye göre, İngiltere Kralı Artur'un etrafında daire şeklinde bir masa vardır çünkü dairenin başı yoktur, oturan herkesin eşit statüde olduğunu işaret eder. Orada oturan Kral Artur'un şövalyeleri statünün üstünlüğü sayesinde olmaktan daha ziyade tamamen üzerinde düşünme ve razı olma sayesinde kararlarına ulaştılar.

Ancak şövalyeler birbirlerine eşit olarak muamele etmek zorunda değildi. Kral Artur'un yuvarlak masa şövalyeleri arasından olmak için bugüne kadar toplumsal etiğin bir rol modeli olan bir manevi koda bağlı kalmanız gerekiyordu. Onlar üç genel kuralı izlemek zorundaydılar. Tanrı sevgisi, insan sevgisi ve asil işler.

Kral Artur'un şövalyelerine verdiği yükümlülükte onlardan yerine getirilmesi beklenen uygulamaların içeriğine değindi. Şövalyelerin öfkeli olması, cinayet işlemesi, vatan hainliği yapması, gaddar olması, kötü tavırlı veya kaba olması yasaklandı. Ayrıca dünyanın iyiliği için olmayan çatışma yada kavga & tartışmalarda yer almaları da yasaklanmıştı. Ve son olarak ama en azı değil kadınlara ve kızlara karşı her zaman nazik & hoş olmak ve her zaman onlara yardım etmekle yükümlü kılındılar. Eğer bu yeterince uzun bir görev listesi değil de kralın şövalyeleri her zaman onun sözünü tutmaya & sürdürmeye ve merhamet isteyen herkese merhamet etmeye mecburdur. Ayrıca gururlu olmaları yasaklandı çünkü Kral Artur'un sorumluluklarından alıntı - " Büyük gurur büyük üzüntü yaratıyor" .

Yuvarlak masa amblemindeki daire, düzenin eşitliğini, birliğini, yoldaşlığını sembolize ediyordu. Zamanla yuvarlak masa kavramı daha az soylu ve daha çok dünyevi bir nitelik kazandı ancak bugün yuvarlak masadaki şövalyelerin manevi kuralları ideal bir toplumun sosyal değerlerini dikkate almayı yansıtıyor. Hafızadaki bu miras ile Kral Artur'un şövalyeleri için erişmeyi arzu ettiği eşitlik, birlik ve yoldaşlıkla tamı tamına aynı neticeye ulaşan tartışma biçimi için "yuvarlak masa" başlığı seçmek doğaldı.

Yuvarlak Masa Nasıl Çalışır?

Kullandığımız yuvarlak masa tartışma biçimi zorlukları çok ister. Masada oturmuş olan taraflar arasındaki anlaşmazlığın & tartışmanın derinliğiyle başarılı olan bir yuvarlak masa tartışması için daha iyi bir aday olması birbiriyle doğru orantılıdır. Irk uyuşmazlıkları > sorun değil, dini gerginlikler > getir onu, toplumsal cinsiyet eşitliği > yuvarlak masaların ekmek ve tereyağı ...Bugüne kadar neredeyse dünya çapında yuvarlak masalar yaptık. New York ve San Francisco, Toronto, Frankfurt ve Nuremberg, Roma, Barcelona, St. Petersburg ve Perm (Rusya) hepsi aynı yankı uyandıran başarıyla bu tartışma formatının uygulandığı birçok şehirden sadece birkaçıdır.

İsrail'de Arvut (karşılıklı güvence) hareketi 100'den fazla şehir, kasaba Yahudi ve Arap yerleşim yerinde yuvarlak masa tartışmaları yaptı. Yuvarlak masa tartışma formatının karşı konulmaz başarısı böyle bir tartışmaya Cumhurbaşkanlığı Konutu'nda ev sahipliği yapan sayın Shimon Peres'in ilgisini çekerken ülke genelinde aynı anda 1000 farklı yuvarlak masa yer alıyordu. Video 83'de New York ve Toronto'daki yuvarlak masa hadiselerinin neye benzediğini görebilir onları deneyimleyen bazı insanların referanslarını duyabilirsiniz.

Yuvarlak masanın bu kadar başarılı bir formatta şekillendirilmesini anlamak için tartışma & müzakere akışını anlamaya ihtiyacımız var. Daha önce de belirttiğim gibi müzakerenin amacı ne farklılıkları uzlaştırmak nede uzlaşmaya teşvik etmektir. Bunun yerine amaç çatışmaların ve anlaşmazlıkların üzerinde duran ortak bir payda bulmaktır. Bu tür ortaklığı bulmanın sonucu ihtilaftaki meselenin aniden öncekinden çok daha az önemli görünmesi ve katılımcıların şuan birbirine karşı hissettikleri sıcaklık ve birliğe kıyasla sönük kalmış olmasıdır. Bazen bu anlaşmazlıklar & çatışmalar yuvarlak masanın bir sonucu olarak tamamen kayıplara karışır. Eğer tartışmanın ardından bazı meseleler hala çözülmemiş kalırsa yeni keşfedilen ortak çıkarlar sayesinde yeni çözümler iyi niyetle, sadakatle kolayca bulunur.

Eşitlik ruhuyla, müzakereler aynı zamanda izleyici de içerir ve bu prosedürü takip eder. Sıklıkla aykırı düşen geri planlar ve gündemlerle ana masanın etrafında oturan türlü türlü bireylerden oluşan bir paneldir. İzleyiciler sıralarda oturamaz ama aynı zamanda yuvarlak masada otururlar çünkü olayda bulunan bütün insanlar tartışmada aktif olarak rol alıyorlar. Etkinliğin sunucusu tartışmanın konusunu beyan eder ve kendi görüşlerini ifade ederler.

Ardından izleyiciler panel üyelerine sorular soruyorlar ve onlardan biri ya da daha fazlası soruları yanıtlıyor. Panel katılımcılarının bağlantı çemberlerindeki gibi diğer panel üyelerinin fikirlerini, inançlarını, görüşlerini bastırması veya eleştirmemesi veya onların

sözlerine müdahale etmesi yasaklanmıştır. Kişisel eleştiri de katı bir biçimde yasaklanmıştır. Bu şekilde panelistler görüşlerini kesintisiz açıklarlar ve izleyiciler (bunlarda panelist) karşılıklı olarak birbirlerine karşı gelme olmaksızın çeşitli farklı görüşleri dinlerler ama birbirini tamamlarlar.

Daha sonra ev sahibi zaten yuvarlak masa etrafında oturmuş olan izleyicilere sorular sorar ve herkes onları tartışmaya başlıyor. Müzakere panel tarafından gösterilen biçimde ve aynı samimi ruh ve tarzda muhafaza edilir. Bu aşamada her masa bağlantı çemberi gibi aynı kurallar altında üzerinde tartarak sorular hakkında kendi görüşlerini oluşturur.

- 1) Eşitlik
- 2) Konuda & temada kalma
- 3) Başkalarını & diğerlerini dinlemek
- 4) Eleştiri yok
- 5) Zaman sınırını tutmak

Son olarak masalar genel toplantıdan tekrar bir araya gelir ve her masa kendi sonucunu sunar ve bütün olarak olaydan izlenimlerini paylaşır. Tıpkı bağlantı çemberindeki paylaşım aşamasında olduğu gibi bu aşama çok önemlidir. Çünkü artık izleyiciler etkinlikteki katılan masaların sayısına bağlı olarak bütün görüşleri veya en azından onların büyük bir bölümünü emiyor.

Yuvarlak Masa Tartışma Biçimi İleriye Gidiyor

2012'de, ARI Enstitüsü Ekonomi Bölümü yeni Ekonominin Faydaları başlıklı bir kitap yayımladı: Karşılıklı garanti vasıtasıyla küresel ekonomik krizin çözülmesinden bahsediyor. Yuvarlak masa sosyal ve ekonomik meselelerin çok daha toplumsal olarak adil bir hareket tarzında ve yaygın bir kamuoyu desteğine sahip olacak şekilde çözümü için araç olarak önerilmektedir.

Belki de gerçekten birbirine bağlı toplumumuzu temsil edecek bir düşünce tarzının başka yolları olabilir ancak bizim ihtilaflarımızı çözümlenmenin aracı olarak kuşkusuz yuvarlak masa tavsiye edeceğim bir yöntemdir. Albert Einstein "Karşılaştığımız önemli problemler onları yaratırken kullandığımız düşünce seviyesinde çözülemez" dedi. Tam olarak öyledir, problemlerimizi çözümlenmenin tek yolu yuvarlak masa formatının gereği olarak sorunlar vasıtasıyla sorunların üzerine yükselmektir. Zaten dünyamızın yüz yüze kaldığı ve onu kaplamış olan ekonomik problemleri düzeltmek için uğraşmanın en iyi ihtimalle etkisiz olduğunu görebiliyoruz. Yeni bir düşünce tarzıyla yola çıkmak zorundayız ve bu yeni yolun entegre ve bağlı olan insanlığın şimdiki durumundan ortaya çıkacak.

Aynısı bizim sosyal sorunlarımız içinde geçerlidir ve uygulanabilir. Eğer biz bir problemi düzeltmeye çalışırsak bir başkası ortaya çıkacaktır. Sonunda stratejimizi yeniden düşünmemize zorlayacak bir toplumsal kriz yığını tarafından çevreleneceğiz. Bu noktada ırkçılığı veya göçmen haklarını, fakirliği ya da gelirin adaletsiz paylaşımını, eğitimde fırsat

eşitsizliğini sorunlara izole bir mesele olarak odaklanırsak bu veya başka herhangi bir sorunun çözümünü gerçekleştiremeyeceğimizi görecekiz. Yalnızca tüm toplumumuzun tüm bölümlerini iyileşmeye ihtiyaç duyan bir bütün varlık olarak görürsek, kararlarımızı nasıl önceliklendireceğimizi ve tüm ihtiyaçlarımıza adilce, merhametle nasıl eğileceğimizi öğrenecekiz. Tüm hayati ihtiyaçlarımıza eğilecek gerekli kaynaklara sahibiz, eksik olduğumuz şey sadece karar vermek için olan iyi niyet. Daha fazla birlik hissettiğimiz zaman adil ve sürdürülebilir bir toplumda hakikaten refah ve mutluluğumuza garanti edecek şekilde bu kararları yerine getirecekiz.

SON SÖZ

Bu kitabı yazmak eşsiz bir deneyim oldu. Hem toplumumuzdaki zorlukları ele alan hem de hepimizin uygulayabileceği dolayısıyla bu zorlukları ele alan hem de hepimizin uygulayabileceği dolayısıyla bu zorluklarla başarılı bir şekilde başa çıkabilecek pratik çözümler sunan bir kitap yazmak kolay değildir. Eğer başka bir şey olursa integral eğitim kavramının şimdi daha net ve hayata daha uygulanabilir olmasını ümit ediyorum. Çünkü bu bağlantı gücünü deneyimleyerek hayatı mutlu, dolu ve kolay yapmak onun amacıdır.

Kitabın ilk bölümüne de çevremizde ben merkezli yaklaşımımızın bir sonucu olarak yaşadığımız küresel krizler hakkında "zor veri" ayrıntıları veriliyor. İkinci bölüm bizden önce poz veren egoizmimiz probleminde bir çözüm öneriyor.

Küresel toplumumuzun problemleri ve gezegenimizin problemlerinin nedeni olarak parmağın insan davranışlarına yöneldiği birçok kitap oldu ve gelecekte de olacak. Genel olarak bu kitaplar eğer davranışlarımızı değiştirirsek bir şeylerin daha sürdürülebilir olacağını ve herkesin daha iyi olacağını önermektedir. Birbirimize karşı ve gezegenimize karşı davranışlarımızın acınacak halde olduğu sır değildir. Bununla birlikte bana göre birinci bölümde belirttiğim gibi davranışlarımızı değiştirmek için kendimizi tamamen kendi kendine yeten, hizmet eden bir perspektiften daha dengeli gerçekliği algılayan insanlara değiştirmemiz gerekiyor.

Sorun şu ki gerçekliğin diğer tüm unsurlarını doğanın denge yasası ya da homeostasis yoluyla içgüdüsel olarak kalmak durumundayken biz insanlara bunun dışında davranma seçeneği verilmiş görünüyor. Gerçeğin diğer tüm unsurlarından üstün hissetme eğilimindeyiz ve aynı türdeki insan olanlardan bağımsız hissediyoruz. Sonuç kendi kendine yeten, hizmet eden davranışımızdır.

Tıpkı kanser hücreleri gibi kendine yeten, hizmet eden davranışlar sergilerler ve sonuçta organizmanın ev sahibi kendileri ile birlikte tahribata uğrar, yok olur. Sanki yarın olmayacakmış gibi insanlık gezegeni sömürüyor ve savunmasız nüfusları sömürüyor. Eğer bunu yapmayı sürdürürsek hakikaten yarın olmayacağını unutmayın. Dolayısıyla burada teklif ettiğim çözüm gerçekliği daha kapsayıcı bir perspektiften nasıl göreceğimizi öğrenmektir. Bu şekilde davranışlarımızı bizi ve çocuklarımızı ileriye götürerek sürdürülebilir olacak dengeli modele doğal olarak ve sarsıntı yaşamadan değiştirebiliriz.

Kitabın ikinci bölümünün tamamı integral toplum psikolojisinde sunulan çocuklar için integral eğitime değil yetişkinler için integral eğitimin temellerini sunmaya ithaf olunmuştur. Bu kitabın kapsamı sadece buzdağının görünen kısmını sunmama müsaade etti. Kalıcı bir değişim için çok daha fazla şey yapılması gerekiyor. Ancak eğer neyi değiştirmemiz gerektiğini anlarsak birlikte onu nasıl doğru yapacağımızı bulacağız.

ARI Enstitüsü burada sunulmuş materyallerin daha da ayrıntılı incelenmesi için bir hayli materyal sunar. Integralsociety.com çevrimiçi çemberleri deneyimlemek için pratik bir platform sunar ve daha da gözü pek okuyucular için kendin-yap materyalleri sunmaktadır. Her iki siteyi de keşfedebilir, yuvarlak masa ruhuyla paylaşılan içeriğin birlik, eşitlik ve arkadaşlığının tadını çıkarabilirsiniz.

Gerçekten de dünyayı onarmak küçük bir girişim değildir. Ama eğer biz onu kendi iyiliğimiz ve çocuklarımızın iyiliği için tüm insanlık olarak birlikte yaparsak başarı garanti edilir.

Michael Laitman